

افغانستان

گزارش سالانه ۲۰۱۲ در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه

عکس از هوشنگ هاشمی، اسوشیتد پرس

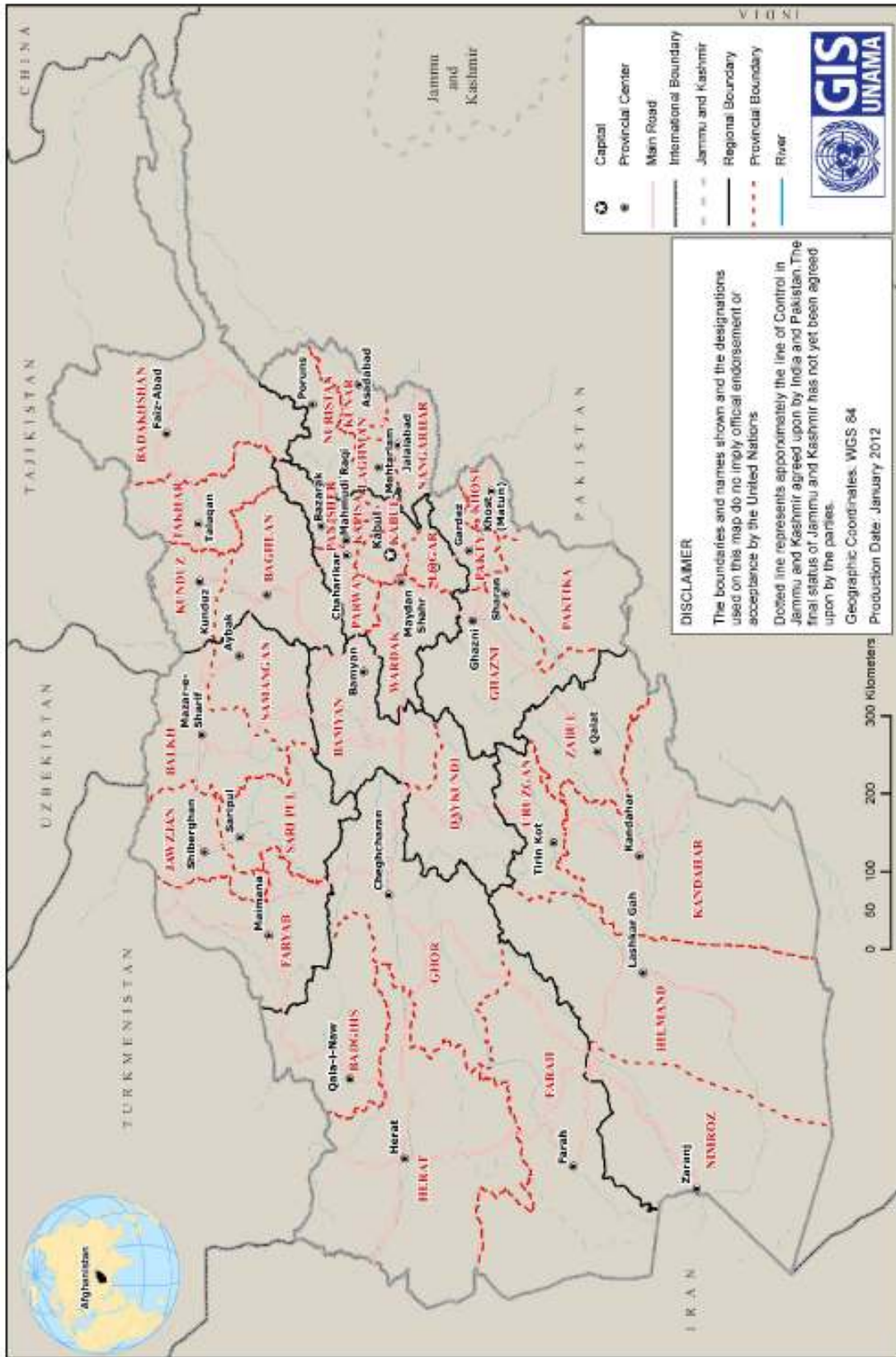
هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر کمیشنی عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
فبروری ۲۰۱۳

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISION

افغانستان
گزارش سالانه ۲۰۱۲ در مورد محافظت از افراد ملکی
در منازعات مسلحانه

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
فبروری ۲۰۱۳

مأموریت

گزارش سالانه ۲۰۱۲ در مورد محافظت از غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه، توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، تهیه گردیده و دوره زمانی ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۲ را در بر میگیرد. دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر این گزارش را بازنگری نموده و داده های تخصصی را ارائه نموده است.

این گزارش به تعقیب مأموریت یوناما بر اساس قطعنامه ۲۰۴۱ (۲۰۱۲) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت غیرنظامیان، هماهنگی تلاش ها برای تضمین محافظت از آنها، تقویت پاسخ دهی و کمک در تطبیق کامل آزادی های بنیادین و مقررات حقوق بشری شامل در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آنها می باشد، بخصوص معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه گردیده است.

یوناما یک سلسله فعالیت هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر غیرنظامیان به شمول موارد ذیل روی دست گرفته است: نظارت مستقل و بیطرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده اند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از غیرنظامیان که در منازعات مسلحانه متضرر می گردد؛ و فعالیت هایی که باعث تقویت بیشتر مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق بشر، قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرفهای درگیر می شود.

واژه نامه

حمله هوایی: حمله هوایی، مهمات قابل شلیک از طیاره، بشمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای با بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها(هلیکوپترها) را می گویند. و نیز حملاتی را می گویند که با استفاده از وسایط جنگی هوایی بدون سرنشین یا طیاره های بدون خلبانی که از راه دور کنترل می شود، صورت می گیرد.

ABP: پولیس سرحدی افغان.

ALP: پولیس محلی افغان.

ANA: اردوی ملی افغان.

ANP: پولیس ملی افغان.

ANSF: نیروهای امنیتی ملی افغان یک اصطلاح پوششی بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی و ریاست امنیت ملی میگردد.

عناصر ضد دولتی: این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلح را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان"، یا افراد و گروه هایی منسجم و مسلح غیر دولتی به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلح به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی، به شمول گروه های جنایی که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

گروپ های مسلح: نیروهای مسلح غیر دولتی را گویند که در منازعات شامل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند، که دارای تشکیلاتی می باشند که ممکن از نیروهای ملیشه گرفته تا شورشیان و مجرمین را شامل گردد. گروپ های مسلح این توانائی را دارند که با استفاده از قدرت شان از جنگ افزارهای شان بخاطر بدست آوردن اهداف سیاسی، آیدولوژیکی و اقتصادی استفاده نمایند. در حالیکه آنها در تشکیلات رسمی نیروهای نظامی دولتی جا نداشته، از هم پیمانان دولت یا نهاد درون دولتی نیز بشمار نمی آیند و هم چنان، آنها در تحت کنترل دولتی که در قلمروی شان فعالیت دارند، نیستند. گروپ های مسلح ممکن تحت فرماندهی و کنترل رسمی دولتی که در قلمروی آن فعالیت می نمایند، نباشد. اما، آنها ممکن است از کشور میزبان و سایر کشورها به شکل مستقیم یا غیر مستقیم حمایت گردد. این تعریف با وصفی که تمام گروپ های مسلح غیر قانونی را شامل نمی شود، ولی شامل گروپ های ذیل می گردد: گروپ های شورشی مخالف، ملیشه های محلی (که شامل ملیشه های نژادی، قومی و سایر همچون گروپ

ها می شود)، شورشیان، تروریست ها، نیروهای دفاع مدنی و گروپ های شبه نظامی (البته زمانی که آنها بطور واضح خارج از کنترل دولت عمل می کنند).^۱

یوناما، عناصر مخالف دولت را که در این گزارش از آن نام برده شده به عنوان گروپ های مسلح غیر قانونی تلقی نموده اما آنها را نسبت به مبنای مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان، متمایز می پندارد.

AXO: مواد انفجاری متروک

تلفات افراد ملکی: شامل کشته شده گان و زخمی های افراد ملکی می گردد و میتوان آن را به دو دسته ذیل تقسیم نمود:

• **تلفات مستقیم:** تلفاتی که بطور مستقیم از درگیری های نظامی ناشی میشود و شامل تلفات برخاسته از عملیات های نظامی انجام شده توسط نیروهای دولتی و نیروهای نظامی بین المللی می گردد. مثلاً رویداد های محافظت از نیروها، حملات هوایی، عملیات های تلاشی و دستگیری، مبارزه در مقابل شورشیان یا عملیات های ضد تروریزم. این گونه تلفات شامل تلفاتی نیز میگردد که در نتیجه فعالیت های گروپهای مسلح غیر دولتی صورت می گیرد. مانند کشتارهای سازمان یافته، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیریهای مستقیم با نیروهای طرفدار دولت.

سایر عوامل یا اسباب غیر مستقیمی که منجر به تلفات می گردد: تلفاتی که بصورت غیر مستقیم از درگیری ها ناشی می شود، قرار ذیل می باشد: "تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از دوران جنگ، مرگ در زندان، مرگ ناشی از بدتر شدن احتمالی اوضاع بهداشتی که در جریان عملیات های نظامی رخ می دهد و یا زمانی که دسترسی به مراقبت های صحی منع شده یا موجود نباشد. این گونه تلفات می تواند مرگ ناشی از حوادثی را نیز شامل شود که عامل آن را به هیچ وجه نمی توان مشخص ساخت. مانند مرگ یا جراحت های ناشی از تبادل آتش.

اطفال: بر اساس کنوانسیون حقوق طفل، "طفل" به کسی گفته می شود که زیر سن ۱۸ سال (مشمول بدو تولد تا ختم ۱۷ سال) باشد. در ضمن اساسنامه روم در مورد محکمه جنایی بین المللی که در سال ۲۰۰۳ از سوی افغانستان نیز به تصویب رسیده بود، خدمت اجباری یا شامل نمودن اطفال زیر سن ۱۵ سال در نیروهای مسلح دولتی و یا گروه های مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت مستقیم در خشونت ها را جرم شمرده است. (به جزء (XXVI) فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جزء (vii) فقره ای بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

^۱ مذاکرات بشر دوستانه ملل متحد با گروپ های مسلح: یک کتاب راهنما برای متخصصین مربوطه، گیرارد مک هاک و مانیول بیسلر، دفتر هماهنگی امور بشر دوستانه (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶. به بخش ۳.۲ مشخصات گروپ های مسلحانه مراجعه گردد.

غیرنظامیان و مبارزین محافظت شده: مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی تحت نام "غیرنظامیان" کسانی را خطاب می کنند که مبارز(عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی) نمی باشند و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته ی یکی از طرف های درگیر یا بخشی از شورش گسترده^۲ نباشند. در صورتی که غیر نظامیان بطور مستقیم در درگیری های نظامی شرکت کنند محافظت خویش را ممکن از دست بدهند. بطور مشابه با افراد ملکی، نظامیان و جنگجویانی که از صفوف جنگ خارج شده، مثل (مجروح، مریض، اشخاصی که کشتی شان غرق می شود، توقیف و یا تسلیم می گردند) و یا کسانی که مربوط به بخش های صحتی یا مذهبی نیروهای مسلح باشند، باید در برابر حملات محافظت شوند.

COM-ISAF: فرمانده نیروی های بین المللی یاری به امنیت در افغانستان (یا آیساف).

EOF Incidents: حادثات مربوط به عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک، که تحت عنوان "محافظت از نیروها" نیز یاد شده است: زمانی که افراد در هنگام نزدیک شدن به کاروان های نظامی یا سبقت گرفتن از آن به هشدار افراد نظامی توجه نکنند و یا هم در پوسته های تلاشی از دستورالعمل ها سرپیچی نمایند، این حوادث اتفاق می افتد.

ERW: بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و نیز به نام مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک یاد می گردد.

IDP: بیجا شدگان داخلی.

مواد انفجاری تعبیه شده: یعنی بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد انفجاری تعبیه شده می تواند به اشکال ذیل مشاهده شود: "بصورت بمب انتحاری، مانند مواد انفجاری جاسازی شده در بدن، کنترل از راه دور، مواد انفجاری جاسازی شده در موتر، مواد انفجاری که با تماس قربانی خودش فعال می گردد و یا مواد انفجاری بشقاب ماندنی که با آوردن فشار منفجر می گردد."

استحصال مواد انفجاری: استحصال و بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع نمودن معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری به منظور به دست آوردن اطلاعات نظامی قابل استفاده، بخاطر تقویت طرزالعمل و میتود مبارزه با مواد انفجاری و به جهت کاهش منابع شورشیان و بخاطر تقویت پروسه تعقیب عدلی آنها. این استحصال شامل حفظ، تشخیص و ترمیم عناصر مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیک، قانونی، بایومتریک و تحلیلی شده که توسط نهادهای متخصص انجام می گیرد. استحصال مواد انفجاری تعبیه شده یک بخش اساسی اقدامات مؤثر و قوی علیه مواد انفجاری می باشد.

^۲ اصطلاح قیام یا شورش عمومی در کنوانسیون سوم ژنو تذکر یافته: "ساکنین یک سر زمین اشغال ناشده، که در برخورد با نیروهای مهاجم فوراً سلاح در دست می گیرند و در مقابل آنها مقاومت می کنند بدون اینکه وقت داشته باشد تا خود را در واحد های منظم نظامی شامل سازند مشروط به اینکه سلاح را در ملا عام حمل نموده و قوانین و سنت های جنگ را رعایت می کنند." فقرهای (۱) و (۶) ماده ۴.

Incidents: حادثات: زمانی صورت می گیرد که افراد ملکی در اثر درگیری های نظامی تلف شود. گزارش تلفات ناشی از فعالیت های جرمی، شامل گزارشات تلفات افراد ملکی یوناما نمی شود.

IHL: حقوق بشر دوستانه بین المللی.

IM Forces: "نیرو های نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از نیروهای آیساف و نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان بشمول نیروهای مربوط به عملیات تحکیم آزادی که تحت فرماندهی فرمانده آیساف قرار دارند، را تشکیل می دهند. در ضمن این واژه آنعه از نیرو هایی را نیز در بر می گیرد که تحت فرماندهی آیساف عمل نکرده و شامل تعداد نیروهای ویژه و نیروهای عملیاتی ویژه میباشد.

Injuries: به معنای جراحات جسمی با میزان شدت متفاوت یاد می گردد. میزان شدت جراحات ها در دیتابیس بخش حقوق بشر یوناما ثبت نمی شود. جراحات ها شامل شوک یا صدمه های غیر فزیک و روانی و یا نتایجی که از اثر حادثات به بار می آید مانند ضربه روحی، نمی گردد.

ISAF: نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان. آیساف بر اساس فصل ۷ منشور ملل متحد مأموریت تأمین صلح را به عهده دارد. این نیروها تحت صلاحیت شورای امنیت ملل متحد اعزام شده است. در اگست ۲۰۰۳، ناتو بر اساس درخواست دولت افغانستان و ملل متحد، فرماندهی آیساف را به عهده گرفت. نیروهای آیساف تا ۳ دسمبر ۲۰۱۲ تقریباً شامل ۱۰۲۰۵۲ نفر از ۵۰ کشور مساعدت کننده نیرو می گردید که در شش سلسله فرماندهی ساحوی به علاوه مقرر فرماندهی آیساف در کابل مستقر می باشند. از نومبر ۲۰۰۸ بدین سو، فرمانده آیساف به عنوان فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان نیز خدمت می کند، در حالیکه سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه ۲۰۶۹ (۲۰۱۲) شورای امنیت یکبار دیگر بر قطعنامه های قبلی در مورد تمدید مأموریت آیساف به مدت ۱۲ ماه دیگر الی ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۳ تأکید می نماید.

MoI: وزارت امور داخله.

NATO: سازمان پیمان اتلانتیک شمالی. اعضای ناتو عمده ترین کشور های سهیم در آیساف می باشند. به آیساف مراجعه شود.

NDS: ریاست امنیت ملی افغانستان یا استخبارات دولتی افغانستان.

NGO: سازمان غیر دولتی.

Pro-Government Forces (PGF): نیرو های طرفدار دولت (نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان): این نیروها تمام نیروهایی دولتی و سایر نیروهای را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریزم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های ذیل می گردد، ولی محدود به اینها نیستند: اردوی

ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی و نیز نیروهای بین المللی و سایر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی.

SOP: طرز العمل معیاری عملیاتی.

قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته زمانی گفته می شود که دولت و عناصر دولتی از نیروی کشنده، آن هم به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده در زیر چتر قانون استفاده نماید یا اینکه عین عمل توسط گروه سازمان یافته در منازعات مسلحانه انجام شود و از این طریق اشخاصی معینی را که بطور فزیکتی در تحت توقیف مرتکبین قرار ندارند، به قتل برساند. هر چند در بسیاری از حالات کشتار هدفمند و سازمان یافته حق حیات را نقض می کند، اما در بعضی از شرایط استثنایی جنگ مسلحانه ممکن قانونی باشد.^۳

UNDSS: دفتر امنیت و مصئونیت ملل متحد.

UNAMA: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان.

UNHCR: کمشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین.

USSOF: نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده امریکا.

UXO: مواد منفجر ناشده.

^۳ به گزارش گزارشگر ویژه در مورد قتل های فرا قضایی و خود سرانه، در فقره ۳ صورت جلسه ی چهاردهمین جلسه شورای حقوق بشر مجمع عمومی سازمان ملل متحد مراجعه گردد. فلیپ آلسون. ضمیمه "مطالعه قتل های سازمان یافته" A/HRC/14/24/Add.6. 10 May 2010

فهرست مطالب

i	میتودولوژی یا روش تهیه گزارش
ii	مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه
۱	خلاصه گزارش
۱۷	پیشنهادات
۲۰	عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی
۲۲	مواد منفجره تعبیه شده و روش های به کارگیری آن
۲۶	حملات انتحاری و پیچیده
۲۸	قتل های هدفمند
۳۰	نقض حقوق بشر توسط عناصر ضد دولت
۳۲	اعلامیه های مطبوعاتی طالبان در مورد تلفات ملکی
۳۷	نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از غیرنظامیان
۳۸	عملیات هوایی
۴۳	عملیات های تلاشی
۴۴	عکس العمل تدریجی نیروها
۴۵	نیروهای امنیتی افغان
۴۶	اقدامات جدید پالیسی آیساف و نیروهای امنیتی افغان برای کاهش تلفات ملکی
۴۹	جنگهای زمینی میان طرف های درگیر و حفاظت از غیرنظامیان
۵۲	پولیس محلی افغان و حفاظت غیرنظامیان
۵۹	افراد ملکی در معرض خطر: حفاظت از حقوق بشر در ساحات متأثر از جنگ
۵۹	قیام های مردمی تحت حمایت دولت: ولسوالی اندر ولایت غزنی
۶۰	گروه های مسلح در شمال و شمال شرق افغانستان
۶۶	اطفال و نبرد مسلحانه
۶۸	زنان و دختران و نبرد مسلحانه
۶۹	نبرد مسلحانه و حق بر آموزش
۷۱	نبرد مسلحانه و حق دسترسی به صحت: بررسی وضعیت ولایت میدان وردک

۷۳	بیجا شدن افراد ملکی از اثر نبرد مسلحانه
۷۴	پرتاب راکت ها از مرز
۷۵	عمق تاثیرات مواد منفجره تعبیه شده و کارگذاری شده بالای افرادی ملکی کنترول غیر رسمی بعضی ساحات توسط عناصر ضد دولتی و محافظت از افراد ملکی: ولسوالی جانی
۷۸	خیل ولایت پکتیا
۸۱	ضمیمه اول
۸۸	ضمیمه دوم

میتودولوژی یا روش تهیه گزارش

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحه رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که با اطمینان و با اعتبار ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تهیه می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش های خود را بکار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا جایی که ممکن است با منابع متنوع بشمول "شواهد عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (بشمول دولت افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی)، مسئولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و اجتماعی و اطلاعات بدست آمده از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فیزیکی اقلام و شواهد جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه و دیگر مراکز صحتی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست امنیت و مصئونیت ملل متحد و دیگر نمایندگی های آن، گفته های منابع دست دوم، گزارش رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم" را بررسی مجدد نموده و به اثبات برساند.

در جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس شهادت اولیه قربانیان، شاهدان صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد بخصوص جایی که به علت محدودیت های امنیتی دسترسی امکان ندارد، این گونه تحقیقات در ابتدا امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله تکنیک ها برای جمع آوری اطلاعات بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوع که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، تحقیقات قبل از نتیجه گیری میتواند چندین هفته را در بر گیرد. این مسئله بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر و گنجاندن آن در تحلیل ها دوباره بررسی گردیده و اصلاح گردد. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آنصورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد وضعیت غیر متخاصم بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان بطور قطعی مشخص ساخت و یا مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیار های قابل اعمال حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و طوری فرض نمی کند که مردانی که در سن جنگ قرار دارند ملکی اند یا جنگجو، بلکه این گونه ادعاها بر اساس واقعیت های موجود در مورد یک رویداد مشکوک ارزیابی می شوند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی می ماند، در آنصورت مرگ آنها در شمار مجموع تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما یک دیتابیس را در سال ۲۰۰۹ میلادی ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را تقویت کند. این داتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات منجمه تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است.

یوناما نهایت تلاش می نماید تا حد امکان طرف مسئول یک حادثه مشخص را معین نماید. هر چند به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسئولیت را به عهده نمی گیرند، در همچو موارد یوناما مسئولیت یک رویداد مشخص را به دسته بندی عمومی نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت میدهد. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی کمتر گزارش داده باشد.

مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه

یوناما بر این نظر است که جنگ افغانستان یک نبرد داخلی بوده که در آن دولت افغانستان و نیروهای امنیتی شان با حمایت نیروهای نظامی بین المللی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان" به آن اشاره می شود) با گروه های مسلح غیر دولتی (که در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "عناصر ضد دولتی" به آن اشاره می شود)، مصروف جنگ می باشد.

نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان

نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان یک اصطلاحی هست که به اعضای نیروهای مسلح یعنی اردوی ملی، نیروهای حمایتی بشمول نیروهای نظامی بین المللی (واحد های نظامی آیساف، نیروهای ویژه امریکائی در افغانستان، اعضای ائتلاف عملیات تحکیم آزادی یا نیروهای عملیات های ویژه که خارج از این سلسله فرماندهی قرار می گیرد) و سایر نیروهای امنیتی افغان، گفته می شود. تمام اعضای نیروهای مسلح طرف های درگیر در منازعه، به استثنای کارمندان طبی و مذهبی جنگجو تلقی می گردند. نیروهای امنیتی افغان، مانند پولیس ملی، پولیس محلی، نیروهای ریاست امنیت ملی و پولیس سرحدی وضعیت ملکی بودن خود را زمانی که به شکل مستقیم در جنگ شرکت می نمایند، از دست داده و به حیث بخشی از نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان تلقی می گردند.

دسته بندی نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان ممکن است که گروه های مسلح را که در منازعات مسلحانه دخیل هستند، نیز شامل گردد. بخصوص زمانی که همچون گروه ها بخشی از نیروهای مسلح یک طرف درگیر در منازعه را بطور مؤثر تشکیل می دهد. بطور مثال، زمانی که اینها عملیات های امنیتی و ضد شورشی را در تحت فرماندهی غیر رسمی یک مقام دولتی؛ مانند، قومندان امنیه، افسران امنیت ملی یا ولسوال، انجام می دهد.

عناصر مخالف دولت

عناصر مخالف دولت یک اصطلاحی هست که به افراد و گروه های مسلح غیر دولتی که در حال حاضر در جنگ ها دخیل بوده و در مخالفت با نیروهای حکومتی و بین المللی می جنگند، خطاب می گردد. اینها؛ نیروهای طالبان، و هم چنان افراد و گروه های مسلح منسجم غیر دولتی را که بطور مستقیم در جنگ ها سهم می گیرند و به نام های مختلف مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی گلبدین حکمتیار، جنبش ملی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد یاد می شوند، شامل می گردد.

دسته بندی عناصر مخالف دولت، گروه های مجرمین مسلح را شامل نمی گردد، مگر اینکه همچون گروهها بطور مستقیم طوری وا نمود کند که در منازعات مسلحانه از جانب یک طرف درگیر در جنگ دخیل می گردد.^۴

تمام طرفهای درگیر در منازعه یعنی نیروهای امنیتی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی، بر اساس حقوق بین المللی، مسئولیت آشکار در قبال محافظت از افراد ملکی دارند.

الف) مکلفیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی

افغانستان عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و عضو پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷^۵ می باشد که در آن به محافظت غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه داخلی پرداخته شده است. این پروتکل حمله علیه افراد ملکی و حمله بر اهدافی که موجودیتش برای نجات جمعیت غیرنظامی ضروری است را منع می نماید.

ماده ۳ مشترک در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو، حداقل معیارهایی که طرف های درگیر بشمول دولت ها و طرفهای غیر دولتی درگیر در یک جنگ مسلحانه داخلی باید رعایت کنند را تعیین نموده است.

قواعد متعددی در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل های الحاقی آن، بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد.^۶ مرتبط ترین اصولی که بر رفتار نیروهای مسلح افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی به عنوان طرف های درگیر در جنگ داخلی افغانستان قابل اعمال می باشد، به شرح ذیل می باشد:

- اصل تشخیص یا تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید مورد حمله قرار گیرند.^۷ ("طرف های درگیر)... باید در تمام حالات جمعیت ملکی را از جنگجویان" و "اهداف ملکی را از اهداف نظامی" تشخیص داده و آنها را از هم تفکیک نمایند.^۸

^۴ این بخش "تعاریف" چارچوب حقوقی را تعقیب می کند که در منابع زیر آمده است: تعریف جنگجو، فصل های ۲.۴ تا ۳.۴. تنظیم شده در وزارت دفاع انگلستان؛ کتاب راهنما در مورد حقوق جنگ، انتشارات دانشگاه اکسفورد، اکسفورد ۲۰۰۴؛ و کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، قاعد ۳. تمام اعضای نیروهای مسلح یک طرف درگیر در جنگ به، استثنای کارمندان طبی و مذهبی، جنگجو تلقی می گردد.

^۵ افغانستان، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ را به تاریخ ۱۰ نوامبر ۲۰۰۹ تصویب نمود که پروتکل موصوف به تاریخ ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ نافذ گردید.

^۶ به کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، نویسندگان، جان ماری هینکارتز و لوئیس دوسوالد بک (CU P/ICRC, Cambridge 2005) مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ، مراجعه گردد.

^۷ پروتکل الحاقی ۲، بند (۲) ماده ۱۳.

• اصل تناسب: "آن حمله که احتمال تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به غیرنظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها در آن وجود داشته باشد، که از منفعت محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی بدست می آید، فراتر رود، منع گردیده است"^۹.

• اصل احتیاط در حمله: "...غیرنظامیان در برابر هر گونه خطر ناشی از عملیات های نظامی باید از مصئونیت همه جانبه برخوردار باشند"^{۱۰}. در زمان انجام عملیات نظامی، باید مراقبت دائمی صورت گیرد تا جمعیت غیر نظامی و اهداف ملکی را تفکیک نمود" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر گونه تلفات اتفاقی افراد ملکی، جراحت به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود"^{۱۱}.

همه کشورهایی که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان سهم دارند، بشمول قوت های آیساف، نیروهای ویژه امریکایی در افغانستان، اعضای ائتلاف عملیات تحکیم آزادی و نیرو های عملیات های ویژه که خارج از این سلسله فرماندهی قرار دارند، همه امضاء کنندگان کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو می باشند. هرچند تمام کشورهای کمک کننده نظامی، امضاء کننده پروتکل الحاقی اول و پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، اما تمام این نیروها به آن قواعد حقوقی مربوطه که بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل میدهد، مقید می باشند.

ب) مکلفیت ها بر اساس قواعد بین المللی حقوق بشر

قواعد بین المللی حقوق بشر هم در زمان جنگ و هم در زمان صلح قابل اعمال می باشد. قواعد بین المللی حقوق بشر همراه با حقوق بشر دوستانه بین المللی به شکل متمم و مکمل هم دیگر یکجا تطبیق می گردد.

افغانستان امضاء کننده ی چندین معاهده بین المللی حقوق بشر^{۱۲}، بشمول کنوانسیون بین المللی حقوق سیاسی و مدنی می باشد که این کنوانسیون، دولت افغانستان را متعهد می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان، تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

در حالیکه طرفهای غیر دولتی در افغانستان، بشمول گروه های مسلح غیر دولتی، نمی توانند بصورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار بگیرند، اما طرفهای غیر دولتی که به شکل غیر رسمی بر بعضی

^۸ پروتکل الحاقی ۱، ماده ۴۸. به بند (۲) ماده ۵۱ که در آن مقرر گردیده، افراد ملکی "نباید مورد هدف قرار گیرند" و به بند (۲) ماده ۵۲ که در آن گفته شده "حملات فقط باید مواضع نظامی را هدف قرار دهد" مراجعه شود.

^۹ پروتکل الحاقی ۱، بند (ب) فقرة (۵) ماده ۵۱. جهت اطلاعات بیشتر به ماده ۵۷ در مورد احتیاط در حمله مراجعه کنید.

^{۱۰} پروتکل الحاقی ۲، بند (۱) ماده ۱۳

^{۱۱} پروتکل الحاقی ۱، بند های (الف) و (ii) فقرة ۲ و فقرة (۱) ماده ۵۷.

^{۱۲} افغانستان عضو کنوانسیون ها و معاهدات ذیل می باشد: میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی محوی هرگونه تبعیض نژادی مصوب ۵ اگست ۱۹۸۳. کنوانسیون منع هر گونه خشونت علیه زنان، مصوب ۵ مارچ ۱۹۸۳. کنوانسیون منع شکنجه و انواع رفتار ظالمانه، برخورد یا مجازات تحقیر آمیز یا غیر انسانی، مصوب ۲۶ جون ۱۹۸۷. کنوانسیون حقوق کودکان مصوب ۲۷ اپریل ۱۹۹۴. پرتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد فروش، هرزه گری و هرزه نگاری کودکان، مصوب ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲. و همچنین پرتوکول اختیاری بر کنوانسیون حقوق کودک در مورد مشارکت کودک در درگیری های نظامی مصوب ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۳. منبع: http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/X_pages/conventions_af_z_party.html.

ساحات کنترل دارند؛ مانند طالبان، به طور روزافزونی ملتزم به تعهدات بین المللی حقوق بشر پنداشته می شوند.^{۱۳}

قطع نامه ۱۳۲۵ شورای امنیت

همان طوریکه شورای امنیت ملل متحد در قطع نامه ۱۳۲۵ شان تأکید نموده است، اعمال کامل نورم های مربوط به حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر در مورد زنان و دختران و مد نظر گرفتن اقدامات ویژه برای محافظت زنان و دختران از خشونت های مبتنی بر جنسیت در جریان منازعه مسلحانه برای تمام دولت ها، حیاتی و ضروری پنداشته می شود.^{۱۴}

ج) مکلفیت ها بر اساس حقوق جزای بین المللی

افغانستان در سال ۲۰۰۳ میلادی اساسنامه روم را در مورد محکمه جنایی بین المللی امضا و قبول نمود. بنابر این، افغانستان در برابر تحقیق و پیگیری جرایم بین المللی یعنی جرایم جنگی، جرایم علیه بشریت و کشتار جمعی در حوزه قضایی دادگاه شان مسئولیت اولیه دارد. در صورتی که افغانستان نمی تواند و یا نمی خواهد این کار را انجام دهد، در آنصورت محکمه جزای بین المللی با توجه به صلاحیت شان می تواند بر قضیه که در افغانستان صورت گرفته، رسیدگی نماید.

کشور هایی که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی درگیر در جنگ افغانستان حضور دارد، نیز مسئولیت دارند تا جرایم بین المللی مورد ادعا که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان صورت گرفته را تحقیق و مورد پیگیری قرار دهند.^{۱۵}

به طور مشخص دولت ها مسئولیت دارند تا نقض فقره های (آی) و (ای) بند (۲) ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جزای بین المللی را تحقیق و مورد تعقیب عدلی قرار دهد. زیرا، در فقره های ماده متذکره چنین تصریح گردیده: "حملاتی که به شکل عمدی علیه جمعیت غیر نظامی هدایت داده می شود و یا اگر این گونه حملات علیه افراد ملکی که مستقیماً در خشونت ها سهم ندارند؛ صورت می گیرد"، جنایت جنگی در جنگ داخلی به شمار می آید.

^{۱۳} در ادامه به گزارش هیئت از کارشناسان سرمنشی عمومی ملل متحد در بخش پاسخ دهی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پراگراف ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش کمیسیون بین المللی بازرسی سرمنشی عمومی ملل متحد در مورد تحقیق بر تمام تخلفات از مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی در جمهوری عربی لیبیا تحت عنوان A/HRC/17/44 مورخ ۱ جون ۲۰۱۱ مراجعه کنید.

^{۱۴} قطع نامه ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) شورای امنیت. هم چنان به قطع نامه های ۱۸۲۰ (۲۰۰۸)، ۱۸۸۸ (۲۰۰۹)، ۱۸۸۹ (۲۰۰۹) و ۱۹۶۰ (۲۰۱۰) شورای امنیت مراجعه گردد.

^{۱۵} صرف نظر از اینکه دولت ها اساسنامه روم را امضا کرده باشند یا خیر، آنها بر اساس حقوق عرفی مسئولیت دارند تا نقض جدی حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی را وقتیکه در قلمرو افغانستان که عضو محکمه بین المللی عدالت می باشد، فعالیت می کنند، مورد تحقیق قرار دهند. همانطور که بر اساس حقوق جزای بین المللی چنین مسئولیت دارند.

د) مکلفیت‌ها بر اساس قوانین داخلی

اعضای نیروهای مخالف دولت بر اساس قوانین جزای افغانستان می‌تواند مورد پیگرد قانونی قرار بگیرد. اعضای نیروهای نظامی دولت افغانستان و نیروهای بین‌المللی نیز در برابر نقض قوانین ملی کشور متبوع شان مسئول شناخته می‌شوند.

تعریف غیر نظامیان و جنگجویان محافظت شده

یوناما افراد ملکی را طوری تعریف می‌نماید که در حقوق بین‌المللی قبول شده باشد. سایرین و طرف‌های درگیر در منازعه افغانستان اصطلاح فرد ملکی را طوری تعریف می‌نمایند که در بخش‌های بعدی مطرح خواهد گردید.

یوناما

یوناما تعریف "ملکی" را طوری بکار می‌برد که بتواند معیارهای حقوق بشردوستانه بین‌المللی را منعکس نماید. هدف از کلمه "ملکی" کسانی می‌باشند که جنگجو (اعضای نیروهای نظامی یا شبه نظامی) یا عضو گروه‌های مسلح سازمان یافته یکی از جناح‌های درگیر نبوده و در ضمن به اشخاص خطاب می‌گردد که بخشی از شورشیان عمومی نباشند.^{۱۶} یک فرد ملکی موقت ملکی بودن خود را زمانی از دست می‌دهد که بصورت مستقیم در خشونت‌ها سهم می‌گیرد.

حقوق بشردوستانه بین‌المللی برای طرف‌های درگیر در یک جنگ ضرورت می‌پندارد تا در زمان اجرای عملیات‌های نظامی شان میان افراد غیرنظامی و جنگجویان تفکیک قایل شوند. کسانی که دیگر شورشی نبوده و یا دیگر در جنگ‌ها سهم نمی‌گیرند، محفوظ تلقی گردیده و نباید هدف قرار گیرند. اما در کنار افراد ملکی؛ جنگجویانی که دیگر از میدان جنگ خارج شده (مانند زخمی، بیمار، آنهای که کشتی شان می‌شکند و در حال غرق شدن است و بازداشت یا تسلیم شده‌اند) یا کسانی که مربوط به پرسونل مذهبی یا کارمندان صحنه نیروهای مسلح‌اند؛ همه این‌ها تحت اصول حقوق بشردوستانه بین‌المللی در برابر حمله یا هدف قرار گرفتن مصئون می‌باشند.

اما در ارتباط جنگ افغانستان؛ این گزارش حملاتی را علیه گروه‌های مختلف مردمی به ثبت رسانیده که شامل کارمندان ملکی، معلمین، کارمندان مراکز صحنه و کسانی که در ارایه خدمات عامه سهم دارند، شخصیت‌های سیاسی و کارمندان اداری، کارمندان مؤسسات غیر دولتی، پرسونل پولیس ملکی که وظیفه نظامی ندارند و در عملیات‌های مبارزه با شورشیان سهم ندارند، می‌گردد.^{۱۷}

^{۱۶} پراگراف ۱ ماده ۵۰ پروتکل الحاقی ۱ را با کنوانسیون‌های ژنو مقایسه کنید. همچنین به "رهنمودهای تفسیری در مورد مفهوم مشارکت مستقیم در خشونت‌ها بر اساس حقوق بشردوستانه بین‌المللی" نوشته نیلز میلز، تاریخ ۱ جولای ۲۰۰۹ مراجعه کنید.

^{۱۷} یوناما آئنده از افسران پولیس را به عنوان جنگجو می‌پذیرند که بصورت مستقیم در جنگ‌ها سهم دارند. این مسئله شامل حال پولیس ملی افغان، پولیس محلی و پولیس سرحدی که بصورت منظم عملیات‌های ضد شورشگری را انجام میدهند نیز می‌گردد، مگر اینکه خلاف آن ثابت شود. یوناما به عنوان غیر نظامی، آئنده از پولیس ترافیک افغان و دیگر افسران پولیس را در نظر دارد که فقط نقش تأمین نظم عامه ملکی را داشته باشند.

خلاصه گزارش

انفجار در میدان شهر مرکز ولایت وردک صورت گرفت. آن درحقیقت یک عمل غیر انسانی بود؛ زیرا، تعداد زیادی از افراد ملکی بی گناه در اثر این انفجار کشته و یا مجروح گردیدند. در این حادثه مجموع تلفات به ۱۷۱ تن می رسد که از میان آنها چهار نفر شان کشته شده بودند. در نتیجه تعداد زیادی از خانه های افراد ملکی و هم چنان ساختمان های دولتی یا کاملاً تخریب شده و یا هم به شدت خساره مند گردیده بود. زمانی که من صدای آن انفجار قوی را شنیدم، با اعضای خانواده ام در خانه نشسته بودیم. تأثیر انفجار به حد قوی بود که من ابتدا فکر کردم انفجار در داخل خانه ام اتفاق افتاده است. من سراسیمه شده بودم و با تمام اعضای خانواده به شدت ترسیده بودیم. در حقیقت آن روز، ترسناکترین روز زندگی من بود. پدرم، سه تا برادرم و خواهرم در اثر انفجار مجروح گردیدند. وقتی من دیدم که بعضی از اعضای خانواده ام خون آلود گردیده و مجروح شده اند، کنترلم را از دست داده و به گریه کردن شروع کردم. من فکر می کردم که تمام اعضای خانواده ام را از دست داده ام. اما وقتی که فهمیدم آنها زنده هستند، سپاسگزاری نمودم.

صحبت های یک فرد ملکی که به تعداد ۵ نفر از اقاربش توسط انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در میدان شهر ولایت وردک به تاریخ ۲۳ نومبر سال ۲۰۱۲، مجروح گردیده بود.^{۱۸} در اثر این حادثه چهار فرد ملکی کشته شده و ۱۶۷ فرد ملکی مجروح گردید.^{۱۹}

در سال ۲۰۱۲، منازعات مسلحانه در افغانستان، تلفات افراد ملکی را به شکل وحشتناک به دنبال داشته است. بر اساس یافته های دفتر هیئت معاونت ملل متحد (یوناما) در افغانستان در سال ۲۰۱۲، به تعداد ۲۷۵۴ فرد ملکی به قتل رسیده و به تعداد ۴۸۰۵ فرد ملکی مجروح گردیده است، که در نتیجه مجموع تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ به ۷۵۵۹ تن می رسد. هرچند رقم کشته شدگان در مقایسه با سال ۲۰۱۱، در حدود ۱۲ درصد کاهش را نشان داده و افزایش نسبی در رقم مجروحین صورت گرفته است.^{۲۰} ولی یوناما هم چنان تداوم تلفات افراد ملکی در اثر منازعات مسلحانه در افغانستان را برجسته ساخته، که این موضوع نیازمند اینست تا تمام طرف های درگیر جهت کاهش تلفات افراد ملکی و تقویت محافظت از افراد ملکی باید

^{۱۸}. طالبان مسئولیت حمله را در وب سایت شان به عهده گرفته و به رسانه ها امیل فرستاده بود که این حمله را توسط موتوری که مواد انفجاری خیلی زیاد در آن جاسازی شده بود، انجام داده و دلیلش اینست تا بخاطر اعدام های مجوسین جنگی که در پل چرخ کابل به تاریخ ۲۰ و ۲۱ نومبر توسط حکومت افغانستان صورت گرفته بود، انتقام بگیرد. -quick-glance-&id=20416:at-2012-jihadi-achievements-part-1&catid=3:articles&Itemid=5

^{۱۹}. مصاحبه یوناما در میدان شهر مرکز ولایت وردک، ۱۹ دسمبر ۲۰۱۲.

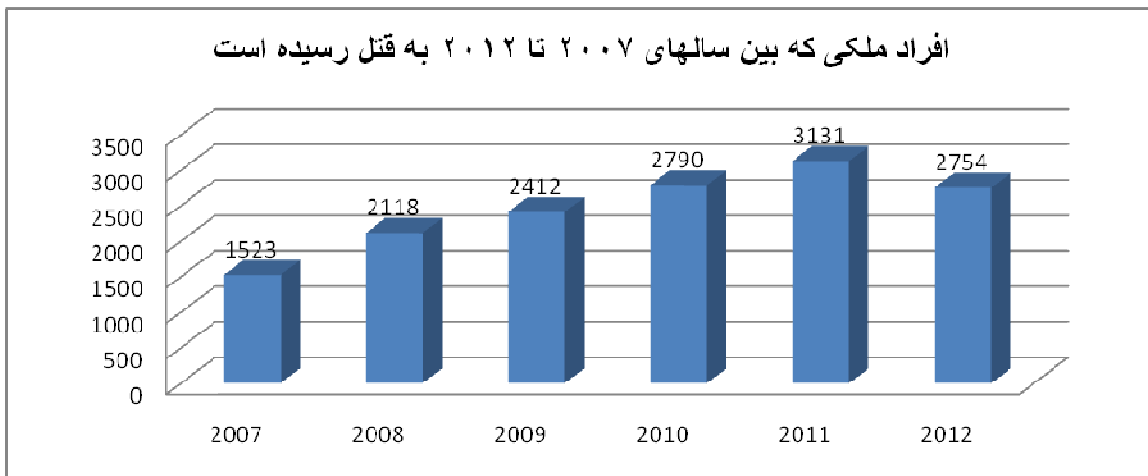
^{۲۰}. بر اساس یافته های یوناما، در سال ۲۰۱۱ مجموع تلفات افراد ملکی به ۷۸۳۷ تن می رسد که از رقم مذکوره به تعداد ۳۱۳۱ تن شان کشته شده و به تعداد ۴۷۰۶ تن دیگر مجروح گردیده بود. به گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در آدرس ذیل مراجعه گردد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

مجموع تلفات افراد ملکی که در حدود ۷۵۵۹ تن در سال ۲۰۱۲ می باشد، در مقایسه سال ۲۰۱۱، ۴ درصد کاهش را نشان می دهد.

تعهدات بیشتر و تلاش های دو برابری را در سال ۲۰۱۳ به عهده گرفته و انجام دهد. در جریان شش سال گذشته در حدود ۱۴۷۲۸ فرد ملکی افغان از اثر منازعات مسلحانه جانهای شان را از دست داده است.

عناصر مخالف دولت، در سراسر کشور افراد ملکی را بطور فزاینده‌ای مورد هدف قرار داده و حملاتی را بدون توجه به زندگی انسان ها انجام داده اند. بر اساس یافته های یوناما، مجموع تلفاتی که به نیروهای مخالف دولت نسبت داده می شود، به ۶۱۳۱ تن (به شمول ۲۱۷۹ قتل و ۳۹۵۲ زخمی) می رسد که در مقایسه با سال ۲۰۱۱، در حدود ۹ درصد افزایش را نشان داده و در حدود ۸۱ درصد تمام تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ را تشکیل می دهد.^{۲۱}

از ۶۱۳۱ فرد ملکی که توسط عناصر مخالف دولت کشته و مجروح گردیدند، یوناما در حدود ۱۰۸ درصد افزایش را در قتل های هدفمند به ثبت رسانیده^{۲۲} و هم چنان این نهاد افزایش را در کشته شدگان و مجروحین ناشی از استفاده خالی از تبعیضی مواد انفجاری تعبیه شده به ثبت رسانیده است. بطور مشخص مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب مانندی که استفاده از آن غیر قانونی بوده و به مجرد تماس با قربانی منفجر می گردد. این مواد انفجاری بی نهایت مضر توسط هر فردی بشمول اطفال به محض پا گذاشتن بر آن یا عبور هر نوع وسایل نقلیه از بالای آن بشمول موتر های اتوبوس افراد ملکی، منفجر می گردد. هم چنان تهدید، ارباب و آزار و اذیت مردان، زنان و اطفال و مداخله در حق تعلیم، صحت و آزادی رفت و آمد آنها توسط عناصر مخالف دولت در ساحات جنگی افزایش نیز یافته است.

هشت درصد تمام تلفات افراد ملکی یعنی ۵۸۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۱۶ کشته و ۲۷۱ مجروح) در سال ۲۰۱۲ به نیروهای دولت و طرفداران بین المللی شان نسبت داده می شود. رقم متذکره نشان دهنده ۴۶ درصد کاهش در مقایسه سال ۲۰۱۱ می باشد. البته در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۳۹ درصد در کشته

^{۲۱}. بر اساس یافته های یوناما، در سال ۲۰۱۱، به تعداد ۲۲۰۸ فرد ملکی کشته شده و به تعداد ۳۴۲۸ فرد ملکی مجروح که در مجموع ۵۶۳۶ تن را شامل می گردید، به نیروهای مخالف دولت نسبت داده شده بود. به گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در آدرس ذیل مراجعه گردد:

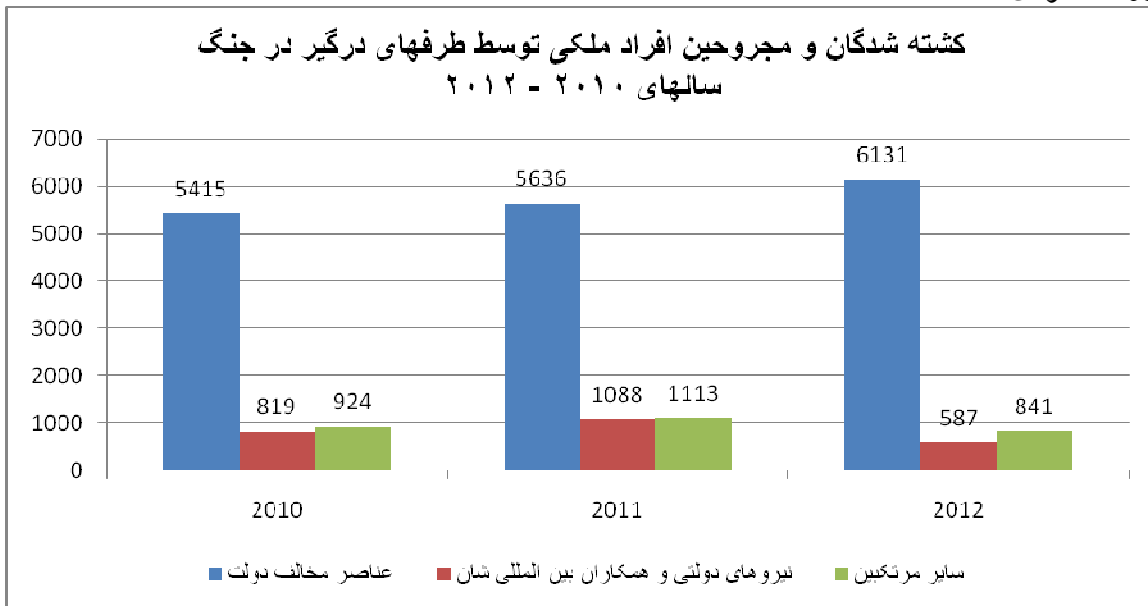
http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

^{۲۲}. رقم متذکره تمام کشته شدگان و مجروحین ناشی از یک حادثه قتل هدفمند را تشکیل می دهد. بطور مثال، انفجاری مواد انفجاری علیه یک فردی که منجر به تلفات چندین فرد گردیده است.

شدگان و ۵۳ درصد در مجروحین کاهش رخ داده است.^{۲۳} تلفات افراد ملکی در اثر حملات نیروهای امنیتی افغان در سال ۲۰۱۲، با ۳۳ فرد کشته شده و ۶۳ فرد مجروح، مشابه با ارقامی است که در سال ۲۰۱۱ به ثبت رسیده بود. اکثریت این تلفات در جریان جنگ های زمینی اتفاق افتاده است.^{۲۴}

تلفات ۸۴۱ فرد ملکی (۲۵۹ فرد کشته شده و ۵۸۲ فرد مجروح) به هیچ یکی از طرف های درگیر بطور مشخص قابل نسبت نیست. زیرا، آنها در حادثات ناشی از فیر های متقابل در جریان جنگ های زمینی، گلوله باری های که از آن سوی سرحد صورت گرفته و یا در اثر مواد منفجر شونده که از دوران جنگ باقی مانده بود، کشته و یا مجروح گردیده است.

یافته های یوناما نشان می دهد که آمار کشته شدگان و مجروحین در اوایل سال ۲۰۱۲، کاهش نموده و تعداد تلفات افراد ملکی در شش ماه دوم روند صعودی داشته است. عوامل کلیدی که در کاهش تلفات افراد ملکی در ۵ ماه اول سال ۲۰۱۲ نقش داشت، فرا رسیدن یک زمستان ناگوار و بی موقع بود که رفت و آمد شورشیان را مانع می شد و نیز بر عملیات ها علیه عناصر مخالف دولت تأثیر گذاشته بود. هرچند در شش ماه دوم سال، یوناما ۱۳ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی را در مقایسه عین مدت سال ۲۰۱۱، به ثبت رسانیده است. تلفات افراد ملکی در نتیجه انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در ساحات ملکی و اماکن عمومی در حدود ۱۷ درصد افزایش یافته و هم چنان شدت جنگ ها در بعضی از بخش های کشور نیز روند صعودی داشته است.^{۲۵}

^{۲۳}. در سال ۲۰۱۱، بر اساس یافته های یوناما در حدود ۵۱۷ فرد ملکی توسط نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان به قتل رسیده و ۵۷۱ فرد ملکی مجروح گردیده بود که مجموع تلفات به ۱۰۸۸ تن می رسیده. به گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در آدرس ذیل مراجعه گردد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

^{۲۴} تعداد تلفات افراد ملکی که به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده می شود، شامل ارقام مجموعی تلفات ناشی از نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان گردیده است.

^{۲۵}. پیشین

عناصر مخالف دولت و محافظت از افراد ملکی

در جریان سال ۲۰۱۲، یوناما استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده را که هیچ گونه تفکیکی بین افراد ملکی و نظامی قایل نیست را در یک سطح بالا به شکل دوام دار به ثبت رسانیده است. بخصوص مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب مانند و سایر تاکتیک های که مواد انفجاری در آن استفاده می شود. مانند، حملات انتحاری و انتحاری پیچیده در ساحاتی که تعداد زیادی از افراد ملکی بوضوح مشاهده می شود.

در سال ۲۰۱۲، مواد انفجاری تعبیه شده به عنوان یکی از بزرگترین تهدیدها علیه افراد ملکی محسوب گردیده است. که در مجموع توسط ۷۸۲ حادثه جداگانه به تعداد ۸۶۸ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۶۶۳ فرد ملکی مجروح گردیده است. رقم متذکره در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۳ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۲۶} در حادثات مربوط به مواد انفجاری تعبیه شده حتی در جاهاییکه اهداف مورد نظر ظاهراً اهداف نظامی بوده، آنهای که مسئول جاسازی و انفجار مواد انفجاری بوده اند، اقدامات احتیاطی را برای محافظت از افراد ملکی روی دست گرفته نتوانسته اند. هم چنان آنها نتوانسته اند که تفکیک بین اهداف نظامی و ملکی قایل شوند و یا هم هیچ اعتنایی به حضور فعالیت های افراد ملکی نداشته اند. که این موضوع بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی نقض مسئولیت های آنها تلقی می گردد.

یوناما خاطر نشان می سازد که حدود تأثیرات مواد انفجاری تعبیه شده بر زندگی اطفال، زنان و مردان افغان بیشتر از آن چیزی هست که فوراً فقط حق زندگی آنها را تهدید می نماید. مواد انفجاری متروک^{۲۷} یعنی مواد که جاسازی شده اما انفجار نشده در محیط یک جامعه، دسترسی به صحت و آموزش را مانع گردیده و یک فضایی از نا امنی را ایجاد می نماید. طوریکه افراد ملکی در تحت تهدید دائمی کشته شدن، معیوب شدن، جراحت شدید و نابودی ملکیت شان زندگی می نمایند. افراد در سطح ولسوالی های که مواد انفجاری در آنجا در یک سطح خیلی بالا جاسازی می شود، زمانی که موقعیت مواد انفجاری را به نیروهای امنیتی افغان گزارش داده و یا در جستجوی آن بوده است، به عکس العمل شدید از سوی عناصر مخالف دولت مواجه می گردد.

بر اساس یافته های یوناما در حدود ۶۹۸ فرد ملکی توسط قتل های هدفمند به قتل رسیده و ۳۷۹ فرد ملکی توسط تاکتیک متذکره مجروح گردیده است که مجموع تلفات به ۱۰۷۷ تن می رسد.^{۲۸} که در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۱۰۸ درصد افزایش را نشان می دهد. اکثریت این حادثات ناشی از هدف قرار دادن

^{۲۶} در سال ۲۰۱۱، بر اساس یافته های یوناما، در اثر مواد انفجاری تعبیه شده به تعداد ۹۴۹ فرد ملکی کشته شده و ۱۵۱۱ فرد ملکی مجروح گردیده بود. در نتیجه مجموع تلفات ناشی از انفجار مواد متذکره به ۲۴۶۰ تن می رسید. به گزارش سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در آدرس ذیل مراجعه گردد: http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf.
^{۲۷} مواد انفجاری جاسازی شده: مواد انفجاری بشقاب مانند، سیم کشی شده و مواد انفجاری که از راه دور کنترل می شود(که ممکن فعال شده باشد یا خیر) را شامل می گردد. مواد انفجاری متروک، به مواد انفجاری گفته می شود که در جریان جنگ های قبلی جاسازی شده که ممکن هنوز فعال باشد یا خیر. بطور مثال، تاریخ باتری برای ماشه کردن دستگاه ممکن انقضا شده باشد یا اینکه آن دستگاه فعال نشده باشد. هر چند اکتشاف مواد انفجاری، از بین بردن و خنثی سازی آن توسط آیساف و نیروهای امنیتی افغان در جریان سال ۲۰۱۲ دوام داشته است. اما، منابع قابل دست رس برای از بین بردن آنها فقط بخشی از نیازمندی ها را مرفوع می کند.
^{۲۸} رقم متذکره تمام کشته شدگان و مجروحین ناشی از یک حادثه قتل هدفمند را شامل می گردد. بطور مثال، انفجار مواد انفجاری علیه یک فرد که منجر به تعداد زیادی از تلفات افراد ملکی می گردد.

عمدی افراد ملکی که احساس می‌گردد با حکومت همکار می‌باشند، بشمول مقامات دولتی، رهبران مذهبی، بزرگان قومی، افسران پولیسی که خارج از محل خدمت شان می‌باشند و اشخاصی که پروسه صلح را حمایت می‌کنند، می‌باشد. از مجموع ۱۰۷۷ تلفات، کشتن و مجروح نمودن کارمندان ملکی دولت به شکل هدفمند و سازمان یافته در حدود ۷۰۰ درصد افزایش یافته است. بطور مشخص قتل‌های هدفمند زنان توسط عناصر مخالف دولت خیلی آزار دهنده است، مثلاً، قتل دو تا رئیس امور زنان ولایت لغمان که در ماه اگست و دسمبر سال ۲۰۱۲، توسط عناصر مخالف دولت به قتل رسیدند.

یوناما دوام دار حادثات قتل، قطع عضو، لت و کوب و سایر نقض‌های حقوق بشری را به تعقیب یک فرایند قضایی توسط عناصر مخالف دولت به ثبت رسانیده است. این فرایند غالباً متهمین را محکمه نموده و مجازات می‌نمایند. مجازات معمولاً از طریق اعدام افرادی که متهم به جاسوسی برای دولت و یا هم به سایر جرایم می‌باشد، اجرا می‌گردد. به اساس یافته‌های یوناما به تعداد ۳۳ فرد ملکی در ۱۷ حادثه جداگانه که به تعقیب استماع دادرسی یا صدور حکم توسط عناصر مخالف دولت، مجازات اجرا می‌گردید، به قتل رسیده است. این روند در حقیقت نقض حقوق بشر دوستانه بین‌المللی می‌باشد.^{۲۹}

یوناما در حدود ۱۲۱ حادثه را از نوع تهدید، ارباب و آزار و اذیت افراد ملکی بشمول حمله به خانه‌های مردم و سوختاندن آن را توسط عناصر مخالف دولت، تأیید می‌نماید. که این رقم در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۱۷ درصد افزایش را نشان می‌دهد. یوناما این را نیز خاطر نشان می‌سازد که این نوع حادثات احتمالاً بطور کامل گزارش داده نشده است. زیرا، شدت ناامنی و عدم دسترسی به ساحات دور دست و محدودیت‌های فراروی این ساحات باعث گردیده که حادثات به شکل کامل گزارش داده نشود.^{۳۰}

اعلامیه‌های عمومی طالبان در مورد تلفات افراد ملکی

در سال ۲۰۱۲، طالبان در حدود ۵۳ اعلامیه عمومی منتشر نموده است. از رقم متذکره ۲۵ تای آن موضوعات مرتبط به تلفات افراد ملکی و محافظت حقوق بشر را به بحث گرفته بود.^{۳۱} در این اعلامیه‌ها از تعهد عمومی برای محافظت از افراد ملکی صحبت شده بود و ادعا شده بود که حد اکثر تلفات افراد ملکی در افغانستان در نتیجه اعمال غیر قانونی و عملیات‌های نیروهای دولتی و همکاران بین‌المللی شان صورت گرفته است.^{۳۲}

^{۲۹}. ماده سوم مشترک در کنوانسیون‌های ژنو که مسئولیت‌های تمام طرف‌های درگیر (بشمول طالبان) را در منازعات مسلحانه معرفی می‌نماید، اصدار حکم مجازات و اعدام افراد ملکی را در هر زمان و مکان منع می‌نماید. هم‌چنان، بر اساس ماده سوم مشترک در کنوانسیون ژنو، این نوع دادرسی ممکن از جمله جرایم جنگی محسوب گردد.

^{۳۰}. در جریان سال ۲۰۱۲، در هنگام مصاحبه‌های که یوناما با بعضی از افراد در خارج از ولسوالی‌های خود شان انجام داده است، افراد متذکره بطور مکرر سوء رفتارها و تهدیدها را از سوی عناصر مخالف دولت گزارش داده است.

^{۳۱}. در سال ۲۰۱۱، طالبان در حدود ۵۷ اعلامیه عمومی منتشر نموده بود و تعداد زیادی از آنها بر به عهده گرفتن مسئولیت حادثات پرداخته بود یا اینکه تهدید بر انجام کارهای مشخص نموده و هم‌چنان به گزارش و اعلامیه‌های یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی پاسخ داده بود. به اعلامیه‌های عمومی طالبان در مورد تلفات افراد ملکی، در صفحه ۱۲ گزارش سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه مراجعه گردد.

^{۳۲}. بطور مثال، یک اعلامیه طالبان به تاریخ ۱۶ ماه اگست به مناسبت عید الفطر منتشر گردید. که در اعلامیه متذکره اظهار شده بود که محافظت از افراد ملکی مسئولیت دینی شان می‌باشد.

هرچند طالبان چنین اعلامیه‌های را صادر نموده، ولی در عین زمان، از طریق رسانه‌ها مسئولیت حملات انتحاری، حملات انتحاری پیچیده، قتل‌های هدفمند و سازمان‌یافته و حادثات مواد انفجاری را که منجر به قتل و جرح افراد ملکی گردیده بود، نیز به عهده گرفته است.^{۳۳} در این اعلامیه‌ها، طالبان معمولاً هدف مورد نظر حمله را مشخص نموده بود و بعضاً ادعا نموده بود که در این حمله هدف افراد ملکی، با توجه به تعریف خودشان از افراد ملکی، نبوده و تعداد تلفاتی را لیست نموده بود که ادعا داشتند اتفاق افتاده و نیز بعضی مواقع، تذکر داده بود که اقدامات مشخصی مدنظر گرفته شده بود تا افراد ملکی محافظت گردد.^{۳۴} بعضی از اعلامیه‌ها استفاده طالبان از مواد انفجاری تعبیه شده که بشقاب مانند هست و با فشار قربانی منجر می‌گردد را انکار نموده بود.

یوناما یک تغییر ماهرانه را در روش طالبان در مورد حملات علیه مقامات دولتی در شش ماه دوم سال (با تأکید بر حمله علیه اهداف نظامی و تقویت حمله از داخل صفوف نیروهای امنیتی)، مشاهده کرده است.^{۳۵} این تغییر ظاهری در روش حملات ممکن آگاهی آشکار رهبری طالبان را منعکس نماید، تا از این طریق نگرانی عمومی را در مورد محافظت از افراد ملکی بیان دارد و نیز اهداف سیاسی بزرگتری را در ارتباط پروسه صلح دنبال نموده تا "قلب و ذهن" افغان‌ها را از خود نمایند.

هرچند از آن اعلامیه‌های که از اعضای طالبان می‌خواهد تا افراد ملکی را محافظت کند، استقبال می‌شود. اما، حقیقت اینست که هنوز وضعیت در ساحات به شکل عملی تغییر نکرده است. طالبان به حملات مستقیم شان علیه افراد ملکی بخصوص از طریق قتل‌های هدفمند و تداوم استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که تفکیک بین ملکی و نظامی قایل نیست، بشمول مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب مانند می‌تماس قربانی منفجر می‌گردد، ادامه داده است.

یوناما، از رهبری طالبان می‌خواهد تا به مسئولیت‌های شان بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی عمل نموده و بر افراد ملکی حمله نکنند، تعهدات عمومی شان را در مورد محافظت از افراد ملکی در میان تمام جنگجویان شان به طور موثر اجرا نموده، تعریف فرد ملکی را طوری اصلاح نماید که مطابق و سازگار با حقوق بشر دوستانه بین المللی باشد و نیز استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب مانند و سایر مواد انفجاری که بین افراد ملکی و نظامی تفکیک قایل نیست را متوقف نماید.

^{۳۳} در سال ۲۰۱۲، یوناما ۴۶ حادثه جداگانه را به ثبت رسانیده است که طالبان به شکل عمومی مسئولیت آنها را به عهده گرفته بود. حادثات متذکره، در مجموع تلفات ۵۱۳ فرد ملکی را به دنبال داشته است. این حادثات شامل ۱۵ قتل هدفمند، ۱۲ حمله انتحاری و پیچیده، ۹ حادثه مواد انفجاری تعبیه شده و ۷ رویداد جنگ زمینی را شامل می‌گردد.

^{۳۴} در یک اعلامیه که به تاریخ ۲۷ ما جون سال ۲۰۱۲، منتشر شده بود، طالبان ادعا نموده بود که حمله کننده گان تا حد توان تلاش نموده بود که افراد ملکی را محافظت نماید، طوریکه به افراد ملکی هدایت داده بود تا به داخل یک اتاق رفته و منتظر بماند تا جنگ ختم گردد. این اعلامیه به تعقیب یک حمله انتحاری پیچیده در هتل سپوژمی در ساحه قرغه ولایت کابل منتشر گردید. که در حمله متذکره به تاریخ ۲۱ جون ۲۰۱۲، تعداد زیادی از افراد ملکی به قتل رسیده و یا مجروح گردیده بود.

^{۳۵} بطور مثال، "پیام تبریک بادی محترم امیر المؤمنین به مناسبت فرا رسیدن عید الاضحی"، ۲۴ اکتوبر سال ۲۰۱۲. به آدرس ذیل مراجعه گردد: <http://shahamat-english.com/>.

ذهنیت مردم: مناطقی که به شکل غیر رسمی تحت کنترل عناصر مخالف دولت می باشد

هرچند تلفات افراد ملکی و خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه بین نیروها دولتی/همکاران بین المللی شان و عناصر مخالف دولت نسبتاً در سال ۲۰۱۲، کاهش یافته است.^{۳۶} این کاهش در حقیقت باعث تقویت حضور حکومت در بعضی مناطق یا بهبود محافظت از افراد ملکی نشده است. در سراسر سال ۲۰۱۲، مردمان آسیب دیده به یوناما گزارش داده است که عناصر مخالف دولت بخاطر حضور اندکی نیروهای امنیتی افغان و عدم توانایی حکومت در کنترل بعضی ساحات؛ بطور فزاینده بعضی ساحات را کنترل نموده و وظایف امنیتی و حکومتی را انجام می دهد. تحقیقات یوناما در ولسوالی های متعدد نشان می دهد که در ساحاتی که به شکل محدود توسط نیروهای دولتی کنترل می شود و یا در مناطقی که قسمتاً توسط عناصر مخالف دولت کنترل می گردد، نقض حقوق بشر شایع می باشد.^{۳۷}

در دیگر مناطق، حضور دولت و نیروهای امنیتی محافظت از غیر نظامیان را برقرار نمود.

نیروهای طرفدار دولت و محافظت از افراد ملکی

در سال ۲۰۱۲، نیروهای دولتی با همکاران بین المللی شان که شامل نیروهای امنیتی افغان و نیروهای نظامی بین المللی می شوند، معیار های را بخاطر کاهش تلفات افراد ملکی مد نظر گرفته است. در سال ۲۰۱۲، یوناما یک کاهش عمده را در کشته شدگان و مجروحین ناشی از عملیات های نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان بشمول حملات هوایی، عملیات های تجسسی، جنگ های زمینی و عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون، به ثبت رسانیده است.

بین اول جنوری تا سی و یکم دسمبر سال ۲۰۱۲، یوناما ۵۷۸ مورد تلفات افراد ملکی را ثبت نمود (به شمول ۳۱۶ کشته و ۲۷۱ مجروح) که به نیروهای طرفدار دولت منتسب شد. رقم متذکره در حدود ۴۶ درصد کاهش را در مقایسه سال ۲۰۱۱، نشان می دهد.^{۳۸} یوناما ۸ درصد از مجموع تلفات افراد ملکی را به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت می دهد.

بیشترین بخش تلفاتی که به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود، توسط حمله هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی صورت گرفته است. بر اساس یافته های یوناما ۲۰۴ مورد تلفات افراد ملکی (به شمول ۱۲۶ کشته و ۷۸ زخمی) ناشی از عملیات های هوایی نیروهای بین المللی بود^{۳۹} که در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۴۲ درصد در تلفات ناشی از همچون عملیات ها، کاهش رخ داده است. حملات هوایی باعث ۲۷ درصد تمام کشته شدگان منسوب به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان

^{۳۶} دفتر مرکزی آسیاف، معلومات ماهانه آسیاف، رویداد ها تا ماه نومبر، منتشره ۳ دسمبر سال ۲۰۱۲.

^{۳۷} به گزارش شش ماهه ۲۰۱۲ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی مراجعه گردد.

^{۳۸} در سال ۲۰۱۱، بر اساس یافته های یوناما در حدود ۵۱۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۵۷۱ فرد ملکی مجروح گردیده بود. مجموع کشته ها و مجروحین به ۱۰۸۸ تن می رسید. به گزارش سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی مراجعه گردد.

^{۳۹} همان: در سال ۲۰۱۱، بر اساس یافته های یوناما در نتیجه حملات هوایی در حدود ۲۳۵ فرد ملکی به قتل رسیده و ۱۱۸ تن دیگر مجروح گردیده بود.

گردیده است. و نیز حملات متذکره ۳ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. از ۱۲۶ فرد ملکی کشته شده، ۵۱ تن آن اطفال می باشد.

یک سلسله حملات شدیدی هوایی به تاریخ ۱۶ سپتمبر در ولسوالی الینگار ولایت لغمان این را ثابت کرد که هنوز ضرورت مبرم و اساسی برای بازنگری دوام دار معیارهای حملات در عملیات های هوایی تهاجمی وجود دارد.^{۴۰} بر اساس گفته های آیساف، هرچند که حمله هوایی بخاطر هدف قرار دادن یک گروه از شورشیان در چندین سطوح مختلف از آیساف گرفته تا سلسله فرماندهی نیروهای امنیتی افغان، در مراتب اولیه تصویب شده بود اما فقط افراد ملکی آسیب دیدند که هشت فرد ملکی که اصلاً زنان و اطفال را تشکیل میدادند، کشته شده و ۸ دختر و زن مجروح گردیدند.^{۴۱} موافقت قبلی حمله هوایی که یک گروه از زنان و اطفال را اشتباهاً جنگجویان شورشی (هدف مشروع) تصور نموده بود، این موضوع را به اثبات میرساند که بازنگری کلی پالیسی های قبل از انجام عملیات، قبل از اینکه کدام سلاح هوایی فیر گردد، یک ضرورت مبرم است. یوناما خاطر نشان می سازد که نه یافته های تحقیقاتی آیساف از حمله هوایی الینگار و نه کدام تغییرات پالیسی معرفی شده، در دسترس عموم قرار گرفته است. این عکس العمل، از پاسخ آیساف در حملات مشابهی که در ماه جون ۲۰۱۲ در ولایت لوگر رخ داده بود، متفاوت می باشد.^{۴۲} زیرا، یک فرمان مکمله آیساف به هدف محدود نمودن بمباردمان مناطق مسکونی افراد ملکی، در آن وقت اصلاح گردیده بود.

با توجه به مشابهت در روند نزولی تلفات افراد ملکی در سالهای ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱، در سال ۲۰۱۲ نیز بر اساس یافته های یوناما عین روند دوام یافته و در حدود ۵۴ فرد ملکی توسط عملیات های تجسسی نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان به قتل رسیده و ۲۱ فرد دیگر در عملیات های متذکره مجروح گردیده است. که مجموع تلفات به ۷۵ تن می رسد.^{۴۳} رقم متذکره در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۳۳ درصد کاهش را نشان می دهد.^{۴۴} از ماه جولای ۲۰۱۲، نیروهای امنیتی افغان بنابر گزارش ها؛ رهبری اکثریت عملیات های نظامی را به عهده گرفتند و چنانچه از جنوری ۲۰۱۳ به این طرف، نیروهای افغان ۸۰ درصد عملیات ها را رهبری می کند.^{۴۵}

^{۴۰} عملیات هوایی تهاجمی به آن عملیات هوایی گفته می شود که از قبل طرح ریزی شده و از عملیات های هوایی که حالت دفاعی دارد، متمایز گردد.

^{۴۱} جلسه یوناما با مقامات آیساف، ماه سپتمبر و اکتوبر سال ۲۰۱۲، کابل.

^{۴۲} به تاریخ ۱۶ جون ۲۰۱۲، آیساف یک حمله هوایی را بالای یک کمپ مسکونی انجام داد. در نتیجه، ۱۸ فرد ملکی بشمول ۷ زن، ۵ دختر جوان و یک طفل ده ماهه به قتل رسیدند. در پاسخ، آیساف یک فرمان مکمله را صادر نمود که در آن گفته شده بود که آیساف استفاده از مهمات هوایی را علیه اقامتگاه افراد ملکی فقط در وضعیتی که از نیروهای خود شان در برابر حملات دفاع نمایند، محدود می نماید.

^{۴۳} عملیات های مستقل و مشترک نیروهای امنیتی افغان و بین المللی باعث تلفات فوق الذکر گردیده است.

^{۴۴} بدست آوردن معلومات دقیق در مورد تعداد عملیات های تجسسی یا شبانه و تلفات افراد ملکی ناشی از آن خیلی مشکل می باشد. چون این گونه معلومات بطور عموم محرمانه می باشد. معلومات راجع به تعداد مجموعی عملیات های شبانه که توسط گروه های مختلفی نیروهای بین المللی و افغان، نیروهای ویژه، نیروهای عملیات های ویژه و نهادهای استخباراتی دولت های خارجی انجام می شود و نیز هرگونه تلفات ناشی از این گونه عملیات ها به دست رس عموم قرار نمی گیرد. محدودیت های مرتبط به محیط عملیاتی و محدودیت دسترسی به معلومات مربوطه، باعث می گردد تا یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های تجسسی یا شبانه را ممکن کمتر گزارش داده باشد.

^{۴۵} اعلامیه مشترک رئیس جمهور اواما و رئیس جمهور کرزی در ۱۱ جنوری سال ۲۰۱۳ که در ۱۹ جنوری همین سال از آدرس ذیل بدست آمد.

<http://www.whitehouse.gov/blog/2013/01/11/president-obama-hosts-president-karzai>

با توجه به مشابهت در روندی که در دو سال گذشته مشاهده گردید، یوناما هم چنان ۲۶ در صد کاهش را در تلفات ناشی از حادثات مربوط به عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون، به ثبت رسانیده است.^{۴۶} که در اثر ۳۳ حادثه جداگانه از این نوع از طرف نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان در حدود ۱۴ فرد ملکی کشته شده و ۳۵ فرد ملکی مجروح گردیده است که مجموع تلفات به ۴۹ تن می رسد. حد اکثر تلفات ناشی از این حادثات به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده می شود.

عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک که از طرف آیساف صورت گرفته، از ۱۵ حادثه در سال ۲۰۱۱ به ۵ حادثه در سال ۲۰۱۲، کاهش یافته است. در ماه سپتمبر سال ۲۰۱۲، آیساف یک طرز العمل عملیاتی معیاری نمبر ۳۷۳ را در مورد هدایت و راهنمایی عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک منتشر ساخت. این رهنمود تعاریف واضح تری از رفتارهای که در مقابل نیروها تهدید شمرده می شود و اقدامات که در مقابل باید مد نظر گرفت را تهیه نموده است.

نیروهای امنیتی افغان و محافظت از افراد ملکی

با انتقال رهبری مسئولیت امنیتی از نیروهای بین المللی به نیروهای امنیتی افغان که در سال ۲۰۱۲ خیلی بخوبی جریان داشت، یوناما به شدت نظارت خود را روی عملیات های نیروهای امنیتی افغان و تلفات ناشی از آن، تمرکز داده بود. در اثر حملات و عملیات های نیروهای امنیتی افغان در سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۳ فرد ملکی به قتل رسیده و ۶۳ فرد ملکی مجروح گردیده است. اکثریت این تلفات در زمان جنگ های زمینی علیه شورشیان و معمولاً به تعقیب حمله علیه پاسگاه ها یا کاروان های نیروهای امنیتی افغان، اتفاق افتاده است.

یوناما از اقدامات حکومت افغانستان و آیساف جهت ظرفیت سازی نیروهای امنیتی افغان بخاطر محافظت شهروندان افغانستان و نیز پیگیری و کاهش تلفات افراد ملکی توسط آنها استقبال می کند. در ماه می ۲۰۱۲، حکومت یک گروه پیگیری تلفات افراد ملکی را در مرکز هماهنگی معلومات های وابسته ریاست جمهوری ایجاد نمود و نیز داکتر مدبر رئیس دفتر اداره امور را به حیث مشاور رئیس جمهور کرسی در مورد محافظت از افراد ملکی تعیین نمود. یوناما تعهدات جمعی رهبری نیروهای امنیتی افغان (وزارت های دفاع، داخله و ریاست امنیت ملی) را جهت هماهنگی ساختارهای امنیتی بخاطر پیگیری و کاهش تلفات افراد ملکی مشاهده نموده است. در مارچ ۲۰۱۲، دولت افغانستان دستور شماره ۴-۲۹ ریاست جمهوری را صادر کرد که به همه نهادهای امنیتی دستور داد تا قوانین، پالیسی ها و طرز العمل های افغانستان را در زمان انجام عملیات ها رعایت کنند. با وصف این، یوناما یک نوع بی میلی را در بخش رهبری نیروهای امنیتی افغان جهت تأیید تلفات افراد ملکی توسط عملیات های نیروهای امنیتی افغان و تقویت ظرفیت تحقیقاتی

^{۴۶} حادثات عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک یا محافظت نیروها؛ استفاده نیروهای نظامی از نیروی کشنده و غیر کشنده را شامل می گردد و در وضعیتی اتفاق می افتد که افراد ملکی به کاروان های نظامی نزدیک می شوند یا از کاروان ها سبقت می گیرند و در این هنگام آنها به اخطار های پرسنل نظامی توجه نمی کنند، یا به آن اخطار ها آشنائی ندارند یا هم اینکه اخطارها را نمی بینند. یا هم در وضعیتی اتفاق می افتد که افراد ملکی به دستورالعمل های پاسگاه های نظامی توجه نمی کنند.

در مورد همچون تلفات را یاد داشت نموده است. این وضعیت نشان می دهد که تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های نیروهای امنیتی افغان ممکن کامل گزارش داده نشده باشد.

سایر تلاش های کاهش تلفات افراد ملکی بین نیروهای امنیتی افغان و آیساف؛ شامل ایجاد ساختارهای تبادل معلومات مانند گروه کاری مشترک در مورد کاهش تلفات افراد ملکی، هیئت مشترک تلفات افراد ملکی و کنفرانس های نیروهای امنیتی افغان- آیساف در مورد محافظت مردم، می باشد. همان طوریکه تعهدات نیروهای امنیتی افغان و آیساف بخاطر کاهش تلفات افراد ملکی بخوبی ایجاد شده است، یوناما تشویق می نماید تا این ساختارها بطور کامل در تشکیلات نیروهای امنیتی افغان نهادینه شود. بخصوص آن نیروهای امنیتی که در بحث های تخنیکی و عملی و تطبیق معیارهای دقیق عملیاتی و رهنمودی که بخاطر کاهش خسارت به افراد ملکی در جریان عملیات ها در سال ۲۰۱۳ ضروری میباشد، دخیل هستند.

افزایش حملات مواد انفجاری تعبیه شده و تهدید بزرگی که توسط مواد انفجاری متروک بر مردم تحمیل می گردد، نیازمند ظرفیت و منابع زیاد حکومتی بخاطر مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده، کشف، خنثی سازی و استحصال مواد متذکره که هم اکنون توسط آیساف صورت می گیرد، می باشد.^{۴۷} ستراتیژی ملی سال ۲۰۱۲ در مورد مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده، که به تاریخ ۲۴ ماه جون سال ۲۰۱۲ توسط شورای امنیت ملی افغانستان به تصویب رسید، یک گام اساسی بخاطر رشد بیشتر ظرفیت نیروهای امنیتی افغان جهت مبارزه و رفع تهدید رو به رشد مواد انفجاری برای افراد ملکی، می باشد. یوناما از آیساف و سایر همکاران شان دعوت به عمل می آورد که حمایت خود را از نیروهای امنیتی افغان بخاطر فرماندهی، کنترل و انجام مبارزه مؤثر علیه مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی این مواد بشمول استحصال آن، افزایش دهد. حمایت نیروهای امنیتی افغان بخاطر تطبیق ستراتیژی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده باید یکی از اولویت های آیساف و جامعه بین المللی در سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۴ باشد.

جنگ های زمینی و محافظت از افراد ملکی

در سال ۲۰۱۲، جنگ های زمینی میان نیروهای دولتی/همکاران بین المللی شان و عناصر مخالف دولت در حدود ۴۳۸ فرد ملکی را به قتل رسانده و ۱۱۰۸ تن دیگر را مجروح نموده است. که مجموع تلفات ناشی از این حادثه به ۱۶۱۸ فرد ملکی می رسد. رقم متذکره در حدود ۲۲ درصد در مقایسه سال ۲۰۱۱ کاهش را نشان می دهد. جنگ های زمینی در حدود ۲۱ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد که بعد از مواد انفجاری تعبیه شده بلندترین رقم تلفات را باعث گردیده است.

^{۴۷} استحصال و بهره برداری مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع نمودن معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری به منظور به دست آوردن اطلاعات نظامی قابل استفاده، بخاطر تقویت طرز العمل و میتود مبارزه با مواد انفجاری و به جهت کاهش منابع شورشیان و بخاطر تقویت پروسه تعقیب عدلی آنها. این استحصال شامل حفظ، تشخیص و ترمیم عناصر مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، قانونی، بایومتریک و تحلیلی شده که توسط نهادهای متخصص انجام می گیرد. استحصال مواد انفجاری تعبیه شده یک بخش اساسی اقدامات مؤثر و قوی علیه مواد انفجاری می باشد

هرچند افزایش تلفات ناشی از حادثه متذکره در زونهای مرکزی، مرتفع مرکزی، شمال شرق، شمال و غرب که با ازدیادگروپ های مسلح غیر قانونی در این ساحات همراه بوده، صورت گرفته است. بطور مثال، ولایت فاریاب در زون شمال از لحاظ سطح بالای جنگ های مسلح زمینی در ردیف چهارم قرار دارد.^{۴۸} در زون های جنوب، جنوب شرق و شرق کاهش تلفات ناشی از جنگ های زمینی با کاهش عملیات های نیروهای امنیتی افغان و آیساف در خارج از مراکز ولسوالی و کمتر شدن جنگهای مسلح زمینی بین نیروهای دولتی/همکاران بین المللی شان و شورشیان، مرتبط می باشد.

برنامه پولیس محلی افغان

یوناما برنامه پولیس محلی افغان را با تهیه گزارش های مختلط در مورد رفتار پولیس محلی و تأثیر این برنامه روی محافظت از افراد ملکی بطور دوام دار نظارت نموده است. اکثریت مردم بهتر شدن اوضاع امنیتی را در مناطقی که پولیس محلی حضور داشته، گزارش داده است و بهتر شدن اوضاع امنیتی در ساحات متذکره با گسترش پولیس محلی در این ساحات در جریان سال ۲۰۱۲ همراه بوده است.

یوناما بهبود در پاسخ دولت به نقض های ارتکاب یافته توسط اعضای پولیس محلی افغان و قدم های برداشته شده توسط ریاست پولیس محلی افغان در کابل و وزارت امور داخله به تحقیق و تعقیب اعضای مظنون به ارتکاب تخلف را مشاهده نموده است. به عنوان مثال، وزارت امور داخله واحد نظارت و تحقیقات پولیس محلی افغان را در اواسط سال ۲۰۱۲ ایجاد نموده و بر تعداد اعضای نیروهای امنیتی ملی افغان در داخل هر واحد پولیس محلی افزوده است. علیرغم این کوشش ها، پولیس محلی افغان در بعضی ولسوالی ها به ارتکاب نقض های حقوق بشری همراه با معافیت ادامه می دهند.

یوناما در ولسوالی های متعدد^{۴۹}، نقض های جدی حقوق بشر را دوام دار به ثبت رسانیده و گزارش های را در مورد ناسازگاری و عدم رعایت پالیسی های که پروسه استخدام و بررسی پولیس محلی را هدایت می کند، دریافت نموده است. یوناما، بطور مشخص عدم یک پروسه قوی بررسی را در جریان تلفیق نمودن و داخل نمودن گروپ های دفاع محلی در صفوف پولیس محلی، مشاهده نموده است. بطور مثال، یک عده از نیروهای دفاع محلی که توسط آیساف در ولایت کندز ایجاد شده بود و به نقض حقوق بشر نیز متهم بودند، بدون کدام بررسی درست در صفوف پولیس محلی پیوست و حالا به عنوان پولیس محلی حقوق بشر افراد ملکی را دوام دار نقض می نمایند.^{۵۰} مردم، نگرانی هایش را در مورد پولیس محلی چنین گزارش داده است: ضعف فرماندهی و کنترل گروپهای پولیس محلی توسط رهبری پولیس ملی، نظارت ضعیف و موردی، و عدم پاسخ دهی اعضای پولیس محلی در مورد نقض حقوق بشری که در گذشته انجام داده و یا حالا انجام می دهد.

^{۴۸}. مستندات اداره امنیت و مصئونیت ملل متحد، ۹ جنوری سال ۲۰۱۲.

^{۴۹}. یوناما حادثات متعدد از نقض های جدی حقوق بشر را در ولسوالی های دشت ارچی، چهار دره و علی آباد ولایت کندز و ولسوالی خاص ارزگان ولایت ارزگان به ثبت رسانیده است.

^{۵۰}. این دو ولسوالی بنام های ولسوالی دشت ارچی و چهار دره نامیده شده و در ولایت کندز موقعیت دارد. به بخش پولیس محلی در این گزارش مراجعه گردد.

یوناما، حادثات تلفات افراد ملکی را که پولیس محلی در آن به نحوی دخیل بوده به ثبت رسانیده است. در نتیجه حوادث متذکره ۲۴ فرد ملکی به قتل رسیده و ۳۸ فرد ملکی مجروح گردیده است، که مجموع تلفات به ۶۲ تن می رسد. ۱۳ حادثه مربوطه ناشی از جنگ های زمینی بوده، در حالیکه اکثریت تلفات افراد ملکی ناشی از نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی بوده و این نقض ها علیه افراد ملکی، بخصوص در زون های شمال و شمال شرق صورت گرفته است.

با توجه به گسترش پولیس محلی در آینده تا سقف ۴۵۰۰۰ عضو، این ضروری است تا نظارت و پاسخ دهی پولیس محلی توسط وزارت داخله تقویت گردیده و توسعه یابد.

قیام های محلی علیه عناصر مخالف دولت

در سال ۲۰۱۲، چندین مورد قیام های عمومی مردم علیه طالبان و سایر عناصر مخالف دولت در زون های مرکزی، شمالی، جنوب شرقی و شرقی توسط یوناما به ثبت رسیده است. تعداد زیادی از این قیام های کوتاه مدت بوده و یا فقط از تظاهرات های عمومی تشکیل شده بود. گروه های مسلح محلی به عنوان حمایت کننده حکومت غالباً همچون قیام ها را رهبری می کردند و نیز مردم محلی را تشویق می نمودند تا در مقابل عناصر مخالف دولت مقاومت نموده، حمایت کننده گان شان را منسجم نموده تا در مقابل عناصر مخالف دولت جنگ مسلحانه نماید و نیز به نیروهای امنیتی افغان حمایت مسلحانه نمودند.^{۵۱} مهم ترین قیام در ولسوالی اندر ولایت غزنی صورت گرفته بود. قیام متذکره در ماه اپریل ۲۰۱۲ شروع گردیده بود و نیز یوناما تلفات ۴۵ فرد ملکی را که بطور مستقیم یا غیر مستقیم به این قیام ارتباط می گیرد، به ثبت رسانیده است.^{۵۲}

گروپ های مسلح و محافظت از افراد ملکی

در سال ۲۰۱۲، یوناما، افزایشی را در نقض حقوق بشر افراد ملکی توسط گروپ های مسلح غیر قانونی به ثبت رسانیده است. در مجموع ۲۸ حادثه از این دست، تلفات ۶۲ فرد ملکی را به دنبال داشته است. این حادثات شامل قتل های هدفمند، اختطاف، تهدید، ارباب، آزار و اذیت مردم، اخاذی یعنی به زور گرفتن مالیات، تصرف مکتب ها، تهدید علیه آموزگاران، تجاوز جنسی و قتل را شامل می شدند.^{۵۳} اکثریت این تخطی های که توسط یوناما به ثبت رسیده، در ولایات فاریاب و کندز واقع گردیده است.

حضور و ظهور مجدد این گروپ ها، که بعضاً با حکومت محلی متحد شده و بعضی به شکل مستقل عمل می کنند، بخصوص در زونهای شمال و شمال شرق، ممکن با موضوعات افزایش حضور عناصر مخالف دولت

^{۵۱} بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی، افراد ملکی نباید مورد حمله مستقیم قرار بگیرد، اما زمانی که آنها در جنگ ها بطور مستقیم سهم می گیرند، دیگر به عنوان افراد محافظت شده تلقی نگردیده و وضعیت ملکی بودن خود را از دست می دهد. اعضای گروپ های مسلح منسجم که به یک طرف غیر دولتی سهم در جنگ، تعلق دارند، تا آن وقتیکه فرض شود که دوام دار در وظیفه جنگی شان می باشند، فرد ملکی تلقی نشده و وضعیت محافظت شده را در مقابل حملات مستقیم از دست می دهد.

^{۵۲} این تلفات در بین ماه اپریل و دسامبر ۲۰۱۲ رخ داده و تلفات افرادی که بطور مستقیم در جنگ ها سهم داشتند را شامل نمی گردد.

^{۵۳} یوناما این اعمال را نقض حقوق بشر تلقی می کند. بخصوص زمانی که این اعمال توسط گروپ های غیر دولتی سهم در منازعه مسلحانه صورت گرفته و به شکل غیر مستقیم با حکومت ارتباط دارند. زمانی که گروپ های مسلح عملیات ضد شورش و عملیات های امنیتی را در تحت فرماندهی غیر رسمی مقام حکومتی مانند قومندان امنیه، افسر امنیت ملی یا ولسوال انجام می دهد، یوناما اظهار می دارد که این گروپ ها بخش از نیروهای مسلح طرف درگیر در منازعه مسلحانه را تشکیل می دهد. آنها باید مسئولیت پذیر باشند و برای نقض حقوق بشری شان مسئول تلقی گردد.

در بعضی از ولسوالی های دور دست ارتباط داشته باشد و دلیل ظهور این گروه های مسلح بخاطر جنگ علیه شورشیان یا محافظت مردم در مقابل آنها ظهور نموده، خلاء امنیتی مرتبط به انتقال نیروهای نظامی، مقاصد مجرمانه، بی ثباتی سیاسی و ناامنی عمومی باشد. تعداد زیادی از این گروه های مسلح غیر قانونی با معافیت عمل نموده، در پیشگاه هیچ مقامی پاسخگو نبوده و تهدید جدی علیه افراد ملکی می باشند.^{۵۴}

در معرض خطر قرار گرفتن افراد ملکی: محافظت از حقوق بشر در مناطق جنگ زده

اطفال

در سال ۲۰۱۲، خشونت های ناشی از جنگ در حدود ۴۸۸ طفل را به قتل رسانده و ۸۱۴ طفل دیگر را مجروح نموده اند که مجموع تلفات به ۱۳۰۲ تن پسر و دختر می رسد. رقم متذکره یک کاهش نسبی را در مقایسه سال ۲۰۱۱ نشان می دهد. در تلفات اطفال تمام تاکتیک های جنگی سهم دارند اما اکثریت تلفات ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و جنگ های زمینی بوده است. از ۱۳۰۲ پسر و دختر کشته شده و مجروح افغان، تاکتیک های عناصر مخالف دولت در حدود ۲۸۳ طفل را به قتل رسانیده و ۵۰۵ طفل را مجروح نموده است.

۱۷۴ مورد تلفات اطفال (به شمول ۹۰ طفل کشته شده و ۸۴ طفل مجروح) به نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان نسبت داده می شود. متباقی ۱۱۵ طفل کشته شده و ۲۲۵ طفل مجروح قابل نسبت به طرفهای مشخصی جنگ نبوده و بیشترین رقم آنها که قابل نسبت نبوده را میتوان به مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ نسبت داد. اطفال بطور دوام دار به عنوان گروهی تلقی می گردد که بیشترین آسیب را از ناحیه مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ متحمل می گردد. در حدود ۱۶۰ از مجموع ۲۰۸ تلفاتی که به مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ نسبت داده می شود را اطفال (بیشترین شان را پسر های جوان) تشکیل می دهد. و رقم متذکره ۷۷ درصد مجموع تلفات ناشی از این مواد را نشان می دهد.

یوناما گزارش های در مورد ۳۹ حادثه استخدام و استفاده از اطفال را در منازعات مسلحانه دریافت نموده است. حادثات متذکره در حدود ۱۱۶ طفل را در بر می گیرد.^{۵۵} عناصر مخالف دولت، اطفال را به خاطر انجام حملات، محافظ و کارهای اکتشافی استفاده می نماید و در بعضی مثال ها برای بهره گیری جنسی نیز استفاده نموده است. حقوق بین المللی؛ سوء استفاده های جنسی و استخدام اطفال را جهت سهم گیری در جنگ ها بطور واضح به عنوان جرایم جنگی محسوب می نماید.^{۵۶}

^{۵۴}. همان.

^{۵۵}. کنوانسیون حقوق طفل، به شخصی طفل می گوید که در زیر سن ۱۸ سال (۱۷-۰) قرار داشته باشد.

^{۵۶}. ماده (e)(vii), (b)(2) اساسنامه روم خدمت اجباری، ثبت نام و استفاده از سربازان طفل زیر سن ۱۵ سال در مخاصمات فعال در هر نوع مخاصمه مسلحانه بین المللی و داخلی جرم دانسته است. هرچند، نیروهای امنیتی افغان با تطبیق پلان عملی برای جلوگیری از استخدام اطفال و امضاء آن در جنوری ۲۰۱۱، به پیشرفت های دست یافته اند، اما گروه کاری کشوری در مورد نظارت و گزارش دهی، خاطر نشان می سازد که استخدام افراد زیر سن توسط نیروهای امنیتی افغان و بطور مشخص توسط پولیس ملی بطور کامل متوقف نشده است. در یازدهمین گزارش سالانه منشی عمومی ملل متحد در مورد اطفال و منازعات مسلحانه، که موضوعات ۲۰۱۱ را تحت پوشش قرار داده و در اپریل ۲۰۱۲ منتشر گردید، پولیس ملی بخاطر استخدام افراد زیر سن در ضمیمه های گزارش با یک مرجع تکمیلی به پولیس ملی، دوام دار لیست شده است.

یوناما، ۳ تا حادثه را به ثبت رسانیده است که در آن سه طفل بخاطر انجام حملات انتحاری از بین رفته است و علاوه بر آن ۴۸ طفل بخاطر اتهام قصد انجام حملات انتحاری، توسط نیروهای امنیتی افغان دستگیر گردیده است. هم چنان، نیروهای امنیتی افغان، تعداد زیادی از اطفال را بخاطر ارتباط شان با عناصر مخالف دولت، دستگیر نموده است.^{۵۷}

زنان و دختران

زنان و دختران، از نتایج منازعات مسلحانه فوق العاده زیاد و به شکل دوام دار^{۵۸} رنج دیده است. تعداد زنان و دخترانی که به قتل رسیده و یا مجروح گردیده است، در مقایسه سال ۲۰۱۱، در حدود ۲۰ درصد افزایش یافته است. یعنی در سال ۲۰۱۲، در حدود ۳۰۱ زن و دختر به قتل رسیده و ۵۶۳ زن و دختر مجروح گردیده است که مجموع تلفات به ۸۶۴ تن می رسد. اکثریت طبقه اناث زمانی کشته و زخمی گردیده اند که مصروف فعالیت های روزانه خویش مانند مصروف کار در خانه و مزرعه، بوده است.

از مجموع ۸۶۴ زن و دختر کشته شده و مجروح افغان، عناصر مخالف دولت در حدود ۱۷۱ تن آنها را به قتل رسانیده و ۳۳۴ تن آنها را مجروح نموده است (مجموع تلفات به ۵۰۴ تن می رسد). در حالیکه نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان در حدود ۶۷ تن آنها را به قتل رسانیده و ۸۸ تن آنها را مجروح نموده است (مجموع تلفات به ۱۵۵ تن می رسد). متباقی تلفات یعنی ۶۳ تن کشته شده و ۱۴۱ تن مجروح به طرف های مشخص قابل نسبت نیست، (مجموع تلفات به ۲۰۴ تن می رسد) زیرا آنها معمولاً توسط مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ آسیب دیده است.

در سال ۲۰۱۲، آمار کشته شدگان و مجروحین زنان و دختران در نتیجه تمام حادثات ناشی از قتل های هدفمند، بیشتر از سه چند گردیده و در نتیجه ۵۱ تن آنها کشته و زخمی گردیده است. این رقم در سال ۲۰۱۱ به ۱۶ تن می رسید. قتل عمدی زنان در سال ۲۰۱۲ ادامه داشت. بطور مشخص چیزی که خیلی تکان دهنده بود، همانا قتل دو رئیس ریاست امور زنان در ولایت بغلان می باشد که در ماه اگست و دسمبر توسط عناصر مخالف دولت به قتل رسیدند.

منازعات مسلحانه و حق دسترسی به تعلیم و تربیت

خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه بطور مستقیم بر روند دسترسی مردم به حق تعلیم و تربیت در تمام زون های کشور، به شکل دوام دار تأثیر گذاشته است. یوناما در حدود ۷۴ حادثه را بشمول سوختاندن مکتب ها، تهدید و ارباب علیه معملین و کارمندان مربوطه، انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در مجاورت مکتب ها، حملات راکتی، جنگ های زمینی، حملات تجسسی و عملیات های نظامی در مکتب ها را به

^{۵۷} همچنین به گزارش یوناما تحت عنوان "برخورد با توقیف شدگان منازعات مسلحانه در توقیف خانه های افغانستان: یکسال بعد" منتشر شده در ۲۰ جنوری ۲۰۱۳ بنگرید که بازداشت غیر قانونی و شکنجه ۸۰ طفل به وسیله مقامات افغان (ریاست امنیت ملی، پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان) را برای آنچه جرائم علیه امنیت ملی به شمول حملات انتحاری خوانده شده، مستند سازی کرده است. [at http://unama.unmissions.org](http://unama.unmissions.org)

^{۵۸} ارقام تلفات دختران افغان بخاطر آسیب پذیر دو چند دختران اطفال در بخش اطفال در تحت عنوان هم زنان و هم دختران انعکاس یافته است. هرچند که ارقام دختران فقط یک مرتبه در داتابیس و رقم مجموعی تلفات، محاسبه شده و به ثبت رسیده است.

ثبت رسانیده است. هم چنان، مکتب ها، برای اهداف نظامی استفاده شده و تصرف گردیده است، که در نتیجه، وضعیت محافظت شده مکتب ها را بخطر انداخته و اطفال را در معرض آسیب قرار داده است. بنابر یافته های یوناما در حدود ۱۴ حادثه تصرف مکتب ها در سال ۲۰۱۲ صورت گرفته است.^{۵۹}

اعلامیه های طالبان در سال ۲۰۱۲ بطور مکرر بر حمایت شان از تعلیم و تربیت تأکید نموده و نیز از دست داشتن حملات بر مکتب ها را انکار نموده است. هرچند که اکثریت حادثات حملات بر مکتب ها و دخالت به امور مکتب ها، به عناصر مخالف دولت بشمول طالبان، نسبت داده شده است.

منازعات مسلحانه و حق دسترسی به صحت

یوناما، در حدود ۲۱ حادثه حملات مستقیم علیه تأسیسات صحتی را در سال ۲۰۱۲، به ثبت رسانیده است، که در اثر آن در حدود ۱۲ تن کشته و مجروح گردیده است.^{۶۰} حادثات متذکره شامل مواد انفجاری تعبیه شده، قتل های هدفمند، اختطاف، تهدید، ارباب و آزار و اذیت بشمول حملات عمدی علیه تأسیسات صحتی و کارمندان مربوطه اش را شامل می گردد. هم چنان، بدتر شدن وضعیت امنیتی در بعضی از مناطق، تغییرات مشخص در عملیات های نیروهای امنیتی افغان و آیساف و نفوذ یا کنترل بعضی ساحات توسط عناصر مخالف دولت؛ به دسترسی محدود به مراقبت های صحتی، کمک نموده است.

یوناما یک حادثه تصرف شفاخانه ملکی بدون نشان را از تاریخ ۲۳ تا ۲۵ اکتوبر در ولسوالی چک ولایت وردک که توسط نیروهای ویژه امریکا و اردوی ملی افغان صورت گرفته بود، به ثبت رسانیده است. کلینیک متذکره بسته شده و به عنوان مرکز نظامی غیر رسمی و توقیفگاه موقتی برای تعداد زیادی از افراد ملکی که به زودی رها گردیده بودند، استفاده می شد. همچون اعمال، حقوق بشر دوستانه بین المللی را ممکن نقض کند. چون حقوق بشر دوستانه بین المللی مقرر داشته است که کارمندان صحتی و بخش های که منحصراً برای اهداف طبی استخدام شده اند، باید در تمام اوقات احترام شده و محافظت گردد.^{۶۱}

به دنبال این حادثه، آیساف با ریاست صحت عامه ملاقات نمود تا علامت گذاری مناسب همه تأسیسات طبی را به روش مناسب هماهنگ کند.^{۶۲}

افراد ملکی که بر اثر منازعات مسلحانه بیجا گردیده است

در سال ۲۰۱۲، افراد ملکی اصولاً در نتیجه منازعات مسلحانه به شکل دوام دار بیجا گردیده است. در جریان ۲۰۱۲، براساس یافته های کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان، در حدود ۹۴۲۹۹ فرد جدیداً در افغانستان بیجا گردیده است. در سال ۲۰۱۲، تعداد مجموعی بیجا شدگانی داخلی که در اثر منازعات

^{۵۹} این معلومات در سال ۲۰۱۲، توسط گروه کاری کشوری در مورد اطفال و منازعات مسلحانه جمع آوری گردیده و تحلیل شده است.

^{۶۰} در سال ۲۰۱۱، ۱۰ تا همچون حادثه که در حدود ۶ کشته و زخمی را به دنبال داشت، به ثبت رسیده بود.

^{۶۱} قاعده ۲۵ و ۲۸: کارمندان و اهداف طبی و مذهبی. حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، جلد ۱. جین ماری حینکیرتس و لویز دوزواک، کمیته بین المللی صلیب

سرخ، کمبریج، ۲۰۰۵.

^{۶۲} ملاقات یوناما با مقرر فرماندهی آیساف، ۱۶ فبروری ۲۰۱۳، کابل.

مسلحانه در افغانستان بیجا شده بود، به ۴۸۶۲۹۸ تن می رسید^{۶۳} که بخش زیادی از اینها از زون جنوب و به تعقیب آن از غرب و شرق افغانستان بیجا گردیده است. در جریان ۲۰۱۲، کمیشنی عالی ملل متحد در امور پناهندگان، علاوه بر حدود ۱۰۹۱۵۸ بیجاشدگانی داخلی را به ثبت رسانیده است که آنها در حقیقت قبل از سال ۲۰۱۲، بیجا شده بودند.

گلوله باری از آن سوی سرحد

یوناما در حدود ۲۰۶ حادثه گلوله باری از آن سوی سرحد را به ثبت رسانیده است.^{۶۴} گلوله باری های متذکره در حدود ۱۲ فرد ملکی را به قتل رسانیده و ۶۳ فرد ملکی را مجروح نموده است. گزارش ها در مورد تخریب خانه ها، مساجد، سوختاندن جنگلات، کشتن حیوانات اهلی و بیجا شدن فامیل ها، نیز دریافت شده است. بر اساس یافته های کمیشنی عالی ملل متحد برای پناهندگان، در حدود ۷۷۴ خانواده که در مجموع ۴۶۲۵ فرد را تشکیل می دهد، در داخل و یا خارج از زون شرقی بیجا شده است. ۷۶۰ فامیل که در مجموع ۴۵۳۳ فرد را تشکیل میدهد، بخاطر این گلوله باری ها از ولسوالی دانگام ولایت کنر بیجا شده است.

ملاحظات

۱۱ سال بعد از آغاز این دوره، جنگ های مسلحانه در افغانستان هنوز به شکل دوام دار تلفات وحشتناکی را بر افراد ملکی تحمیل نموده است. هرچند یک کاهش نسبی در تلفات افراد ملکی به دیده نیک نگرسته می شود، اما هنوز خشونت های فراگیری ناشی از منازعات مسلحانه؛ زندگی، معیشت و رفا و آسایش هزارها طفل، زن و مرد افغان را تهدید می کند. حد اقل حق افغان ها به امنیت، تعلیم و تربیت، مراقبت های صحی، دسترسی به عدالت و آزادیهای رفت و آمد به شدت نقض می گردد و هم چنان افراد ملکی غالباً در میان تهدیدات فزاینده گیر می ماند.

ازدیاد گروپ های مسلح در سراسر کشور همراه با حضور حد اقل حکومت و افزایش در کنترل بعضی از ساحات توسط شورشیان؛ غالباً به این معناست که افراد ملکی با توجه به مواجه شدن شان با تهدیدات رو به رشد، هیچ جای را برای محافظت شان ندارند. یک بزرگ قومی از ولسوالی واته پور ولایت کنر وضعیت افراد ملکی در ساحه متذکره را چنین بیان نمودند:

^{۶۳} یادداشت از کمیشنی عالی متحد برای امور محاجرین، ۱۷ جنوری ۲۰۱۳.

^{۶۴} یوناما حادثات گلوله باری ها از آن سوی سرحد را با توجه به تأیید آنها توسط چندین منابع بشمول قربانی ها، بزرگان، داکتران، پولیس ملی، پولیس سرحدی و امنیت ملی، نظارت نموده است. یوناما بر این نظر هست که ۱۲ کشته و ۶۳ زخمی یک رقم دقیق می باشد. یوناما در تعداد زیادی از حادثات با قربانی ها و اقارب قربانی ها مصاحبه نموده است. زمانی که منابع دست اول قابل دست رس نبوده، تلفات افراد ملکی را بواسطه مقامات محلی و منابع دست دوم، تأیید نموده است.

من یکی از اعضای شورای ولسوالی هستم. من طالبان را حمایت نمی‌کنم. هرچند اگر آنها مرا دعوت کنند، من به دیدن آنها می‌روم. همین‌طور اگر حکومت و یوناما مرا دعوت کنند، من نزد آنها می‌روم. ما در بین دو آتش‌گیر ماندیم. هم‌چنان، آمدن امروزم در اینجا برایم یک خطر است. مردم از من این سوال را خواهد نمود که چرا من اینجام آمدم و آنها می‌خواهد چه کنند. اما می‌می‌خواهم چگونگی احساس مردم را بگویم.

مصاحبه یوناما با بزرگان قومی مربوط به ولسوالی واته پور ولایت کنر. آنها کشته شدن سه فرد ملکی توسط یک محکمه طالبان در دوم اکتبر سال ۲۰۱۲ را گزارش داند.

با تداوم صحبت‌ها و مباحثاتی که میتوان به مذاکرات صلح در سال ۲۰۱۳ کمک نمود، یوناما مجدداً بر ضرورت همچون مباحثاتی که اولیت عمده‌شان اقدامات مؤثر جهت محافظت از افراد ملکی و کاهش تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه باشد، تأکید می‌نماید. برای افراد ملکی افغان؛ ارزش و اعتبار همچون صحبت‌ها زمانی احساس می‌شود که سطح امنیت و محافظت در زندگی روزمره‌شان بهبود یابد.

پیشنهادات

یوناما تصریح می‌نماید که در سال ۲۰۱۳ برای عناصر مخالف دولت، نیروهای امنیتی افغان و نیروهای نظامی بین‌المللی این یک امر الزامی می‌باشد که تلاش‌های‌شان را بخاطر محافظت از افراد ملکی و توجه به مسئولیت‌های حقوقی‌شان جهت کاهش تلفات افراد ملکی، افزایش دهد. یوناما، بخاطر تقویت محافظت از افراد ملکی، پیشنهادات ذیل را پیشکش می‌نماید:

پیشنهادات به عناصر مخالف دولت

- حقوق بشر دوستانه بین‌المللی باید رعایت گردد، اصول تشخیص (تفکیک)، تناسب و اقدامات احتیاطی باید احترام گردد، و نیز فرد ملکی باید طوری تعریف گردد که مبتنی بر حقوق بشر دوستانه بین‌المللی باشد.
- دستور العمل‌ها و رهنمودهای که اعضا را هدایت می‌کنند تا از تلفات افراد ملکی جلوگیری نمایند، اجرا گردد. و آن اشخاصی که افراد ملکی را می‌کشند و مجروح می‌نمایند باید پاسخ‌ده تلقی گردد.
- مطابق به حقوق بشر دوستانه بین‌المللی، هدف قراردادن و کشتن عمدی افراد ملکی بطور عاجل متوقف گردد. هم‌چنان، آن دساتیری که حملات و کشتن افراد ملکی را اجازه می‌دهد، مسترد گردد.
- استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی منفجر می‌گردد، متوقف گردد و نیز بطور مشخص استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که تفکیک بین افراد ملکی و نظامی قایل نیست، حملات انتحاری و جاسازی مواد انفجاری در اماکن عمومی و جاهای ملکی، منع گردد. رهنمود

ها بخاطر ممنوع قرار دادن استفاده از سلاح های که تفکیک بین هدف ملکی و نظامی قابل نیست و سایر سلاحهای غیر قانونی مانند مواد انفجاری تعبیه شده بشقاب مانند که با آوردن فشار منفجر می گردد، منتشر گردد.

- تمام انواع کشتن، تعذیب و سوء رفتار ها علیه افراد ملکی و نیز سایر نقض های حقوق بشری بطور مشخص تصویب و اجرای مجازاتی که از طریق طرزالعمل ساختار شبه قضایی صورت میگیرد، متوقف شود.

پیشنهاد به حکومت افغانستان

- تلاش ها برای آموزش، تمویل و فراهم نمودن تمام حمایت های ضروری برای نیروهای امنیتی افغان جهت توانا ساختن آنها برای محافظت از افراد ملکی بطور مؤثر، افزایش یابد.
- از طریق ایجاد یک ساختار حکومتی دائمی که تشیکلات های امنیتی مربوطه را نمایندگی نماید، و بخاطر تحقیق و پاسخ به حادثات که منجر به تلفات افراد ملکی می شود قدرت داشته باشد، پاسخ دهی نیروهای امنیتی افغان را حمایت و تقویت نماید.
- تطبیق ستراتیژی مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده در اولیت قرار گیرد. هم چنان، تلاش ها به هدف تقویت بیشتر و تمویل بیشتری ظرفیت نیروهای امنیتی افغان برای فرماندهی، کنترل و اجرای مؤثر عملیات ها علیه مواد انفجاری و خنثی سازی آنها بشمول استحصال مواد متذکره، صورت گیرد.
- همان طوریکه برنامه پولیس محلی در حال توسعه می باشد؛ میکانیزم های بررسی، استخدام، نظارت و پاسخ دهی از جمله از طریق تعقیب و در همکاری با ساکنین محل، بطور مشخص در سطح ولسوالی ها بخاطر جلوگیری از نقض و تخطی از حقوق بشر و بخاطر محافظت بهتر از مردم با کمک نیروهای بین المللی و سایر کمک کنندگان تقویت گردد.
- تمام گروپ های مسلح غیر دولتی باید خلع سلاح گردد و اقداماتی روی دست گرفته شود تا از پاسخ دهی اینها در مقابل تخطی های که انجام می دهد، اطمینان حاصل گردد.

پیشنهاد به نیروهای بین المللی

- به بازنگری رهنمود های تاکتیکی و طرزالعمل عملیاتی که به عملیات های هوایی تهاجمی ارتباط می گیرد، ادامه داده شود. بخصوص، تداوم بازنگری معیاری ضروری می باشد که تعیین و تشخیص

۶۵. اوضاع به شکل مطمئن قبل از حمله، معین گردد. بازنگری های قبل از عملیات و نیز تحقیقات با هماهنگی حکومت افغانستان در قضایای که تلفات افراد ملکی اتفاق می افتد، دوام یابد.
- از تمویل، آموزش و تجهیز کافی نیروهای امنیتی افغان جهت فرماندهی، کنترل و اجرای مؤثر عملیات های ضد مواد انفجاری، خنثی سازی آنها بشمول استحصال مواد متذکره، اطمینان حاصل گردد.
 - حمایت خود را جهت تلاش های حکومت افغانستان برای کاهش، پیگیری، تحقیق روی تلفات افراد ملکی و نیز پاسخ دهی آنها در قضایای تلفات افراد ملکی، افزایش دهد.
 - از طریق نشر عاجل و عمومی تمام کشفیات آیساف در مورد حادثاتی که تلفات افراد ملکی را به دنبال دارد و نیز از طریق تعقیب پاسخ دهی و اقدامات انضباطی و تهیه جبران خسارت و پرداخت غرامت به شکل سیستماتیک؛ شفافیت، پاسخ دهی و ارتباط بهتر با افغان های ملکی که متضرر گردیده است، تقویت گردد.

۶۵. دیدگاه یوناما/دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر اینست که رویکرد تشخیص "نیت خصومت آمیز" فردی که مورد هدف قرار میگیرد را به عنوان هدف مشروع نظامی تأیید کند. یعنی رویکرد متذکره هدف را به عنوان یک جنگجو با وظیفه دائم جنگی یا فرد ملکی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم می گیرند، باید تأیید نماید.

عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی

برادرم یک فرد ملکی بی گناه بود و هیچ گاهی علیه هیچ طرف منازعه ننگیده بود. طالبان وی را چندین بار تهدید به مرگ کردند. به تاریخ ۵ جون یک ماین جاسازی شده توسط طالبان در نزدیکی برادرم منفجر شد ولی وی جان به سلامت برد. طالبان از برادرم نفرت داشتند زیرا وی دولت و مردم خود را از طریق تطبیق پروژه های انکشافی کمک می کرد. بالآخره طالبان وی را به تاریخ ۶ جولای در حالی به قتل رساندند که بعد از ادای نماز در مسجد مصروف صحبت با دوستان خود بود. دو طالب که صورت شان پوشیده بود ۱۰-۱۴ مرمی به صورت، دستان و سینه برادرم شلیک کردند.

-- برادر یک قربانی قتل هدفمند توسط عناصر ضد دولت در قریه عرب مزاری ولسوالی چمتال ولایت بلخ، تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۲.^{۶۶}

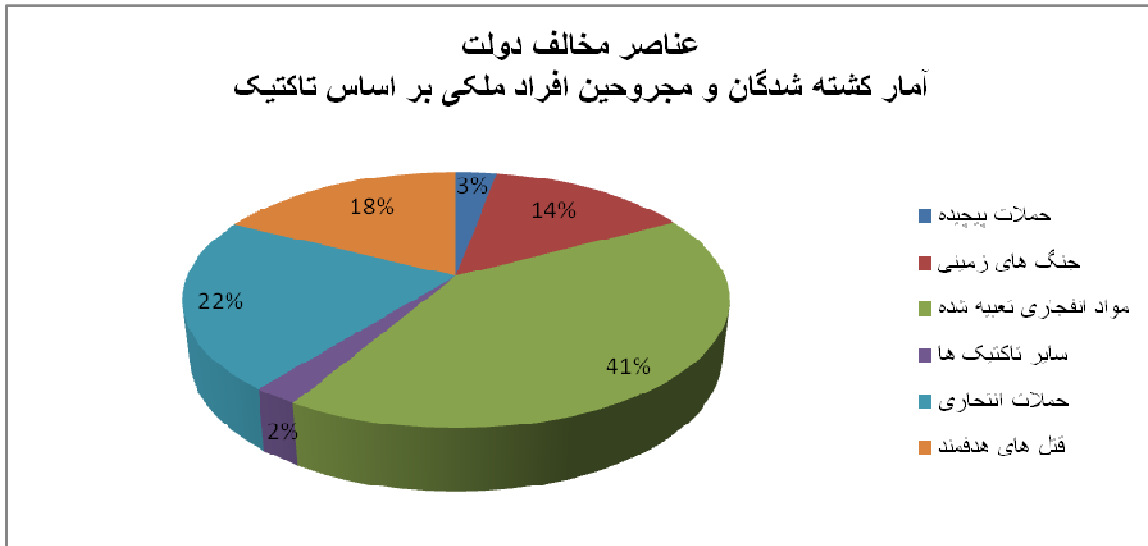
یوناما ۲۱۷۹ مورد قتل و ۳۹۵۰ مورد مجروحیت (مجموعاً ۶۱۳۱ تن تلفات ملکی) توسط عناصر ضد دولت را در سال ۲۰۱۲ ثبت کردند. این آمار ۱ فیصد کاهش در قتل و ۱۵ فیصد افزایش در مجروحیت افراد ملکی را و در مجموع ۹ فیصد افزایش در تلفات ملکی نسبت به سال ۲۰۱۱ میلادی را نشان می دهد.^{۶۷} ۸۱ فیصد تلفات ملکی در سال ۲۰۱۲ به عناصر ضد دولت نسبت داده شده در حالی که این رقم در سال ۲۰۱۱ به ۷۲ فیصد می رسید.

عناصر ضد دولت استفاده از تاکتیک های جنگی به ویژه مواد منفجره تعبیه شده ی بشقاب ماندی که با آوردن فشار منفجر می گردد و سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده منجمله حملات انتحاری و حملات پیچیده را در مناطق ملکی افزایش بخشیده اند. در مواردی که طالبان اهداف نظامی داشتند، آنانی که مسئولیت جاسازی و انفجار مواد منفجره تعبیه شده را داشتند اقدامات احتیاطی برای حفاظت افراد ملکی ناشی از حمله را نگرفته، میان افراد ملکی و نظامی هیچ تفکیک قایل نشده و/یا به حضور فعالیت های ملکی که طبق حقوق بشر دوستانه بین المللی الزامی می باشد، هیچ توجهی نکرده اند. چنین اعمالی اصول حقوق بشر دوستانه بین المللی در مورد تفکیک، تناسب و احتیاط را نقض می کند که تمامی طرفین درگیر در منازعات مسلحانه مکلف به رعایت آن هستند.

^{۶۶} مصاحبه یوناما با اقارب قربانی، ۶ جولای ۲۰۱۲، شهر مزار شریف - ولایت بلخ.

^{۶۷} یوناما در سال ۲۰۱۱ میلادی ۵۶۳۶ تن تلفات ملکی (۲۲۰۸ قتل و ۳۴۲۸ مجروحیت) توسط عناصر ضد دولت را ثبت کرده بودند. به "گزارش سالانه یوناما (۲۰۱۱) در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه" از طریق لینک ذیل مراجعه گردد:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

افزایش قابل ملاحظه در تلفات ملکی ناشی از هدف قرار دادن و قتل‌های هدفمند آن افراد ملکی که گمان می‌رود طرفدار حکومت هستند، به شمول مقامات دولتی، رهبران مذهبی، بزرگان قومی، منسوبین پولیس خارج از وظیفه و افرادی که از پروسه صلح حمایت می‌کنند، بسیار تکان دهنده می‌باشد.

یوناما همچنان موارد قتل، قطع عضو، لت و کوب و سایر سوء رفتارهای مخالف حقوق بشری را ثبت کرده که توسط عناصر ضد دولت و بنا بر احکام ساختارهای موازی عدلی و قضائی به صورت غیر قانونی اجراء شده است. این ساختارها، افراد ملکی مظنون به جاسوسی برای دولت و یا سایر اعمالی که نزد عناصر ضد دولت جرم پنداشته می‌شود، را مورد محاکمه و مجازات قرار می‌دهند.

تعریف طالبان از افراد ملکی

طالبان به گونه آشکارا اظهار داشته اند که بعضی از افرادی که به اساس حقوق بین الملل تحت تعریف "افراد ملکی" قرار دارد و باید مصونیت داشته باشند، ممکن هدف مورد نظر در حملات واقع شوند. این امر در مغایرت با حقوق بشردوستانه بین المللی قرار دارد.

در سال ۲۰۱۲ طالبان مسئولیت قتل‌های هدفمند متعدد مقامات ملکی دولت، بزرگان محلی، کارمندان دولت، قراردادی‌ها، راننده‌ها، مترجمین، و سایر افراد ملکی را به گردن گرفته و اضافه کردند که چنین افراد ملکی در لست مورد هدف شان قرار دارد تا کشته و یا دستگیر شوند.^{۶۸} به گونه مثال، در یک اعلامیه طالبان که در آگست ۲۰۱۲ به نشر رسید آمده که طالبان، کارمندان ملکی دولت را به عنوان اهداف مشروع محسوب کردند. هدف قرار دادن عمدی کارمندان ملکی دولت نقض حقوق بشر دوستانه بین المللی بوده

^{۶۸} . به "گزارش نیمه اول سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه"، صفحه ۱۶ بخش "قتل‌های هدفمند افراد ملکی" اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی افغانستان در مورد آغاز بهار الفاروق از طریق لینک ذیل:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf.

و همچنان به فصل اعلامیه‌های طالبان در این گزارش مراجعه شود.

چنانچه در آن تصریح گردیده که فقط اهداف نظامی می تواند اهداف مشروع حمله محسوب گردد. افراد ملکی نباید مورد هدف قرار گیرند مگر صرف زمانی که در منازعه مستقیماً شرکت کنند.

مواد منفجره تعبیه شده و روش های به کارگیری آن

در جریان این حادثه، من سه تن از اعضای خانواده خود را که پسر ۲۰ ساله، برادرزاده ۱۸ ساله و برادر ۶۳ ساله ام بود، از دست دادم. پسرم اخیراً در امتحان کانکور کامیاب شده و میخواست در رشته انجیری تحصیل کند. پسرم فقط ۲۰ سال داشت و آرزوهای زیادی داشت. وی هیچ گاه فکر نمی کرد کشته شود چون بسیار جوان بود. او از قریه نزد ما آمده بود تا شب را با ما بگذراند. من به خاطر بازگشتاندن وی، برادرم و برادرزاده ام هیچ کاری کرده نمی توانم.

-- یکی از اقارب قربانیانی انفجار مواد منفجره تعبیه شده به مورخ ۱ مارچ ۲۰۱۲ در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب که باعث کشته شدن پنج فرد ملکی گردید.^{۶۹}

به کارگیری بدون تفکیک و نامشروع از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت به عنوان بزرگترین عامل قتل افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ باقی مانده و باعث اکثریت تلفات ملکی گردید.^{۷۰} در مجموع تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده در سال ۲۰۱۲ میلادی ۳ فیصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۱ را نشان می دهد.^{۷۱}

در فاصله زمانی میان اول جنوری الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۲، یوناما ۷۸۲ واقعه مواد منفجره تعبیه شده را ثبت نموده است (در سال ۲۰۱۲ هر روز بیشتر از دو حادثه مواد منفجره تعبیه شده باعث تلفات افراد ملکی گردیده است) که منتج به تلف شدن ۲۵۳۱ فرد ملکی (۸۶۸ کشته و ۱۶۶۳ زخمی) شد که ۳۴ فیصد تمام تلفات ملکی و ۳۸ فیصد تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت را تشکیل می دهد.

یوناما افزایش نسبی را در استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در نیمه دوم سال مشاهده نموده است؛ ۶۲ فیصد واقعات ناشی از مواد منفجره تعبیه شده که باعث تلفات ملکی گردیده است به تشدید فعالیت های عناصر مخالف دولت ارتباط می گیرد.^{۷۲}

^{۶۹}. مصاحبه های یوناما با اقارب قربانیان، ۳ مارچ ۲۰۱۲، ولایت فاریاب.

^{۷۰}. مواد منفجره تعبیه شده بزرگترین منبع تلفات ملکی و نظامی در افغانستان می باشد. به ماده ۱ استراتیژی ملی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده که به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲ تصویب شد، مراجعه شود.

^{۷۱}. در سال ۲۰۱۱، یوناما تلفات ۲۴۶۰ (۹۴۹ کشته شده و ۱۵۱۱ مجروح) فرد ملکی را که عامل آن مواد انفجاری تعبیه شده بود، به ثبت رسانیده بود. به گزارش

سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه به آدرس ذیل مراجعه گردد:

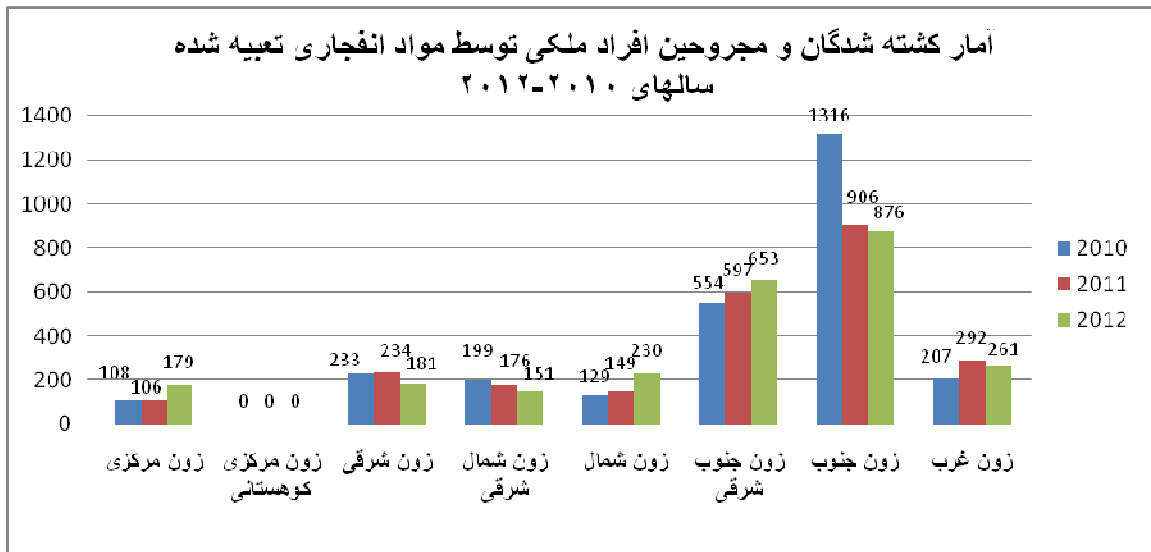
http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf و فصل های از اعلامیه های طالبان در این راپور.

^{۷۲}. مصاحبه با افسران اداره مصنویت و امنیت ملل متحد، ۲ فیبروری ۲۰۱۳ کابل.

یوناما مشاهده نموده که بیشترین تلفات ملکی که از مواد منفجره تعبیه شده ناشی شده است، طوری بوده که این وسایل به یک هدف خاص نظامی جابجا نگردیده و یا بگونه‌ی استفاده شده که تأثیرات آن بدون تفکیک و در تناقض با حقوق بشردوستانه بین المللی بوده است. بگونه مثال، یوناما تثبیت نموده است که ۲۹۸^{۳۳} واقعه باعث تلف شدن ۹۱۳ فرد ملکی شده است (۳۹۳ کشته و ۵۲۰ زخمی) که از اثر مواد منفجره تعبیه شده‌ی فشاری بوده و در راه‌هایی جابجا شده است که روزانه توسط افراد ملکی استفاده می‌شده است. این رقم افزایش قابل ملاحظه را در مقایسه به سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد که یوناما فقط ۷۴ کشته و ۶۷ زخمی ناشی از این تاکتیک را ثبت نمود بود.

بیشتر مواد منفجره تعبیه شده که توسط عناصر مخالف دولت استفاده گردیده، از گونه مواد منفجره تعبیه شده بوده که توسط خود قربانی فعال می‌گردد، که مواد منفجره تعبیه شده‌ی فشاری بیشتر معمول می‌باشد. عمومیت استفاده از نوع مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می‌گردد در ولایات جنوبی بیشتر بوده است که آنجا بیشترین استفاده از مواد منفجره تعبیه شده را تشکیل می‌دهد.^{۳۴}

در افغانستان مواد منفجره تعبیه شده‌ی فشاری طوری جاسازی می‌شود که با قدم گذاشتن بالای آن و یا از اثر فشار تیر موثر منفجر شود. اکثریت مواد منفجره تعبیه شده‌ی فشاری در افغانستان حدود ۲۰ تا ۲۵ کیلوگرام مواد منفجره را دارا می‌باشد که این مقدار دو برابر مواد منفجره در ماین‌های معیاری ضد تانک می‌باشد. از جانب دیگر در این ماین‌ها از حس گرها (آله‌های فشار) ماین‌های ضد پرسونل کار گرفته می‌شود. این بدان معنا است که این مواد می‌تواند به گونه مؤثر بحیث ماین‌های زمینی ضد پرسونل کار گرفته شود که قدرت تخریب تانک را دارا هستند، افراد و وسایلی که بالای آن فشار وارد می‌کنند در

^{۳۳} شماری تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده‌ی فشاری شاید از این هم بیشتر باشد. اکثراً مسئولین امنیتی قادر به تثبیت این امر نیستند که آیا این وسایل از نوع ماین است که توسط قربانی فعال می‌شود، توسط لاین منفجر می‌گردد و یا این که از راه دور انفجار داده می‌شود.

^{۳۴} نشست یوناما با واحد مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده ایساف، قوماندانی ایساف کابل، ۱۴ جنوری قوماندانی ایساف.

برابر این مواد منفجره تعبیه شده بی دفاع بوده و هیچگونه چانس زنده ماندن را ندارند. شماری زیادی از این مواد منفجره تعبیه شده با وزن ۲ تا ۴ کیلو گرام فعال می گردند که صرف برای کشتن و یا معیوب ساختن افراد پیاده طرح گردیده است.^{۷۵}

طالبان در سال ۲۰۱۲ چندین اعلامیه را منتشر نمودند که در آن از استفاده مواد منفجره تعبیه شده ی که با محرک و یا پتاقی های که بین اهداف ملکی و نظامی تفکیک قایل می باشد، یاد آوری شده است، یعنی ماین های تعبیه شده لین دار و یا کنترل از راه دور را استفاده کرده اند و کار گزاری مواد منفجره تعبیه شده فشاری را رد نموده اند. بگونه مثال در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۲ طالبان گفتند که آنان در هیچ بخشی از کشور ماین های ضد پرسونل را جاسازی نکرده اند بلکه هر ماین شان توسط وسیله کنترل از راه دور و صرفاً بالای اهداف نظامی انفجار داده شده است.^{۷۶}

اما بر اساس آمار ایساف در مورد فعالیت های مواد منفجره تعبیه شده، تفاوت زیادی در تعداد مواد منفجره تعبیه شده با پتاقی های تفکیک کننده و یا غیر تفکیک کننده در جریان سال ۲۰۱۲ در مقایسه با سال ۲۰۱۱ وجود نداشته است. تقریباً ۷۰ فیصد مواد منفجره تعبیه شده از گونه های که توسط قربانی فعال می شود، بوده است.^{۷۷}

یوناما بر موقف خود تاکید میکند که استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می گردد بدون تفکیک بوده زیرا این وسایل نمی تواند بین اهداف ملکی و نظامی تفکیک کند و استفاده آن نظر به حقوق بشر دوستانه بین المللی غیر قانونی می باشد.

در سال ۲۰۱۲ مواد منفجره تعبیه شده اکثراً در ساحاتی انفجار نموده است که عموماً توسط افراد ملکی مورد استفاده قرار می گیرد که میتوان از سرکها، مارکیت ها، دفاتر دولتی، محلات اجتماع مردم بشمول بازارها، اطراف مکاتب، دوکان ها و ایستگاه های بس نام برد. عناصر مخالف دولت مواد منفجره تعبیه شده را، بویژه نوع محرک و یا پتاقی فشاری آن را در مسیر های تردد که از پیاده روهای کوچک شروع تا شاهراه ها را احتوا می کند، جابجا نموده اند که افراد ملکی پیاده، سوار بر بایسکل، بس ها، تکیسی های و یا موتر های شخصی را کشته و یا زخمی نموده است.

در بعضی واقعات شورشیان چندین وسیله که نتایج مخرب و ویرانگر را همراه داشته است، جاگزاری نموده اند. بگونه مثال بتاريخ ۸ جولای سال ۲۰۱۲ دو وسیله مواد منفجره تعبیه شده را در ولسوالی ارغستان ولایت قندهار با هم وصل نموده بودند که منجر به کشته شدن ۱۴ فرد ملکی، بشمول سه زن و چهار کودک

^{۷۵}. نشست یوناما با واحد مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده ایساف، قوماندانی ایساف کابل، اکتوبر و نومبر ۲۰۱۲.

^{۷۶}. امارت اسلامی افغانستان "عکس العمل امارت اسلامی افغانستان در مقابل اتهامات یوناما در مورد مواد منفجره ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۲. بگونه آنلاین در سایت ذیل وجود دارد: http://shahamat-english.com/index.php?option=com_content&view=article&id=19206:reaction-of-islamic-emirate-regarding-accusations-of-unama-about-explosive-devices&catid=4:statements&Itemid=4, accessed 4 February 2013.

^{۷۷}. نشست واحد نظامی یوناما با ایساف، قوماندانی ایساف کابل، ۴ جنوری ۲۰۱۳.

گردید، و سه تن دیگر را زخمی کرد. در حادثه اول، مواد منفجره تعبیه شده بالای یک موتر مسافربری که زنان و اطفال را انتقال می داد انفجار نمود و زمانیکه یک تراکتور که افراد ملکی را انتقال می نمود به صحنه حادثه نزدیک شد تا به افراد حادثه اول کمک کند، مواد منفجره تعبیه شده دومی نیز انفجار نمود که تمامی مسافری را کشت.

اگرچه عناصر ضد دولت بعضی اوقات از مواد منفجره تعبیه شده کنترل از راه دور استفاده نموده اند تا نیروهای طرفدار دولت را هدف قرار دهند، ولی در بعضی از این واقعات این گونه تاکتیک ها نیز بگونه نامتناسب افراد ملکی را متضرر ساخته است بویژه زمانیکه عناصر ضد دولتی اهداف ظاهراً نظامی را در مناطق مملو از افراد ملکی مورد هدف قرار داده اند. بگونه مثال به تاریخ ۲۶ نومبر، مواد منفجره تعبیه شده متصل به بایسکل در مرکز شهر خوست از راه دور منفجر گردید که ۲۶ تن را زخمی کرد. پولیس ملی افغان گزارش داد که طالبان می خواستند پولیس ملی را که مصروف تامین امنیت مارکیت بود مورد حمله قرار دهند. در یک اعلامیه مطبوعاتی، طالبان مسولیت این حمله را رد کردند. رد این گونه مسولیت در حالت بروز چنین واقعات که باعث تلفات بسیار زیادی افراد ملکی میشود، یک عمل عادی تلقی می شود.

از مواد منفجره تعبیه شده به مقصد قتل های هدفمند نیز کار گرفته شده است. بگونه مثال بتاريخ ۴ دسمبر در ولسوالی مهترلام ولایت لغمان مواد منفجره تعبیه شده کنترل از راه دور علیه ولسوال، مسئول مالی و یک مامور که به سوی ساختمان ولسوالی علیشینگ پیاده روان بودند کار گرفته شد. به تعقیب این تلاش نافرجام برای قتل هدفمند ولسوال، او تماس هائی دریافت کرد که وی را تهدید به مرگ و اخطار میدادند که وظیفه اش را ترک کند.

قتل های هدفمند افراد ملکی بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی منع می باشد. شدت و سنگینی اینگونه خشونت ها زمانی چند برابر می شوند که حملات یادشده با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده انجام شوند که همه شان کورکورانه بوده و اثرات بدون تناسب را در پی دارند. بطور مثال، به تاریخ ۱۴ آگست، یک بسته مواد منفجره تعبیه شده در یک موتر سایکل اعضای پولیس محلی افغان را در یک چهارراهی پر ازدحام در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز هدف قرار داد که در نتیجه آن ۱۲ غیرنظامی به شمول دو دختر کشته و ۲۲ تن دیگر زخمی گردیدند.

یوناما نگرانی خود را بیشتر از بابت استفاده تمامی انواع مواد منفجره تعبیه شده در مسیرهایی که اکثراً غیر نظامیان روی آن رفت و آمد دارند، ابراز میدارد. مثال های آن از این قرار است:

- به تاریخ ۱ جولای، یک بسته مواد منفجره تعبیه شده در برابر یک بس خصوصی در شهر غزنی منفجر گردید که در اثر آن پنج غیر نظامی کشته و ۱۱ تن دیگر زخم برداشتند. به تاریخ ۱۹ اکتوبر، یک بسته مواد منفجره تعبیه شده فشاری در مقابل یک ملی بس در ولسوالی دولت آباد ولایت بلخ منفجر گردید که در پی آن ۱۵ راکب غیر نظامی کشته و ۱۹ تن دیگر زخم برداشتند.

- به تاریخ ۳۱ اکتوبر، یک بسته مواد منفجره تعبیه شده در کنار سرک در برابر یک وسیله نقلیه در ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند منفجر گردید که در اثر آن ۱۰ غیرنظامی کشته و دو تن دیگر زخمی گردیدند.
- به تاریخ ۱۶ اکتوبر، یک بس محلی که در حال انتقال مهمانان به یک محفل عروسی در ولسوالی پشت رود ولایت فراه بود با مواد منفجره تعبیه شده که از راهی دور کنترل می شد، تصادم نمود که در نتیجه آن ۱۳ غیرنظامی کشته و ۱۰ تن دیگر زخمی شدند که تقریباً همه کشته شدگان را زنان و اطفال تشکیل میداد.
- به تاریخ ۲۹ نومبر، مواد منفجره تعبیه شده فشاری در کنار سرک در ولسوالی دهر اوود ولایت ارزگان زیر یک ملی بس منفجر گردید که چهار غیرنظامی را کشت و ۱۴ تن دیگر به شمول ۱۳ طفل را زخمی نمود.

حملات انتحاری و پیچیده^{۷۸}

حاجی راضی، یک بزرگ مشهور قومی درگذشت، و ما همه در مراسم جنازه او اشتراک نمودیم. ناگهان، مردم حاضر در این مراسم شروع به فریاد زدن کردند که "انتحاری"، "انتحاری". بعداً، صدای یک انفجار بزرگ را شنیدم. سپس فقط صدای گریه مردم به گوشم رسید. صحنه را که مقابل چشمانم میدیدم شبیه یک میدان جنگ بود. کشته شدگان زیادی در آنجا بودند و مردم که در چهار اطراف من بودند همه زخمی بودند. حمله کننده انتحاری یک پسر ۱۶ ساله بود.

--شاهد عینی یک حمله انتحاری در ولسوالی دُرَبابا، ولایت ننگرهار، مورخ ۴ سپتمبر ۲۰۱۲ که طی آن ۲۰ غیرنظامی کشته و ۶۶ تن دیگر زخم برداشتند.^{۷۹}

در سال ۲۰۱۲، یوناما ۱،۵۰۷ تلفات افراد ملکی (۳۲۸ کشته و ۱،۱۷۹ زخمی) ناشی از ۷۳ واقعه حملات انتحاری و پیچیده را به ثبت رسانید (در مقایسه با ۹۰ واقعه در سال ۲۰۱۱ که در پی آن ۱،۶۵۳ غیرنظامی کشته و مجروح گردیده بود). کاهش نه درصدی در تلفات افراد ملکی ناشی از حملات پیچیده و انتحاری شامل تلفات غیرنظامیان ناشی از قتل‌های هدفمندانه که روش اصلی آن یک وسیله انتحاری بوده، شامل نمی باشد.^{۸۰}

^{۷۸} تعریف یوناما از "حمله پیچیده" عبارت از یک نوع حمله عمدی و هماهنگ شده است که شامل یک وسیله انتحاری (بطور مثال مواد منفجره تعبیه شده در بدن یک فرد، وسیله نقلیه مملو از مواد منفجره تعبیه شده)، بیشتر از یک حمله کننده و بیش از یک نوع وسیله (بطور مثال مواد منفجره تعبیه شده در بدن فرد+ خمپاره ها) می شود. طبق اداره امنیت و مصونیت ملل متحد در کابل، همه این سه عنصر باید در یک حمله موجود باشند تا به عنوان یک حمله پیچیده شناخته شوند.

^{۷۹} مصاحبه یوناما با یک شاهد عینی، مورخ ۵ دسامبر ۲۰۱۲، جلال آباد، ولایت ننگرهار.

^{۸۰} طوریکه یوناما تلفات هر فرد ملکی را یکبار ثبت می نماید، رقم دقیق تلفات ناشی از حملات انتحاری بیشتر از ۱،۵۱۵ در سال ۲۰۱۲ می باشد. بطور مثال، واقعات که در آن یک حمله کننده انتحاری یک مقام ارشد دولتی را هدف قرار میدهد و خود را داخل یک مسجد منفجر می سازد، به عنوان یک واقعه نوع "کشتار هدفمند" با تخنیک مواد منفجره تعبیه شده، ثبت می گردد.

حملات انتحاری از لحاظ نوعیت دارای اشکال مختلف است که شامل حمله توسط اشخاص انفرادی با استفاده از واسکت های انتحاری یا وسایل نقلیه مملو از مواد منفجره و یا چندین بمگزار انتحاری با انجام حملات پیچیده که شامل تعداد زیاد جنگجویان، می شود.

عناصر ضد دولت به استفاده از انواع مختلف حملات انتحاری در مکان های عام ادامه میدهند. غیرنظامیان در این مکان ها به شمول مارکیت های پر ازدحام، موقعیت هایی که بزرگان قومی و دفاتر دولتی در ساحات مسکونی در آنجا قرار دارند، مورد هدف قرار می گیرند. بطور مثال، به تاریخ ۲۳ نومبر، یک وسیله نقلیه مملو از مواد منفجره تعبیه شده خود را در روی سرک در مقابل ریاست احصائیه میدان شهر در ولایت میدان وردک منفجر ساخت که در نتیجه آن حداقل ۴ غیرنظامی کشته و ۱۱۲ تن دیگر زخم برداشتند.^{۸۱} حمله متذکره چند صد تعمیر و منزل را تخریب نمود. اینگونه حملات کورکورانه تحت حقوق بشر دوستانه بین المللی منع می باشند و در ردیف جرایم جنگی قرار می گیرند. مثال های واقعات متذکره در ۲۰۱۲ عبارتند از:

- به تاریخ ۱۴ آگست، سه فرد که مواد منفجره تعبیه شده را به تن بسته بودند، مواد همراه خود را بطور همزمان در سه ساحه پرنفوس در شهر زرنج ولایت نیمروز منفجر ساختند. این حملات حداقل جان ۳۰ غیرنظامی را گرفت و ۱۳۰ تن دیگر را زخمی نمود.
- به تاریخ ۱ سپتمبر، دو حمله انتحاری جان نه غیرنظامی را در مرکز ولسوالی سیدآباد ولایت میدان وردک گرفت و ۶۸ تن دیگر را زخمی نمود. حمله کننده اولی با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در بدن خود را در دروازه مرکز پولیس ملی منفجر نمود و حمله کننده دومی با استفاده از تانکر تیل پر از مواد منفجره خودش را در بین محوطه مقام ولسوالی، پایگاه نظامی بین المللی و مراکز ولسوالی پولیس ملی افغان منفجر ساخت.
- به تاریخ ۴ سپتمبر، یک بم گذار انتحاری که هدفش یک ولسوال بود خود را در یک مراسم جنازه منفجر ساخت که ۲۲ غیرنظامی را کشت و ۶۹ تن دیگر را زخمی نمود.
- به تاریخ ۱۰ سپتمبر، یک بمگذار انتحاری خود را در یک سرک عمومی در شهر کندز منفجر نمود که در اثر آن ۱۷ غیرنظامی کشته شد و ۳۷ تن دیگر زخمی گردید.

به تاریخ ۱ اکتوبر، یک فرد انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در بدنش نظامیان بین المللی و گزمه های آنها را در ولسوالی خوست متان ولایت خوست هدف قرار داد که در نتیجه آن هشت غیرنظامی کشته و ۶۳ تن دیگر را زخمی نمود.

^{۸۱} طالبان در صحبت هایشان با رسانه ها مسئولیت را بدوش گرفتند و اظهار نمودند که وسیله مملو از مواد منفجره تعبیه شده یک عمل تلافی جویانه در برابر اعدام عمومی بازداشت شدگان مربوط به نبرد، مورخ ۲۱ و ۲۲ نومبر ۲۰۱۲ توسط دولت در زندان پلچرخ می بوده است.

قتل های هدفمند^{۸۲}

مادرم، پدرم، برادر و دو خواهرم در شهر مهترلام به خریداری رفتند و بنا بر دلایل امنیتی واسطه نقلیه شخصی خویش را در بیرون محوطه ریاست امور زنان توقف داده بودند. آنها بعد از خریداری سرپایی برای خواهر کوچکم دوباره به موتر برگشتند. انفجار ماین کارگذاری شده در نزدیک موتر باعث کشته شدن مادرم و زخمی شدن پدر و دو خواهرم شد. مادرم معمولاً اختطاری از طرف طالبان و خانواده های قربانیانی که مادرم به آنها کمک کرده بود، دریافت می نمود.

-- دختر رئیس امور زنان که به تاریخ ۱۳ جولای ۲۰۱۲ میلادی در مهترلام مرکز ولایت لغمان به قتل رسید^{۸۳}

دفتر یوناما در ۵۶۵ مورد قتل های هدفمند به تعداد ۱۰۷۷ تلفات ملکی (۶۹۸ مورد قتل و ۳۷۹ مورد مجروحیت افراد ملکی) توسط عناصر ضد دولت را در سال ۲۰۱۲ میلادی به ثبت رسانیده است. این آمار ۱۰۸ فیصد افزایش تلفات ملکی در این نوع حملات را نسبت به سال ۲۰۱۱ میلادی^{۸۴} نشان می دهد. این افزایش منعکس کننده تغییر مداوم تاکتیک های مخالفین دولت در هدف قرار دادن افراد ملکی است که به گمان مخالفین، دولت یا نیروهای نظامی بین المللی را کمک می کنند. بیشترین آمار مجروحیت افراد ملکی ناشی از قتل های هدفمند به افزایش استفاده از مواد منفجره تعبیه شده به منظور به قتل رساندن افراد برمی گردد که منتج به مجروح ساختن تعداد زیادی از افراد ملکی گردید.

از جمله ۱۰۷۷ تن تلفات ملکی در مجموع قتل های هدفمند، کشتار و مجروحیت افراد ملکی ناشی از هدف قرار دادن کارمندان دولت تقریباً ۷۰۰ فیصد افزایش یافته است. یوناما در سال ۲۰۱۲ میلادی به تعداد ۴۷ مورد قتل های هدفمند کارمندان ملکی دولت را ثبت نموده که طی آن ۱۰۷ تن افراد ملکی کشته و ۱۴۸ تن مجروح گردیده اند. در سال ۲۰۱۱ میلادی یوناما ۲۳ مورد واقعات مشابه قتل های هدفمند را به ثبت رسانیده بود که در آن ۲۳ تن کشته و ۱۱ تن مجروح شده بودند.

اگر چه قتل های هدفمند مقامات ملکی دولت در مناطق شرقی، مرکزی، شمالی و جنوبی سیر صعودی داشته، تلفات ملکی مدهش ناشی از چنین حملات اساساً به دو حمله بزرگ در منطقه شمال بر می گردد. به تاریخ ۱۴ جولای، یک بمبگذار انتحاری اعضای پارلمان و مقامات دولتی را مورد هدف قرار داده و

^{۸۲} "قتل هدفمند" این گونه تعریف گردیده: استفاده عمدی، از قبل پلان شده و قصدی از نیروی کشنده توسط دولت یا یکی از نهادهای مربوطه و قانونی جلوه دادن آن (یا توسط یک گروه مسلح سازمان یافته در منازعه مسلحانه) علیه افراد مشخص می باشد که عملاً در توقیف مرتکبین این عمل قرار ندارد. این چنین حملات ممکن منجر به کشتار و مجروحیت افراد متعدد ملکی گردیده خصوصاً در شرایطی که حملات مانند مواد منفجره تعبیه شده بدون تفکیک صورت گیرند. یوناما تمام کشتار و مجروحیت افراد ملکی را که مستقیماً از این گونه قتل های هدفمند ناشی می شود، ثبت می کند.

^{۸۳} مصاحبه های یوناما در شهر مهترلام مرکز ولایت لغمان به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۱۲ میلادی.

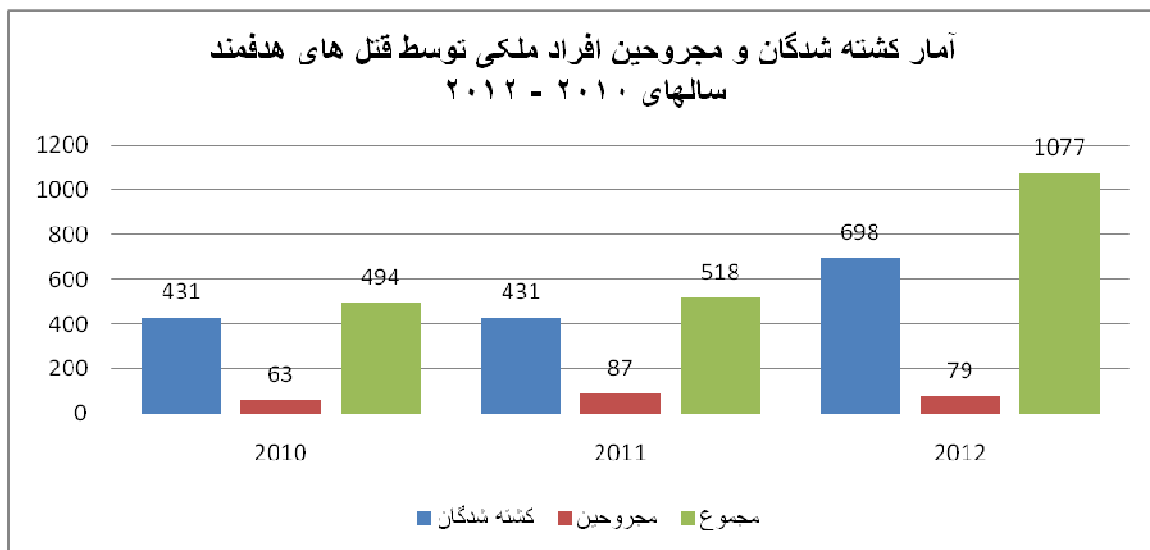
^{۸۴} یوناما در سال ۲۰۱۱ میلادی ۶۰۵ تن تلفات ملکی (۵۱۲ مورد قتل و ۹۳ مورد مجروحیت افراد ملکی) ناشی از قتل های هدفمند را ثبت کرد. از طریق لینک ذیل به گزارش سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد حفاظت از غیر نظامیان در منازعات مسلحانه مراجعه نمایید:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%Report_Final_Feb%202011.pdf

خود را در یک مراسم عروسی در شهر ایبک ولایت سمنگان منفجر ساخت که باعث کشته شدن ۲۳ و مجروح ساختن ۴۵ فرد ملکی گردید. به تاریخ ۲۶ اکتوبر یک پسر ۱۵ ساله والی فاریاب را مورد هدف قرار داده و مواد انفجاری خود را در یک مسجد منفجر ساخت که منجر به کشته شدن ۴۰ تن به شمول ۶ طفل و مجروح ساختن ۵۹ فرد ملکی شد.

مثال های از قتل های هدفمند افراد ملکی:

- عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۱ مارچ یک فرد ملکی را که به تاریخ ۱۵ مارچ اختطاف نموده بودند، به قتل رساندند. یک تن از منسویین پولیس محلی افغان که از وابستگان مقتول بود، نیز اختطاف و به قتل رسید. طالبان طی یک اعلامیه مسئولیت این قتل هدفمند را به عهده گرفتند.
- عناصر ضد دولت به تاریخ ۲ می، دو فرد ملکی را در ولسوالی شرنه ولایت پکتیکا به ضرب گلوله به قتل رساندند. یکی از این قربانیان از جمله منسویین متقاعد اردوی ملی افغان بوده و دیگر آن به حیث کارمند قراردادی شاروالی ایفای وظیفه می نمود.
- عناصر ضد دولت به تاریخ ۹ جولای یک خرنوال را در شهر غزنی مرکز ولایت غزنی حین رفتن به دفتر کارش به ضرب گلوله کشتند. در این حادثه یک مرد و دو دختر نیز زخم برداشتند.
- عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۹ نوامبر یک تن از بزرگان قومی را از منزلش در ولسوالی پنجوائی ولایت کندهار اختطاف و بعد از شکنجه زیاد او را به قتل رساندند. جسد وی به تاریخ ۳۱ دسامبر در حوالی یک خانه مخروبه پیدا شد.
- عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۸ نوامبر دو تن از کارمندان ریاست زراعت را در ولسوالی قعله نو ولایت بادغیس به ضرب گلوله به قتل رساندند.

نقض حقوق بشر توسط عناصر ضد دولت

پسر کاکا و پدرم همراه با سه تن از افراد قریه ما توسط طالبان ربوده شدند. جسد پدر و پسر کاکایم را در یک کوه نزدیک قریه خود یافتیم. هنگامی که جسد آن‌ها را قبل از دفن شستشو می‌کردیم، دریافتیم که آنان شدیداً مورد شکنجه قرار گرفته بودند. ما باور داریم که طالبان می‌خواستند تا آنها اعتراف نمایند که جاسوس نیروهای حکومتی هستند. داغ‌های سیاه رنگ در قسمت پاها و شانه‌های شان و هم‌چنان آثار زخم ناشی از میله‌های داغ در ناحیه شکم و سایر قسمت‌های اطراف کمر شان دیده می‌شد. بعد از گذشت چند روز، طالبان یک کلیپ تصویری را به نشر رساندند که در آن پسر کاکا، پدرم و سه تن از افراد قریه ما اعتراف نمودند که برای حکومت جاسوسی می‌کردند. پس از این واقعه، ۱۵ خانواده تصمیم گرفتند تا قریه را به مقصد اسعد آباد و سایر مناطق امن ترک کنند. این تصمیم ناشی از ترس از طالبان می‌باشد. ما مشترکاً با اعضای شورای ولسوالی از والی تقاضا نمودیم تا در این مورد اقداماتی روی دست بگیرد ولی موصوف هیچ کاری نکرد.

-- یکی از وابستگان یک بزرگ قوم که به اساس فرمان محکمه طالبان در سال ۲۰۱۲ در ولایت کنر به قتل رسید.

یوناما در جریان سال ۲۰۱۲ میلادی موارد متعدد از اعدام، شکنجه و سوء رفتار غیر قانونی یا نقض حقوق افراد از جمله حق آزادی رفت و آمد، دسترسی به تعلیم و تربیه، آزادی بیان و حق جبران خساره مناسب توسط عناصر ضد دولت را دریافت و ثبت نموده است. در اکثر موارد، بدرفتاری‌ها در مناطقی اتفاق افتاده که حضور دولت و نیروهای امنیتی افغان کم‌رنگ بوده است.

مجازات توسط ساختارهای قضائی موازی: قتل افراد متهم به جاسوسی برای دولت

یوناما در سال ۲۰۱۲ قتل ۳۳ تن را در ۱۷ مورد جداگانه توسط عناصر ضد دولت ثبت نموده که افراد ملکی را به اتهام جاسوسی یا همکاری با حکومت یا سایر اعمالی که نزد مخالفین دولت جرم تلقی می‌گردند، محکوم به مرگ کرده‌اند. از جمله ۱۷ واقعه ذکر شده، ۱۱ حادثه آن در مناطق غربی کشور اتفاق افتاده، جایی که یوناما ارقام مشابهی را در سال ۲۰۱۱ میلادی نیز به ثبت رسانده بود.^{۸۵} حقوق بشر دوستانه بین المللی که بالای همه طرف‌ها به شمول عناصر ضد دولت قابل‌الاجراء می‌باشد، صدور حکم اعدام و اجرای چنین احکام بالای افراد ملکی را در هر زمان و مکان منع قرار داده است.

یوناما شاهد آن بوده که افرادی ملکی که در مناطق تحت کنترل عناصر ضد دولت زندگی می‌کنند، دسترسی خیلی محدود به میکانیزم و خدمات عدلی و قضائی دولت دارند. عناصر ضد دولت از خلای

^{۸۵} به "قتل‌های غیر قانونی در مناطق غربی: اعدام به سیستم عدلی و قضائی موازی در گزارش سالانه (۲۰۱۱) یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه" در لینک ذیل مراجعه شود:

http://unama.unmissions.org/portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

حاکمیت قانون استفاده کرده و ساختارهای عدلی و قضائی موازی را ایجاد نموده تا قضایا و منازعات جنائی و حقوقی را مورد رسیدگی قرار داده و در بسا موارد افراد مظنون به همکاری نیروهای حکومتی را محاکمه و مجازات می کنند. چنین ساختارهای عدلی و قضائی طبق قوانین افغانستان غیر قانونی و بی بنیاد می باشند. مجازات شدید که توسط این ساختارها اجراء می گردند بر اساس قوانین افغانستان جرایم جنائی تلقی گردیده و در بعضی موارد جرایم جنگی محسوب می شود.^{۸۶}

یوناما موارد متعدد قتل رهبران محلی و بزرگان قومی را که با دولت همکاری داشتند، توسط عناصر ضد دولت ثبت نموده که برایشان اخطار شده بود تا دست از همکاری با حکومت برداشته در غیر آن منتظر عواقب آن باشند. به طور مثال، گروهی از عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۵ نوامبر با یونیفورم اردوی ملی وارد خانه یکی از بزرگان قوم در ولسوالی واته پور ولایت کونر شده و موصوف را با پسر و دو تن از باشندگان قریه با خود بردند. گروه مذکور نواسه همان بزرگ قومی را به تاریخ ۲۱ نوامبر اختطاف نموده بودند. عناصر ضد دولت هر پنج تن را به ضرب گلوله از بین بردند و اجسادشان را در حوالی خانه هایشان رها کردند.

مثال های از چنین وقایع سال ۲۰۱۲ میلادی:

- طالبان به تاریخ ۲۶ اکتوبر پنج تن از کارمندان قراردادی مرکز نظامی نیروهای بین المللی را در ولسوالی اندر ولایت غزنی اختطاف، محاکمه و محکوم به مرگ و آنها را به قتل رساندند. این قربانیان قبل از کشته شدن به مدت پنج روز در دست طالبان بودند.
- به تاریخ ۸ نوامبر یک گروه طالبان به رهبری یکی از ولسوالان نام نهاد طالبان، یک مرد را در ولسوالی مروره ولایت کونر به اتهام جاسوسی برای نیروهای نظامی بین المللی دستگیر نمود. به تاریخ ۹ نوامبر محکمه نام نهاد طالبان وی را محکوم به مرگ کرده و بعداً وی را به قتل رسانیده و جسدش را به اقاربش تسلیم کردند.

تهدید، ارباب و اذیت و آزار

یوناما در سال ۲۰۱۲ میلادی ۱۲۱ مورد تهدید، ارباب و اذیت و آزار افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت را تأیید نموده که این رقم ۱۷ فیصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۱ نشان می دهد که طی آن یوناما ۱۰۳ واقعه را ثبت کرده بود. در اکثر موارد مانند تهدید به مرگ، لت و کوب و آتش زدن منازل کار به جائی می رسد که واقعات نقض حقوق بشر رخ می دهد. با توجه به محدودیت دسترسی به مناطق دور دست و مشکلات در امر گزارش این واقعات، یوناما به این باور است که به احتمال زیاد وقایع کمتر از آنچه اتفاق افتاده گزارش داده شده اند.

^{۸۶} تجزیه و تحلیل یوناما عناصر تشکیل دهنده جریان دادرسی را که توسط افراد محل گزارش داده شده است، به اساس معیار های بین المللی حقوق بشر مانند معیار های محاکمه عادلانه، مورد ارزیابی قرار نمی دهد.

اعلامیه های مطبوعاتی طالبان در مورد تلفات ملکی

طالبان در سال ۲۰۱۲ به تعداد ۵۳ اعلامیه مطبوعاتی در وب سایت خود به نشر رساندند که از جمله ۲۵ اعلامیه آن در مورد تلفات ملکی و رعایت حقوق بشر می باشند. این اعلامیه ها به منظور انعکاس آگاهی عامه از نگرانی ها در مورد حفاظت افراد ملکی به نشر رسیده اند. افزون بر این، در این اعلامیه ها ادعا شده که اکثریت مطلق تلفات ملکی در افغانستان ناشی از عملیات های نیروهای طرفدار حکومت می باشد.^{۸۷} طالبان طی ۷ اعلامیه اظهار داشتند که مجاهدین و هم قطاران شان در جریان عملیات ها همیشه در راستای حفاظت افراد ملکی تلاش نمودند زیرا این امر از جمله مسئولیت و مکلفیت های اسلامی محسوب می شود.^{۸۸}

اعلامیه های متعدد طالبان مثال هایی از معیارهای تعیین اهداف و تشریح روش های مواد انفجاری تعبیه شده را با تاکید ویژه بر استفاده بیشتر از مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور نسبت به ماین های که توسط قربانی فعال می گردند، ارائه می نماید. تاکید ویژه روی معیارهای هدف گیری و استفاده از روش مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور به این خاطر صورت گرفته تا یافته ها و گزارش ها مبنی بر استفاده مواد انفجاری تعبیه شده فشاری توسط طالبان را نفی نماید.

در عین زمان، طالبان از طریق رسانه ها اعلامیه های متعددی نشر نموده و مسئولیت حملات انتحاری، حملات پیچیده، قتل های هدفمند و انفجار مواد تعبیه شده را که باعث کشته و مجروح شدن افراد ملکی گردید، به عهده گرفتند. چنین اعلامیه ها به گونه منظم در وب سایت طالبان یا مستقیماً از طریق رسانه ها به نشر رسیده است. اعلامیه های فوق الذکر منعکس کننده روایتی از طالبان در مورد هدف مورد نظر حمله، تعداد تلفات ملکی گزارش شده نزد طالبان و بعضی اوقات ارائه جزئیات در خصوص اقدامات اتخاذ شده جهت حفاظت افراد ملکی می باشد.

طالبان ۵ اعلامیه را در واکنش به گزارش ها و اعلامیه های مطبوعاتی یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی نشر کردند. گروه طالبان ادعا نمودند که گزارش های یوناما یک جانبه و به نفع دولت و نیروهای آیساف بوده و مثال هایی ارائه کردند که موارد تلفات ملکی ناشی از عملیات های نیروهای طرفدار دولت از گزارش های یوناما بازمانده اند.

واکنش طالبان به گزارش نیمه اول سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

به تاریخ ۱۰ آگست، طالبان در پاسخ به گزارش نیمه اول سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه از خود واکنش نشان دادند. این اعلامیه یوناما را متهم به چشم پوشی از موارد تلفات

^{۸۷} در سال ۲۰۱۱ طالبان ۵۷ اعلامیه مطبوعاتی به نشر رسانیدند که اکثر آن در مورد پذیرفتن مسئولیت حوادث یا تهدید به ارتکاب بعضی از اعمال و هم چنان عکس العمل در برابر گزارش ها و اعلامیه های یوناما در رابطه به حفاظت افراد ملکی می باشد. به گزارش سالانه (۲۰۱۱) یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، "صفحه ۱۲ اعلامیه های مطبوعاتی طالبان در مورد تلفات ملکی" مراجعه شود:

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Final_Feb%202012.pdf

^{۸۸} به گونه مثال، در یک اعلامیه طالبان که به تاریخ ۱۶ آگست ۲۰۱۲ میلادی به مناسبت عید سعید فطر به نشر رسید چنین نگاشته شده بود که حفاظت افراد ملکی یک وجیه دینی به شمار می رود.

ملکی ناشی از عملیات های نیروهای طرفدار دولت کرده و ۴۶ مثال از چنین حوادث در شش ماه نخست سال ۲۰۱۲ را ارائه نمود.

یوناما تمام حوادثی را که توسط طالبان ارائه گردیده بود، مورد بررسی قرار داده و تأیید کرد که از مجموع ۴۶ واقعه، ۱۷ مورد آن را قبلاً ثبت و آن را در گزارش نیمه اول سال ۲۰۱۲ یوناما گنجانیده است.^{۸۹} یوناما دو مورد دیگر از تلفات ملکی را پس از ارزیابی معلومات در اعلامیه طالبان تأیید کرده و آن را شامل دیتابیس کرد.^{۹۰} در ۲۷ مورد باقیمانده، یوناما دریافت که بعضاً چنین وقایع مربوط به جنگ مسلحانه نبوده (مثلاً استفاده از نیروهای امنیتی افغان در مظاهره عمومی) یا افراد کشته شده، مجروح یا توقیف شده افراد ملکی نبوده و یا هم بعضاً قادر به تأیید این ادعاها نگردیده است.^{۹۱}

واکنش به گزارش ربع وار سرمنشی ملل متحد در مورد افغانستان

هم چنان، طالبان به تاریخ ۱۶ دسامبر اعلامیه را در واکنش به گزارش ربع وار سرمنشی ملل متحد به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افغانستان صادر کردند. در این اعلامیه طالبان به ۲۰ مورد تلفات ملکی ناشی از عملیات های نیروهای طرفدار حکومت اشاره کرده و مدعی شدند که یوناما این موارد را به ثبت نرسانده است. یوناما تمام موارد را تحقیق نموده و تأیید کرد که ۱۱ مورد توسط یوناما ثبت و در گزارش سرمنشی ملل متحد گنجانیده شده است. یوناما همچنان دو مورد دیگر را پس از اعلامیه طالبان که درج دیتابیس گردید، مورد تأیید قرار داد.^{۹۲} در خصوص ۷ مورد باقیمانده، یوناما دریافت که یا حوادث غیر مسلحانه بوده، یا افراد کشته شده، مجروح یا توقیف شده ملکی نبوده یا هم بعضاً قادر به تأیید ادعاها نگردیده است.^{۹۳}

اعلامیه های طالبان در مورد استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده

به تاریخ ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۲ طالبان اعلامیه ی را در واکنش به یک اعلامیه مطبوعاتی یوناما در مورد تقبیح تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده ی نوع فشاری صادر کردند.^{۹۴} طالبان اظهار داشتند که هیچ گاه ماین های ضد پرسونل را در هیچ منطقه افغانستان فرش نکرده و فقط از ماین های نوع کنترل از راه دور استفاده و این ماین ها را صرف علیه اهداف نظامی به کار می برند. با وجود آن، در خلال سال ۲۰۱۲ یوناما ۲۹۸ حادثه ی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری که منجر به تلفات ۹۱۳ فرد ملکی گردید

^{۸۹} یوناما در پنج واقعه ارقام مشابه از تلفات ملکی را به ثبت رسانده است؛ در سه مورد یوناما ارقام بیشتر از تلفات ملکی را ثبت کرده و در ۹ مورد یوناما آمار کمتر از تلفات ملکی را نسبت به طالبان ثبت نموده است.

^{۹۰} تلفات ملکی ناشی از این حوادث در این گزارش و در آمار یوناما در مورد تلفات ملکی در سال ۲۰۱۲ گنجانیده شده است.

^{۹۱} برای دریافت جزئیات بیشتر در مورد ۴۶ مورد ارائه شده توسط طالبان و یافته های یوناما، به ضمیمه I مراجعه نمایید.

^{۹۲} تلفات ملکی ناشی از این وقایع در این گزارش و در آمار یوناما در مورد تلفات ملکی در سال ۲۰۱۲ گنجانیده شده است.

^{۹۳} برای دریافت جزئیات بیشتر در مورد ۲۰ مورد ارائه شده توسط طالبان و یافته های یوناما، به ضمیمه II مراجعه نمایید.

^{۹۴} "یوناما تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را تقبیح نموده و از مخالفین می خواهد تا استفاده آن را متوقف سازند" ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۲؛ لینک ذیل که به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۳ قابل دسترس بود:

<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=1225&mid=15756&ItemID=35858&language=en-US>

و ۱۸۳ حادثه ی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور را که منجر به تلفات ۶۲۵ فرد ملکی گردید، ثبت کرده است.^{۹۵}

طالبان مسئولیت هیچ یک از موارد مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را که توسط یوناما ثبت گردیده، به عهده نگرفته است. هر چند طالبان استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را نپذیرفته، این گروه استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را حداقل در یک مورد به وضاحت قبول کرده است. طی اعلامیه به تاریخ ۲۵ مارچ، طالبان، نیروهای آیساف را به خاطر سپر قرار دادن افراد ملکی ملامت کرده که منجر به انفجار مواد منفجره تعبیه شده برای آیساف در ولسوالی گرشک ولایت هلمند گردیده و باعث وارد آمدن تلفات سنگین افراد ملکی شد.^{۹۶} با قبول انفجار غیر عمدی مواد منفجره تعبیه شده در نتیجه گشت و گذار افراد عامه در آن حوالی، طالبان پذیرفتند که مواد منفجره تعبیه شده از نوع فشاری توسط آنها جاسازی گردیده بود.

طالبان مسئولیت ۹ واقعه ناشی از مواد منفجره تعبیه شده در سال ۲۰۱۲ را پذیرفتند که بیشتر آن از نوع کنترل از راه دور بوده و منتج به تلفات ۳۹ فرد ملکی گردید.^{۹۷} این مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور به گونه کور کورانه و بدون تفکیک و با پیامدهای مخرب برای افراد ملکی جاسازی شده بودند.

پذیرفتن مسئولیت تلفات ملکی توسط طالبان

بدون شک مجاهدین در قسمت اهداف مشخص به ویژه حملات استشهادی بسیار دقیق بوده و تلاش های فوق العاده به خرج داده می شود تا حملات استشهادی موثرتر و قوی تر بوده و تلفات بیشتر جانی را به دشمن وارد سازد؛ این در حالیست که دشمن وضعیت را کاملاً معکوس گزارش می دهد ...

- طالبان طی اعلامیه مسئولیت حمله پیچیده در هوتل سپوژمی بند قرغه کابل را که به تاریخ ۲۱ جون ۲۰۱۲ اتفاق افتاد و منجر به تلفات ۲۸ فرد ملکی گردید، به عهده گرفتند.^{۹۸}

در سال ۲۰۱۲ یوناما ۴۶ واقعه جداگانه را ثبت کرد که طالبان آشکارا مسئولیت آن را به عهده گرفته که این حوادث منجر به کشته و زخمی شدن افراد ملکی گردید.^{۹۹} این وقایع که ۵۱۳ تن فرد ملکی را تلف

^{۹۵} اگر چه یوناما تلفات ملکی ناشی از استفاده مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را ثبت کرده، طالبان مسئولیت هیچ کدام از این حملات را به گردن نگرفته است. در اکثر موارد مواد منفجره تعبیه شده، همیشه ممکن نیست که مسئولیت آن را به گروه مسلح مشخص مربوط به عناصر ضد دولت ارتباط داد.

^{۹۶} در اعلامیه طالبان چنین آمده بود: "گزارش ها می افزاید که صبح امروز نیروهای اشغالگر و بز دل آمریکائی ده ها زن و طفل بی گناه را به زور مجبور به گشت و گزار در جاده های نزدیک تپه صلیب سرخ در منطقه میر مندو کرده و مواد منفجره تعبیه شده را در آن حوالی جاسازی شده بود، به وسیله آنها انفجار داده که باعث شهادت و مجروحیت تعداد زیادی افراد ملکی گردید؛ تعداد دقیق تلفات تا هنوز معلوم نمی باشد." در اعلامیه طالبان چنین آمده: "از اثر استفاده افراد ملکی توسط نیروهای اشغالگر و بزدل به حیث سپر در گرشک، چندین تن به شهادت رسیدند"، ۲۵ مارچ ۲۰۱۲ میلادی.

^{۹۷} یوناما تأیید کرد که در ۷ مورد از جمله ۹ واقعه، از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور استفاده شده است.

^{۹۸} اعلامیه طالبان: "نتایج آخرین عملیات در کابل از منابع مختلف" چهارشنبه، ۷ شعبان ۱۴۳۳؛ چهارشنبه، ۲۷ جون ۲۰۱۲، ساعت: ۱۰:۱۰.

Shahamat-english.com/index.php?option=com_content&view=article&id=20075:results-of-the-last-kabul-operation-from-various-sources&catid=3:articles&Itemid=5

^{۹۹} طالبان مستقیماً با صدور اعلامیه و یا از طریق اطلاع دادن به رسانه ها مسئولیت را به عهده گرفتند.

کرد شامل ۱۵ قتل هدفمند، ۱۲ حمله انتحاری و پیچیده، ۹ انفجار مواد تعبیه شده و ۷ مورد رویارویی زمینی با دشمن می باشد^{۱۰۰}. اکثر تلفات ملکی ناشی از حملات متعدد انتحاری، پیچیده و انفجار مواد تعبیه شده بوده که بدون تفکیک در محلات عامه اتفاق افتاده است.

در بسیاری از اعلامیه های گروه طالبان چنین آمده که این گروه قصد هدف قرار دادن اهداف مشخص (نه افراد ملکی) را داشته ولی به دلیل انفجار پیش از وقت یا سایر دلایل تخنیکی منجر به میزان بلند تلفات ملکی شد. با وجود تصریح قصد هدف قرار دادن اهداف مشخص، تاثیرات این تاکتیک ها غیر متناسب و بدون تفکیک بوده و از این لحاظ طبق حقوق بین الملل غیر قانونی می باشد^{۱۰۱}.

تغییر در روایات طالبان در مورد اهداف حملات

به تاریخ ۲ می ۲۰۱۲ طالبان طی یک اعلامیه به مناسبت آغاز عملیات بهاری شان تحت نام الفاروق اظهار داشتند که تمام حامیان و طرفداران دولت که مشغول فعالیت های تنفیذ قوانین مدنی هستند شامل اهداف مشروع آنها می باشند^{۱۰۲}. در نیمه اول سال ۲۰۱۲ پیام های واضح در اعلامیه های متعدد طالبان به نشر رسید که از اعضای گروه طالبان و افغان ها خواسته شده تا حملات را علیه مقامات دولتی و حامیان شان به راه اندازند. یوناما یک بار دیگر خاطر نشان می سازد که تعریف طالبان از "افراد ملکی" در همخوانی با حقوق بشر دوستانه بین المللی قرار ندارد؛ در حقوق بین بشر دوستانه بین المللی "افراد ملکی" چنین تعریف شده که: "افراد ملکی آنانی هستند که در جنگ دخیل نبوده (عضویت قوای نظامی/شبه نظامی را نداشته) یا عضو گروه مسلح سازمان یافته مربوط به یکی از طرفین منازعه نبوده و شامل تمام افرادی می شود که مستقیماً در منازعات مسلحانه درگیر نباشند."

یوناما تغییراتی را در روش طالبان در نیمه دوم سال ۲۰۱۲ مشاهده کرده که بیشتر روی اهداف نظامی متمرکز بود. در اعلامیه مورخ ۲۲ اکتوبر طالبان اظهار داشتند که از مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور فقط برای اهداف نظامی استفاده کرده اند. در اعلامیه مورخ ۲۴ اکتوبر طالبان از همقطاران شان خواست تا تلاش ها جهت نفوذ در صفوف دشمن را بیشتر سازند زیرا این تاکتیک نتایج بهتری به همراه داشته است^{۱۰۳}. هر چند فرمان واضح برای گروه طالبان در مورد توقف هدف قرار دادن مقامات دولتی صادر نشد، تاکید طالبان روی اهداف نظامی نمایانگر تلاش ها جهت افزایش محافظت از افراد ملکی بوده

^{۱۰۰} چهار مورد دیگر شامل تهدید/ارعاب و آزار و اذیت، اختطاف و آدم ربائی می باشد.

^{۱۰۱} به طور مثال، یک حمله انتحاری که به تاریخ ۲۳ نوامبر ۲۰۱۲ توسط یک موتر پر از مواد منفجره تعبیه شده در میدان شهر مرکز ولایت میدان وردک به وقوع پیوست به ۱۷۱ فرد ملکی آسیب وارد شد (۴ تن کشته و ۱۶۷ تن زخمی) و ۴۲ دفتر نهادهای دولتی را کلاً یا قسماً تخریب کرد. مقامات افغان گزارش دادند که یک ماین گذار انتحاری مواد انفجاری خویش را بنا بر دلایل تخنیکی قبل از رسیدن به هدف منفجر نمود.

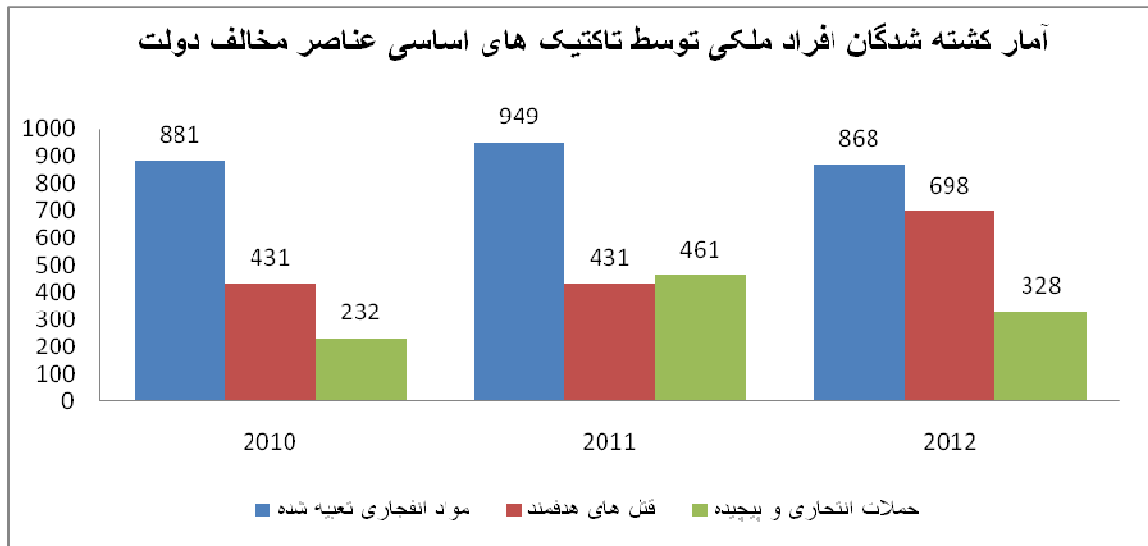
^{۱۰۲} در اعلامیه طالبان چنین آمده است که: "هدف عمده عملیات الفاروق اشغالگران خارجی، مشاورین آنها، قرارداد کنندگان و کارمندان نظامی، استخباراتی و نهادهای همکار آنها می باشد. همچنان، مقامات بلند پایه حکومت دست نشانده کابل؛ اعضای پارلمان؛ افراد وابسته به وزارت دفاع، ریاست امنیت ملی، وزارت داخله؛ اعضای شورای نام نهاد عالی صلح؛ افراد ملیشه تحت نام "اربکی" و همه افرادی که علیه مجاهدین فعالیت داشته، برای مساعد ساختن زمینه اشغال افغانستان تلاش ورزیده و باعث تقویت اشغال گران می شود، نیز مورد هدف عملیات الفاروق قرار خواهد گرفت." اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی در مورد آغاز عملیات بهاری الفاروق، ۲ می ۲۰۱۲. ترجمه در منبع.

^{۱۰۳} اعلامیه طالبان: "پیام تبریکی محترم امیر المومنین به مناسبت عید الاضحی"، تاریخ ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۲. به لینک ذیل مراجعه نمایید:

می تواند. در آخرین اعلامیه سال ۲۰۱۲ میلادی که به تاریخ ۱۷ دسامبر صادر شد، طالبان پولیس محلی و اربکی را متهم به خشونت علیه جنگجویان طالب و افراد ملکی نموده ولی هیچ منبع مشخص برای تعریف اهداف مشروع شان ارائه نکردند.

تاکید طالبان بر اراده آشکارشان بر حفاظت از شهروندان ملکی افغان ممکن نمایانگر نگرانی و تلاش آنها به منظور جلب اعتماد افغان ها در چارچوب پروسه در حال تکامل صلح باشد.

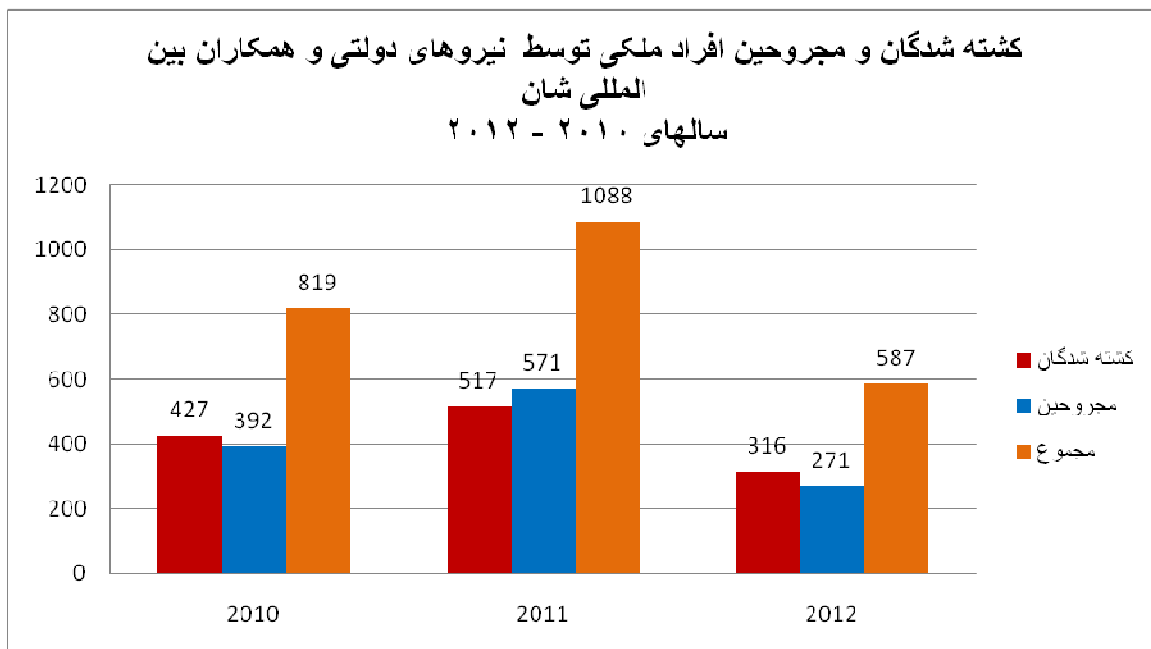
هر چند در اعلامیه طالبان روی توقف هدف گیری مقامات ملکی دولت اشاره صورت گرفته، یافته های این گزارش چنین نشان می دهد که همچو اعلامیه ها در مجموع، جامه عمل نپوشیده اند^{۱۴}. جهت اثبات تغییر واقعی در عملکرد طالبان در خصوص هدف قرار دادن افراد ملکی، طالبان باید اعلامیه هایی را صادر و طی آن در قسمت تعریف "افراد ملکی" و "اهداف مشروع" تجدید نظر کرده و این اصطلاحات را در مطابقت با حقوق بشر دوستانه بین المللی تعریف کنند؛ علاوه طالبان باید اطمینان حاصل نمایند که جنگجویان شان از چنین تجدید نظر پیروی نموده و غیر آن مجازات خواهند شد. نتیجه این تلاش ها باید منتج به کاهش تلفات ملکی توسط گروه طالبان گردد.

^{۱۴}. به بخش "قتل های هدفمند" در این گزارش مراجعه شود.

نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از غیرنظامیان

در سال ۲۰۱۲ شمار مرگ و جراحت غیرنظامیان در نتیجه عملیات های نیروهای طرفدار دولت بخصوص در عملیات هوایی، تلاشی و جستجو، درگیری های زمینی و عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل موارد مشکوک به طور چشم گیری کاهش یافته است. یوناما از ۱ جنوری تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲ به تعداد ۵۸۷ مورد (۳۱۶ مرگ و ۲۷۱ مجروح) را که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شود به ثبت رسانیده است. این رقم نشان دهنده کاهش ۳۹ درصدی در کشتار، ۵۳ درصدی در جراحت و در مجموع ۴۶ درصد کاهش در کل تلفات را در مقایسه با سال ۲۰۱۱^{۱۰۵} نشان می دهد. هشت درصد تلفات ملکی در سال ۲۰۱۲ در مقایسه با ۱۴ درصد در سال ۲۰۱۱ به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شود.

تعریف غیرنظامیان

نیروهای امنیتی دولت افغانستان

سخنگوی نیروهای امنیتی دولت افغانستان بنا به درخواست یوناما تعریف غیرنظامیان را که به عملیات های این نیروها ارتباط دارد، چنین بیان نموده است:

^{۱۰۵} در سال ۲۰۱۱، یوناما به تعداد ۱۰۸۸ تلفات ملکی ناشی از عملیات های نیروهای طرفدار دولت را ثبت نموده است. برای اطلاعات بیشتر به گزارش سالانه ۲۰۱۱ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در منازعات نگاه کنید:

http://unama.unmission.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20ReportFinal_Feb%202012.pdf

غیر نظامی کسی است که به هیچ یک از طرف های درگیر در جنگ ارتباط ندارد؛ نه مسلح هستند و نه دارای یونیفورم، مانند کودکان، افراد مسن، کارکنان ملکی، افراد بخش صحتی، انجمنیر یا ... و کسی که در جنگ فعال نمی باشد. عناصر ضد دولتی که بصورت افراد ملکی ملبس و یا خود را بصورت آنها وانمود می کنند در صورتی رزمنده یا جنگجو تلقی می شوند که اطلاعات یا معلومات معتبر استخباراتی علیه شان موجود باشد.^{۱۰۶}

آیساف

آیساف بنا به درخواست یوناما واژه فرد ملکی را مطابق با طرز العمل معیاری عملیاتی ۳۰۷ آیساف چنین بیان می نماید:

در حقوق بشر دوستانه بین المللی فرد ملکی کسی است که جنگجو (عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی) یا عضو گروه های مسلح منظم یکی از طرف های درگیر در جنگ یا بخشی از یک شورش همگانی نباشد. افراد ملکی در صورتی که در خشونت ها سهم مستقیم بگیرند، این محافظت را از دست می دهند و در صورتی که از میدان رزم خارج (زخمی، بیمار، بازداشت یا تسلیم) شوند و در نتیجه دیگر در خشونت ها سهم فعال نگیرند، چنین محافظت را دوباره بدست می آورند. تفکیک بیشتر افراد ملکی بر اساس وابستگی آن ها جهت ارزیابی توسط تیم کاهش تلفات ملکی صورت می گیرد.^{۱۰۷}

عملیات هوایی

حوالی ساعت ۳ و ۳۰ دقیقه نیمه شب زنان و دختران از روستا بیرون شدند و به کوه ها رفتند تا همیزم جمع کنند. نزدیک ساعت ۴ صبح بود که صدای بمباردمان به گوشم رسید. به دنبال بمباردمان روستائیان جمع شدند و به افسران پولیس ملی مستقر در منطقه خبر دادیم. پولیس به ما گفت که مرکز هماهنگی عملیات ها در ولایت به مسئولین ولسوالی خبر داده که هدف والی نام نهاد طالبان در منطقه می باشد و هیچ فرد ملکی در آن محل وجود ندارد. بعد از مدتی همان محل دوباره بمباردمان شد. حوالی ساعت ۵ بامداد من با چند تن از روستائیان بشمول زنان رفتیم تا قربانیان را ببینیم. در نتیجه دختران زخمی و اجسادشان را یافتیم و دقایقی نگذشت که یک جت دیگر با ماشیندار سنگین بر ما حمله کرد و یک زن دیگر نیز کشته شد.

- شواهد عینی در مورد حمله هوایی به ولسوالی علینگار ولایت لغمان به تاریخ ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۲ که باعث مرگ پنج زن و سه دختر و حراجت چهار زن و سه دختر دیگر گردید.^{۱۰۸}

^{۱۰۶}. ملاقات یوناما با رئیس تیم بررسی تلفات ملکی نیروهای امنیتی دولت افغانستان و مرکز هماهنگی اطلاعاتی ریاست جمهوری، ۳۰ جنوری ۲۰۱۳ در کابل.

^{۱۰۷}. تبادل ایمیل میان یوناما و آیساف به تاریخ های ۱۵ جون و ۲ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۰۸}. مصاحبه یوناما با قربانیان و شاهدین، ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۲، شهر مهترلام ولایت لغمان.

یوناما در سال ۲۰۱۲ کاهشی را در تلفات افراد ملکی در نتیجه عملیات های هوایی به ثبت رسانیده است. هرچند، حملات هوایی از جمله آن تاکتیک نیروهای طرفدار دولت است که بیشترین تلفات و جراحت افراد ملکی را در پی دارد.

بین ۱ جنوری تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲، یوناما ۲۰۴ مورد تلفات (۱۲۶ کشته و ۷۸ زخمی) در نتیجه ۵۵ حمله هوایی نیروهای بین المللی را به ثبت رسانیده است. این خود نشان دهنده ۴۲ درصد کاهش تلفات در مقایسه با سال ۲۰۱۱ می باشد^{۱۰۹}. عملیات هوایی ۴۰ درصد کل میزان مرگ افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت و فقط ۳ درصد کل تلفات ملکی توسط همه طرف های درگیر را نشان میدهد. از جمله ۱۲۶ مورد مرگ افراد ملکی توسط حملات هوایی، ۴۰ درصد آنها کودکان بودند.

اقدامات احتیاطی پیش از درگیری

یوناما نگرانی خویش در مورد حملات هوایی علیه اهداف از قبل مشخص شده را که به نظر میرسد آسیب اقدامات لازم پیشگیرانه برای جلوگیری از تلفات ملکی را در نظر نمی گیرد، ابراز نموده است. یوناما این نگرانی ها را در چندین مورد با آسیب شریک نموده است. در ضمن از آنها خواسته تا قبل از اقدام به جنگ یکبار دیگر پالیسی رهنمود معیارهای هدف گیری در حملات تهاجمی هوایی خویش را باز بینی کرده و بخصوص به فاکتور هایی دقت کند که وضعیت جنگی یا مشارکت مستقیم افراد ملکی در خشونت ها را قبل از اقدام توسط نیروهای کشنده، مشخص می نماید^{۱۱۰}.

یکی از این حملات هوایی نیروهای بین المللی به تاریخ ۱۶ سپتمبر در ولسوالی علینگار ولایت لغمان رخ داد. بر اساس گفته های آسیب های آیساف هدف این حمله یک گروه از شورشیان حاضر در منطقه بوده است^{۱۱۱}. بین ساعات ۵ تا ۷ بامداد آیساف تقریباً ۵ حمله هوایی را بر روستای منجی قلعه و داکه ملاریاز دره نورعلم انجام داد که باعث مرگ چهار زن و سه دختر و یک کودک و جراحت جدی پنج زن و دختر دیگر گردید. در نتیجه این حملات هیچ یک از شورشیان آسیب ندیده یا دستگیر نشدند. یک گروه از زنان و دختران که در حال رفتن به کوه های نزدیک برای جمع آوری دانه کاج و چوب بودند، هدف قرار گرفتند.

بر اساس گفته های آسیب های آیساف، این حملات به عنوان بخشی از یک حمله تهاجمی و نه عملیات نظامی دفاعی، بدون کوچکترین تهدید به آسیب یا جامعه انجام شده است. به نظر میرسد که توافق برای یورش اولیه از تمام سطوح لازم سلسله فرماندهی آیساف و نیروهای امنیتی افغان بدست آمده بود، اما مشخص نیست که قبل از آغاز حمله چه اقدامات پیشگیرانه یا قبل از اقدام در نظر گرفته شده بود^{۱۱۲}. بر اساس بحث و گفتگو

^{۱۰۹}. در سال ۲۰۱۱، یوناما ۲۳۵ مورد مرگ و ۱۱۸ مورد جراحت (۳۵۳ مورد تلفات) ناشی از حملات هوایی را ثبت نموده است. به گزارش سالانه یوناما در مورد حفاظت غیرنظامیان در منازعات مسلحانه مراجعه نمایید.

http://unama.unmission.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20ReportFinal_Feb%202012.pdf

^{۱۱۰}. نشست های یوناما با مرکز فرماندهی آیساف در ماه جون ۲۰۱۲ الی جنوری ۲۰۱۳ در کابل. تبادل ایمیل میان یوناما و مرکز فرماندهی آیساف بین تاریخ های ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲، ۳ جنوری ۲۰۱۳ و ۸ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۱۱}. همان.

^{۱۱۲}. همان.

با آیساف این گونه اقدامات معمولاً شامل تشخیص یک هدف به عنوان هدف مشروع جنگی، تشخیص مثبت هویت و سوژه خاص مورد هدف، ارزیابی خسارت کلی و درک ساختار یا ویژگی های حیاتی در منطقه مورد هدف می باشد. اما به نظر میرسد که در این مورد اقدامات مناسب برای تشخیص افراد ملکی از شورشیان در نظر گرفته نشده که باعث تلفات قابل ملاحظه افراد ملکی گردید.

یوناما به این باور است که اقدام پیشگیرانه در حمله اول به علینگار که باعث کشتار افراد ملکی گردید، نیازمند بررسی بیشتر و ملاحظات قبل از اقدام بخصوص در شرایطی می باشد که در آن هیچ تهدید عاجل نبوده و فرصت برای کاربرد تأمل تاکتیکی، بدیل تاکتیکی و فرصت بیشتر برای تشخیص دقیق، مثبت و آگاهی از وضعیت وجود دارد. این مسئله بصورت خاص به شرایطی دلالت می کند که در آن تشخیص مثبت بر اساس درک "قصد خصمانه" باشد و نه بر اساس تشخیص یک فرد خاص و موقف افراد به عنوان یک جنگجو یا فرد ملکی که در خشونت ها مشارکت مستقیم دارد.^{۱۱۳}

آیساف و دولت امریکا تحقیقات بسیار جدی و بررسی پالیسی را در ارتباط به سانحه علینگار براه انداخته اند، اما نتایج این تحقیقات تا هنوز منتشر نشده است. یوناما پیشنهاد می نماید تا آیساف نتایج تحقیقات خویش را منتشر نموده و بصورت علنی اعلان نماید. در صورتی که تحقیقات وجود چشم پوشی یا دیگر نوع تخلفات را مشخص نماید، هرگونه پالیسی مناسب و اقدامات تنبیهی بکار برده شود.^{۱۱۴} به گفته آیساف، حمله اول در این عملیات از قبل پلان شده بود و چندین تصمیم گیرنده آیساف و نیروهای امنیتی افغان بصورت مشترک در آن سهم داشتند. آنها مسئولیت تشخیص هدف نظامی این حمله، مجاز بودن از نظر حقوقی و اتخاذ اقدامات پیشگیرانه برای حفاظت افراد ملکی را به عهده داشتند. آیساف باید تمام اقدام لازم برای تضمین پیروی از مکلفیت هایش به موجب حقوق بشر دوستانه بین المللی منجمله اصول تناسب، تفکیک هدف، احتیاط را در نظر بگیرد و تضمین نماید که چنین خطاهای آشکار در هدف گیری دوباره تکرار نمی شود.

هواپیماهای بدون سرنشین

باید گفت که یک ضرورت بازنگری پالیسی تاکتیکی و عملیاتی مرتبط به هدف گیری بخاطر اطمینان جهت مطابقت از حقوق بشر دوستانه بین المللی می تواند با گسترش استفاده هواپیماهای بدون سرنشین در حملات قبلاً پلان شده در افغانستان ارتباط جدی داشته باشد.^{۱۱۵} شمار مهمات پرتاب شده توسط

^{۱۱۳} مرکز ترکیبات نظامی اردوی امریکا، جلوگیری از تلفات ملکی در افغانستان: ملاحظات درونی و درس ها، مرکز برای درس های فراگرفته در بعد نظامی، اطلاعات غیر محرم اردوی امریکا، ۲۰۱۲.

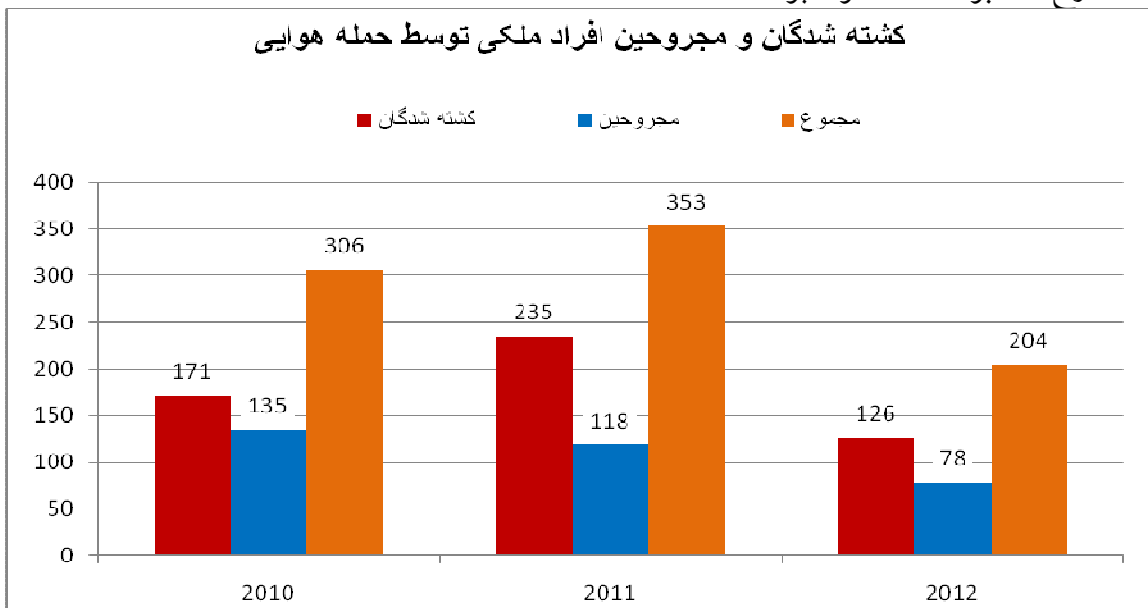
^{۱۱۴} در مسئله درگیری های مسلحانه، چشم پوشی یا کوتاهی را می توان به مثابه کوتاهی یا قصور آشکار و غیر قابل بخشش در برابر میزان و نوع دقت تلقی نمود که افراد در شرایط مختلفی دریافت می نماید و انتظار میرود که به آن عمل کنند اما کوتاهی می کنند و در نتیجه باعث حوادثی می گردند که به تلفات افراد ملکی، خسارت یا نابودی منجر می گردد. نوشته بوت بی ویلیام "چشم پوشی، دقت لازم و خطاهای قضاوت در بمباران ها"، بخش ۹۸ "قانون هدف گیری". انتشارات دانشگاه آکسفورد، فروری ۲۰۱۲.

^{۱۱۵} در نیمه جنوری ۲۰۱۳، گزارشگر ملل متحد در امور حقوق بشر و مبارزه با تروریسم از آغاز یک تحقیق در مورد اثرات ملکی استفاده از (هواپیمای بدون سرنشین) و دیگر اشکال کشتار هدفمند، تمرکز به چهارچوب حقوقی قابل اجرا و بررسی مهم شواهد واقعی مرتبط به تلفات ملکی را با یک بررسی برای رایه پیشنهادت به مجمع عمومی ملل متحد در مورد وظیفه دولت ها برای اجرای تحقیقات موثر و مستقلا در مورد مشروعیت و تناسب این گونه حملات خبر داد که اواخر سال ۲۰۱۳ به نشر میرسد. آدرس خیر مطبوعاتی آن:

هوایماهای بدون سرنشین از ۲۹۴ عدد در سال ۲۰۱۱ به ۵۰۶ عدد در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته که ۷۲ درصد افزایش آن را در افغانستان نشان می دهد.^{۱۱۶}

در سال ۲۰۱۲ میلادی، یوناما پنج رویداد حمله هوایما های بدون سرنشین را به ثبت رسانید که به مرگ ۱۶ و جراحت ۳ غیر نظامی دیگر منجر گردید^{۱۱۷} و از زمان ثبت فقط یک رویداد در سال ۲۰۱۱ افزایش چشم گیری را نشان میدهد.

به نظر میرسد که اکثر تلفات ملکی ناشی از حمله هوایما های بدون سرنشین در نتیجه هدف گیری مستقیم شورشیان بوده است. هر چند اطلاعات موجود در دست یوناما نشان میدهد که در بعضی موارد به علت خطا در هدف گیری ها مثال های وجود دارد. به گونه مثال، یوناما یک رویداد را به تاریخ ۲۰ اکتوبر به ثبت رسانیده که در جریان آن هوایما های بدون سرنشین به ولسوالی برکی برک ولایت لوگر حمله نمود و باعث مرگ چهار کودک بین ۱۱ تا ۱۳ سال گردید. سه کودک سریعاً در محل جان خود را از دست دادند و کودک چهارم نیز در راه رفتن به شفاخانه در کابل جان خود را از دست داد. طبق گزارش هوایما های بدون سرنشین به دنبال درگیری میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت که چند کیلومتر از محل حادثه رخ داده بود، حمله نموده بود.

بازنگری عملیاتی و پالیسی آیساف در ارتباط به حادثه هوایی

در پاسخ به تلفات ملکی ناشی از حوادث متعدد هوایی که در برداشت های ذهنی از محیط عملیات ریشه می گیرد، بخصوص حادثه هوایی ولسوالی علینگار، آیساف رهنمودهای پالیسی را روی دست گرفته که

www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=12943&LangID=E

^{۱۱۶} فرمانده بخش هوایی نیروهای مشترک، ۲۰۰۷-۲۰۱۲ آمار نیروهای هوایی، ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲، مرکزی امریکا به این آدرس:

www.afcent.af.mil/shared/media/document/AFD-130114-003.pdf قابل دسترس از تاریخ ۱۹ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۱۷} شمار حوادث مرتبط به تلفات ملکی ناشی از طیاره های بدون سرنشین می تواند بیشتر باشد، زیرا یوناما همیشه نمی تواند تایید کند که در جریان یک عملیات هوایی از چه نوع پلاتفورمی استفاده شده است (طیاره های بال ثابت، هلی کوپتر یا کنترل از راه دور) که به تلفات ملکی منجر شده است.

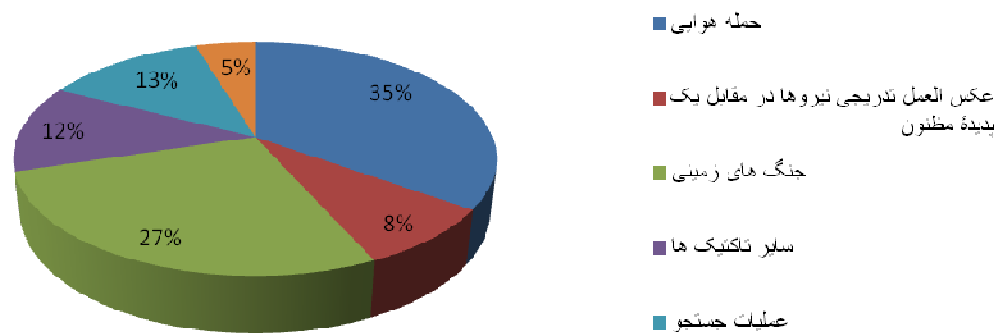
بصورت واضح عمل خشونت آمیز، قصد خشونت آمیز، حداقل نیروها، نیروهای غیر مهلك و دیگر اقدامات را شرح میدهد.

آیساف همچنین بخش ۵,۱ رهنمودهای تاکتیکی فرماندهی آیساف را اصلاح نموده که در آن استفاده غیر مستقیم از سلاح و پرتاب هوایی مهمات بر مناطق مسکونی منع می باشد. با توجه به اینکه اکثر تلفات ملکی مرتبط به حملات هوایی در اثر حملات تهاجمی بوده و نه حملات دفاعی، بنابر این تا حد ممکن می توان جلوی آن را گرفت، یوناما از اقدامات کاهش دهنده جدید آیساف استقبال می نماید^{۱۸}.

مثال های دیگر از رویدادهای هوایی ذیلاً ارائه می گردد:

- به تاریخ ۲۳ سپتمبر نیروهای نظامی بین المللی دو شورش را در ولسوالی مروره ولایت کنر توسط هواپیماهای بدون سرنشین هدف قرار دادند. این حمله باعث مجروح شدن یک دختر نوجوان شد که در زمین نزدیک محل حادثه مشغول کار بود. این نوجوان بعداً در مسیر رفتن به شفاخانه در شهر اسدآباد کنر جان خود را از دست داد.
- به تاریخ ۵ دسمبر، نیروهای نظامی بین المللی در ولسوالی ویگل ولایت نورستان با شلیک راکت از هواپیمای بدون سرنشین، محل شورشیان را هدف قرار دادند. در نتیجه سه فرد ملکی به شمول یک کودک و دو معلم کشته شدند. همه قربانیان عضو یک خانواده بودند.

آمار کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی توسط تاکتیک های نیروهای دولتی و همکاران بین المللی شان

^{۱۸}. بخاطر جزئیات بیشتر به بخش طرز العمل عملیات ها و رهنمود های تاکتیکی برای جلوگیری از تلفات ملکی در این گزارش مراجعه کنید.

عملیات های تلاشی

ساعت ۱۱ و ۴۵ دقیقه شب در بستر خوابیده بودم که ناگهان صداهایی را شنیدم و دیدم که هلیکوپتر در ارتفاع کم بر فراز منطقه در هوا معلق است. سپس از طریق بلندگو به همه گفتند تا از خانه های شان بیرون نشوند و در صورت سرپیچی شلیک خواهند کرد. سه خواهر زاده و شوهر خواهرم در مهمانخانه خوابیده بودند. هر چهار تن از ترس و وهشت بیرون دویدند و توسط نیروهای بین المللی کشته شدند. یکی از خواهر زاده هایم تازه از صنف هفت فارغ شده بود. بعد از آن نیروهای بین المللی به تلاشی منازل آغاز کردند در جریان تلاشی سه درب منزل ما را شکسته و یک عراده موترسایکل ما را آتش زدند. تمام منزل ما را تلاشی نمودند و یک تفنگ بادی یافته و آن را نابود ساختند. سپس برادر من را دستگیر و محل را ترک نمودند.

--- نقل قول فردی که سه خواهر زاده و شوهر خواهرش در ۵ فروری ۲۰۱۲ در ولسوالی خان آباد ولایت کندز در نتیجه عملیات تلاشی شبانه از سوی نیروهای بین المللی کشته شدند^{۱۱۹}.

بین مدت اول جنوری تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲، یوناما ۷۵ مورد تلفات (۵۴ کشته و ۲۱ مجروح) افراد ملکی در اثر عملیات های تلاشی و دستگیری از سوی نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانیده که در مقایسه با سال ۲۰۱۱ حدود ۳۳ درصد کاهش را نشان می دهد. این رقم با روند رو به کاهش ثبت شده در همان دوره سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ مطابقت دارد. یوناما توانست تا ۳۵ مورد عملیات تلاشی از سوی نیروهای طرفدار دولت را که به تلفات افراد ملکی منجر شده به ثبت برساند که در واقع ۷۸ درصد کاهش در حوادث مرتبط به تلاشی را در مقایسه با سال ۲۰۱۱ نشان می دهد.

اما مشخص نیست که آیا می توان کاهش در شمار تلفات ملکی را به رویکرد بهتر در عملیات ها از سوی نیروهای نظامی افغان دانست و یا در کاهش شمار عملیات های تلاشی.

یوناما می گوید که به علت اجرای عملیات ها توسط چندین ارگان نظامی بصورت مشترک یا مستقل

و همچنین به علت دسته بندی نظامی این اطلاعات و ساختارهای متعدد نظامی که به شکل مشترک و مستقل این عملیات ها را انجام می دهد، دست یابی به آمار دقیق در مورد شمار عملیات های تلاشی و تلفات ملکی ناشی از آن بسیار دشوار می باشد^{۱۲۰}. آشکارا به نظر میرسد که اکثر عملیات های تلاشی از سوی نیروهای افغان و نیروهای بین المللی باعث تلفات ملکی نمی شود.

^{۱۱۹}. مصاحبه یوناما با اعضای خانواده ها در شهر کندز، ۱۹ فروری ۲۰۱۲.

^{۱۲۰}. آما در مورد کل عملیات های شبانه که از سوی نیروهای افغان و نیروهای نظامی بین المللی بشمول نیروهای ویژه و دیگر نمایندگی های دولت چه بصورت مشترک و یا مستقل انجام شده نشان میدهد تلفات ملکی ناشی از این عملیات ها در اختیار همه قرار نگرفته است. یوناما اتهامات مرتبط به تلفات ملکی ناشی از عملیات های شبانه را که دریافت نموده بصورت فعال بررسی می نماید. با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط یا شرایط عملیات های جاری و دسترسی محدود به اطلاعات یوناما ممکن شمار تلفات ملکی ناشی از عملیات های تلاشی شبانه را درست گزارش نتواند.

چند نمونه از تلفات ملکی ناشی از عملیات های تلاشی:

- به تاریخ ۴ می نیروهای امنیتی افغان و آیساف یک عملیات تلاشی شبانه را در ولسوالی غورماچ ولایت فاریاب به راه انداختند که در نتیجه آن شش غیر نظامی بشمول سه کودک کشته و پنج تن دیگر بشمول سه کودک دیگر مجروح شدند. هویت افراد ملکی که در این حادثه تلفات دیدند توسط منابع مختلف برای یوناما تایید شده است.
- به تاریخ ۷ و ۸ اگست یک عملیات تلاشی شبانه در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز به مرگ یک زن و جراحت دو کودک منجر گردید.
- به تاریخ ۶ نومبر یک عملیات تلاشی شبانه در شهر لشکرگاه ولایت هلمند از سوی نیروهای آیساف باعث کشته شدن سه فرد ملکی گردید. در آن شب مردم محل با اجساد کشته شدگان در برابر دفتر ولایتی جمع شدند و گفتند که نیروهای آیساف یک دهقان، پسر و نواسه او را نیز کشتند. آیساف به یوناما اعلام نمود که کشته شدگان عناصر ضد دولتی بودند و نه افراد ملکی.

عکس العمل تدریجی نیروها

با توجه به روند ملاحظه شده در دو سال اخیر، تلفات افراد ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل موارد مشکوک^{۱۱} و حوادثی که در آن نیروهای طرفدار دولت مشارکت دارد در سال ۲۰۱۲ سیر نزولی داشته است. یوناما ۴۹ مورد تلفات ملکی (۱۴ کشته و ۳۵ مجروح) را در ۳۳ رویداد جداگانه به ثبت رسانیده که ۲۶ درصد کاهش در تلفات ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها را در مقایسه با سال ۲۰۱۱ نشان می دهد.

برای کاهش تلفات پیشنهاد می گردد تا نیروهای طرفدار دولت در پسته های تلاشی و کاروان های نظامی میان افراد ملکی و تهدیدهای جدی تفکیک نمایند و در ضمن تضمین کنند که استفاده از سلاح مرگبار یک انتخاب یا گزینه نمی باشد.

چند مثال از تلفات ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل موارد مشکوک یا "حفاظت نیرو":

- به تاریخ ۱۱ جون پولیس ملی افغان بعد از اینکه بمب کنار جاده با یک موتر پولیس در کاروان نظامی برخورد کرد، سه غیر نظامی را کشته و یک تن دیگر را مجروح ساخت.
- به تاریخ ۱۳ سپتمبر، یک پولیس که در حال محافظت از ساختمان ولایت فراه در شهر فراه بود به سوی یک موتر که به هشدار توقف توجه نکرده و توقف ننمود، آتش گشود که در نتیجه یک غیر نظامی کشته و شش تن دیگر به شمول یک زن و یک کودک مجروح شدند.

^{۱۱} یوناما بارها به ثبت رسانیده که در اتفاقات عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل موارد مشکوک یا "حفاظت نیرو" در نتیجه استفاده از سلاح های مرگبار یا غیر مهلک توسط نظامیان افراد ملکی به قتل رسیده، یا هم در شرایطی افراد ملکی کشته شده اند که در زمان نزدیک شدن به کاروان های نظامی به هشدارها بی توجهی نموده و یا متوجه آن نشده اند و یا هم در شرایطی به قتل رسیده اند که در پسته ها نظامی مطابق دستورات و رهنمودها رفتار ننموده اند.

- به تاریخ ۱ اکتوبر، نیروهای امنیتی افغان در پوسته تمیرات ولسوالی خوگیانی شهر ننگرهار بر یک موتر شخصی که در حال انتقال یک مرد به کلینیک محل بود، آتش گشودند که در نتیجه یک غیرنظامی کشته شد.

نیروهای امنیتی افغان

تلفات ملکی

در جولای ۲۰۱۲ میلادی، نیروهای امنیتی افغان تازه رهبری اکثر عملیات های نظامی را عهده دار شدند و الی جنوری ۲۰۱۳ تقریباً ۸۰ درصد عملیات ها را رهبری می کردند. اما باید گفت که نیروهای امنیتی بین المللی در جریان عملیات ها حضور داشتند. چون عملیات های نظامی هنوز هم شامل یک سلسله ی از نیروهای مسلح و امنیتی می باشد، بنابراین آمار تلفات ملکی از سوی نیروهای طرفدار دولت را که یوناما ثبت نموده به نیروهای افغان و نیروهای نظامی بین المللی مربوط می داند.

تلفات ملکی ناشی از عملیات های تهاجمی و اقدامات دفاعی نیروهای امنیتی افغان در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته است. اکثر این تلفات در زمان درگیری رو در رو با شورشیان بوده که معمولاً به دنبال حمله شورشیان بر پوسته های تلاشی یا کاروان های نظامی رخ داده است. به تعداد ۳۳ کشته و ۶۳ مجروح غیر نظامی که به ثبت رسیده با آمار سال ۲۰۱۱ مطابقت دارد که تقریباً اکثر آن در جریان درگیری های رو در روی زمینی رخ داده است:

- در ۲۱ مارچ نیروهای امنیتی افغان بعد از اینکه بمب کنار جاده در مسیر کاروان نظامی در ولسوالی دولت شاه ولایت لغمان منفجر شد بر افراد ملکی آتش گشودند. این آتش باری باعث جراحت سه غیر نظامی بشمول دو زن و یک کودک گردید.
- به تاریخ ۲۶ می نیروهای امنیتی افغان با عناصر ضد دولتی در شهر میمنه ولایت فاریاب درگیر شدند که در اثر شلیک نیروهای امنیتی یک غیر نظامی مجروح گردید.
- به تاریخ ۳۰ سپتمبر، نیروهای امنیتی افغان یک عملیات نظامی را علیه عناصر ضد دولتی در ولسوالی غورماچ ولایت فاریاب به راه انداختند. در نتیجه شلیک هاوان از سوی نیروهای امنیتی افغان چهار غیر نظامی (یک زن، یک پسر و دو مرد) مجروح شدند.
- به تاریخ ۲۱ دسمبر طالبان با سلاح های سبک و سنگین در ولسوالی علینگار ولایت لغمان حمله نمودند. نیروهای امنیتی افغان با شلیک سلاح های سبک و هاوان به این حمله پاسخ دادند. در نتیجه چند فیر هاوان به مناطق مسکونی اثابت نمود که باعث کشته شدن یک زن و جراحت یک زن و سه کودک دیگر در یک منزل گردید.

اقدامات جدید پالیسی آیساف و نیروهای امنیتی افغان برای کاهش تلفات ملکی

ظرفیت کاهش و پیگیری تلفات ملکی از سوی نیروهای امنیتی افغان

یوناما از اقدامات دولت برای پیگیری و کاهش تلفات ملکی استقبال می نماید. در می ۲۰۱۲، دولت یک تیم پیگیری تلفات ملکی را در مرکز هماهنگی اطلاعات ریاست جمهوری ایجاد نمود. در اکتوبر ۲۰۱۲، دولت داکتر مدبر، رئیس اداره امور، را به عنوان مشاور رئیس جمهور در امور حفاظت از افراد ملکی تعیین نمود.

در داخل ساختار اردو و پولیس ملی افغان هیچ ساختار ثابتی برای تحقیقات منظم اتهامات تلفات ملکی وجود ندارد. تحقیق در مورد تلفات ملکی در نتیجه شکایت قربانیان یا شاهد و یا هم شک افسران حقوقی و یا هم فرماندهان بخاطر نقض قوانین داخلی یا حقوق بشر دوستانه بین المللی می باشد. این گونه میکانیزم باید ایجاد و یا هم در ساختارهای موجود مدغم گردد.

هر چند تلاش های دولت برای پیگیری و کاهش تلفات ملکی جریان دارد، اما یوناما از بی میلی افسران نیروهای امنیتی در پذیرفتن و تصدیق تلفات ملکی ناشی از این نیروها نگران می باشد. افسران پولیس و اردوی ملی بارها ادعا نمودند که نیروهای امنیتی افغان باعث تلفات افراد ملکی نمی شوند^{۱۲۲}. در نتیجه به نظر میرسد که تلفات ملکی ناشی از اقدامات نیروهای امنیتی افغان دقیق گزارش نمی شود. در بعضی موارد مثلاً تلفات ملکی ناشی از درگیری های رو در رو و تبادل آتش را نمی توان به یکی از طرف های درگیر نسبت داد، اما مسئولیت تلفات بخصوص به علت گسترش قوت ها به خوبی مشخص می باشد.

یوناما از اقدامات دیگر دولت بخاطر تقویت قانون و ایجاد حفاظت برای افراد ملکی استقبال می نماید. در مارچ ۲۰۱۲، دولت افغانستان فرمان شماره ۲۹-۴ رئیس جمهور را صادر نمود که بر اساس آن تقویت قانون، پالیسی و طرز العمل ها در جریان عملیات های خاص به تمام ارگان های امنیتی هدایت داده شده است.

طرز العمل عملیاتی و رهنمودهای تاکتیکی آیساف بخاطر جلوگیری از تلفات ملکی

در سال ۲۰۱۲، آیساف چندین رهنمود تاکتیکی و طرز العمل عملیاتی خویش را اصلاح نموده و بخاطر جلوگیری از تلفات ملکی در نتیجه حملات هوایی پالیسی جدیدی را روی دست گرفت.

به تاریخ ۱۵ اگست، آیساف رهنمود تاکتیکی فرماندهی آیساف (نمبر ۵،۱) خویش را به نشر رساند. چنانچه قبلاً در این گزارش نگاشته شده، نسخه جدید شامل محدودیت های استفاده از شلیک غیر مستقیم و پرتاب مهمات از هوا بر مناطق مسکونی و دیگر ساختارهایی که افراد ملکی در

^{۱۲۲}. کنفرانس حفاظت از غیرنظامیان که یوناما و فرماندهی آیساف در آن شرکت نموده بودند، کابل، ۲۰۱۲.

آن حضور دارند، می باشد، اما استفاده از آن فقط در موارد دفاع از خود و زمانی که گزینه دیگری موجود نباشد، امکان دارد.

در رابطه با عکس العمل تدریجی نیروها، آیساف رهنمود پالیسی را روی دست گرفته که در آن تهدید در برابر حفاظت نیروها و اقداماتی که در واکنش به آن باید گرفته شود، به خوبی تعریف شده است. به تاریخ ۱۷ سپتامبر، آیساف نسخه جدیدی از "طرز العمل عملیات معیاری ۳۷۳" که در واقع رهنمود و هدایت در مورد عکس العمل تدریجی نیروهاست، منتشر نمود. نسخه جدید طرز العمل عملیات های معیاری تعریف های واضحی از دفاع از خود، دفاع گسترده از خود، رفتار خصمانه، قصد خصمانه، حد اقل قوت ها، نیروهای غیر مهلک و مهلک را در بر دارد. در ضمن توضیحات بیشتری در مورد مسئولیت ها بصورت جداگانه برای سربازان و افسران ارائه نموده و سعی دارد تا "تصویر واضحتر از عکس العمل تدریجی نیروها" یا طرز العمل برای حفظ نیروها و محو تلفات ملکی را تقویت نماید.^{۱۳۳}

آیساف در ضمن، طرز العمل عملیات معیاری ۳۳۲ را در دفتر مرکزی فرماندهی تیم مشترک ارزیابی حوادث روی دست گرفته است. این طرز العمل قصد دارد تا بصورت مختصر به فرماندهی آیساف بفهماند تا به اشکال اجتناب پذیر و درس هایی که از حوادث تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی فراگرفته اند دقت خاص نمایند. قصد عمده طرز العمل عملیات معیاری خدمه هوایی و مراکز کنترل ترمینل های مشترک هوایی و استفاده از سیستم ویدیویی و ثبتی سلاح ها برای نمایش عواملی می باشد که به رویدادهای اخیر تلفات ملکی ارتباط دارد.^{۱۳۴}

با توجه به چندین حمله هوایی تهاجمی که بصورت اشتباهی افراد ملکی را هدف قرار داد (چنانچه در اول این گزارش آمده)، یوناما از آیساف درخواست نمود تا رهنمودهای مربوط به پالیسی عملیات ها و طرز العمل های مرتبط به ملاحظات قبل از هدف گیری را بررسی نماید. این بررسی شامل تعریف فاکتورهای لازم برای تعیین "قصد خصمانه"، "تهدید حتمی" "رفتار تهدید آمیز"^{۱۲۵} و دیگر داوری های قبل از هدف گیری و قبل از شلیک یعنی به زمانی بر می گردد که بصورت مشخص و دقیق هدف از سوی آیساف شناسایی شده است.

آیساف به یوناما اطلاع داد که تنظیمات برای بازدید یوناما از پالیسی های مربوطه انجام می شود، هر چند این درخواست یوناما هنوز محقق نشده است.^{۱۲۶}

^{۱۳۳}. مکاتبات ایمیلی میان یوناما و مقرر فرماندهی آیساف، جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۳۴}. همان.

^{۱۲۵}. دیدگاه دفتر کمشنر عالی حقوق بشر و یوناما این است که در تثبیت "قصد خشن" باید افراد هدف قرار گرفته را به مثابه یک هدف نظامی مشروع و قانونی یا به عنوان یک جنگجو با فعالیت نظامی مداوم یا غیر نظامی که مستقیم در خشونت ها سهم دارد، تثبیت نماید.

^{۱۲۶}. نشست میان یوناما و آیساف، ۱۴ جنوری ۲۰۱۳، فرماندهی آیساف، کابل.

در نوامبر ۲۰۱۲، آیساف طرز العمل عملیات معیاری ۳۰۷- ویرایش چهارم را که در مورد طرز العمل برخورد با تلفات ملکی است و پیگیری و تحقیقات تلفات ملکی توسط مسئولین افغانی را که از طریق چگونگی اجرای گزارشهای تحقیقاتی ملی نشان میدهد، به نشر رسانید. آیساف همچنین COMISAF OPLAN ۳۸۳۲، نسخه ۶،۲ آن را بررسی و طرز العمل عملیات معیاری ۳۴۵ تشکیلات تلفات ملکی و طرز العمل برخورد با آن را معرفی نمود.^{۱۲۷}

تلاش های مشترک نیروهای امنیتی افغان و آیساف بخاطر کاهش تلفات ملکی شامل ایجاد ساختارها برای تبادل اطلاعات مانند گروه کاری مشترک کاهش تلفات ملکی، برد مشترک تلفات ملکی و کنفرانس مشترک حفاظت از مردم می باشد. یوناما انتظار دارد که این گونه نشست ها در عمل پیاده شوند و ارگان های تخنیک نیروهای امنیتی افغان در جهت بررسی رفتارهای عملیاتی و اجرای اقدامات پالیسی لازم برای کاهش صدمه به مردم بیگناه در جریان عملیات های نظامی نیروهای امنیتی افغان تمرکز جدی نمایند.

واکنش دولت به تهدیدات بمب های جاسازی شده

یوناما تلاش های جاری و اقدامات عملی از سوی دولت افغانستان و آیساف را که با هدف مبارزه با تهدید بمب های جاسازی شده است، ملاحظه می نماید. یوناما از استراتژی ملی مبارزه با بمب های جاسازی شده ۲۰۱۲ که به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲ از سوی شورای امنیت ملی به ریاست حامد کرزی تصویب شد، به گرمی استقبال می نماید.^{۱۲۸} این استراتژی یک دید واحد ملی در مورد اقدامات مبارزه با بمب های جاسازی شده را ارائه می دهد که جزئیات آن نیازمند اقدام در عرصه های حاکمیت قانون، امنیت، حکومتداری، مشارکت دیپلماتیک و آگاهی عامه می باشد. یکی از عناصر کلیدی این استراتژی تأکید آن بر هماهنگی مسئولیت های ارگان های امنیتی ملی در مورد بمب های جاسازی شده می باشد. یوناما از دولت افغانستان می خواهد تا با حمایت روز افزون آیساف و ناتو و جامعه بین المللی، این استراتژی را به مثابه یک اولویت محوری اجرا نماید.^{۱۲۹}

در سال ۲۰۱۲، وزارت های امنیتی مربوطه بصورت مشترک یک فرمان رئیس جمهور در مورد تکنیک های بیومتریک و جنایی را طرح نمودند. این فرمان نقش و مسئولیت های وزارت ها را که در تحقیق محل جنایت، امنیت ساحات، جمع آوری شواهد و بهره برداری سهم اند، مشخص می نماید. این فرمان بعد از امضاء، چهارچوب لازم برای انکشاف یک استراتژی تکنیک های بیومتریک و جنایی را فراهم می نماید. یکی از عناصر پیش بینی شده این استراتژی اجرای عملیات های متکی به

^{۱۲۷} مکاتبات ایمیلی میان یوناما و مقرر فرماندهی آیساف، جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۲۸} اداره امنیت ملی دولت افغانستان، ستراتیژی مبارزه با بمب های جاسازی شده، جون ۲۰۱۲، کابل.

^{۱۲۹} نشست های یوناما با بخش پالیسی مبارزه با بمب های جاسازی شده در مقرر فرماندهی آیساف و مکاتبات ایمیلی میان یوناما و بخش مبارزه با بمب های جاسازی شده، جنوری ۲۰۱۳.

شواهد است که به نوبه خود از حاکمیت قانون حمایت بیشتر می کند و نه از واکنش های نظامی برای پاسخ به جرایم بمب های جاسازی شده. فرمان در انتظار امضای رئیس جمهور می باشد.^{۱۳۰}

آیساف با دولت افغانستان کار می کند تا دو آزمایشگاه ملی جرایم را که توسط آزمایشگاه های مبارزه با بمب های جاسازی شده حمایت می شود با چندین دفتر بیومتریک دیگر در ولایاتی که وجود چنین بمب ها زیاد است، تأسیس نماید. زیرساخت این آزمایشگاه ها شامل آموزش برای ارگان های مربوطه بخصوص نیروهای امنیتی و مسئولین قضایی می باشد تا بتوان از پیگیری های طب عدلی و بیومتریک حمایت نمود.^{۱۳۱}

جنگهای زمینی میان طرف های درگیر و حفاظت از غیر نظامیان

برادرم در وسط جنگ میان دو طرف درگیر بند افتاده بود. اول شورشیان با دو گلوله شکم او را هدف قرار دادند و در نتیجه زخمی شد. سپس بخاطر دریافت کمک به سمت نیروهای امنیتی حرکت کرد، اما ناگهان یک مرمی دیگر به پایش اصابت کرد و این بار نیروهای بین المللی بودند که او را به تصور شورشی بودن هدف قرار داده بودند. درگیری به مدت یک ساعت ادامه داشت و بعد از آن برادرم را مردم محل به شفاخانه بلخ انتقال دادند. او هنوز درد شدید دارد و پایش باید عملیات شود.

-- به تاریخ ۸ می ۲۰۱۲ برادر یک فرد غیر نظامی در جریان رویارویی میان نیروهای دولت و عناصر دولتی در روستای نو شهر علی زی ولسوالی چمتال ولایت بلخ زخمی گردید.

شمار تلفات افراد ملکی در اثر جنگهای زمینی میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولتی به ۱۶۱۸ (۴۳۸ کشته و ۱۱۸۰ زخمی) میرسد که در مقایسه با سال ۲۰۱۱ حدود ۲۲ درصد کاهش را نشان می دهد. هرچند این گونه کاهش دلگرم کننده است، اما جنگهای زمینی هنوز هم باعث ۲۱ درصد تلفات ملکی شده و این تاکتیک بعد از بمب های جاسازی شده بیشترین تلفات را به افراد ملکی وارد می نماید.

تقسیم بندی تلفات ملکی بر اساس منطقه در جریان جنگهای زمینی نشان دهنده تغییرات پویا و سریع جنگ در سراسر افغانستان می باشد. تلفات ملکی ناشی از این گونه درگیری ها میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت در مرکز، مناطق مرتفع مرکزی، شمال شرق، شمال و غرب کشور افزایش یافته اما در جنوب، جنوب شرق و شرق کشور کاهش یافته است.

افزایش در بعضی مناطق با افزایش گروه های مسلح محلی و واحد های شبه نظامی طرف دار و ضد دولت همراه است که همه اینها در جنگهای زمینی در این مناطق درگیر بودند.

^{۱۳۰}. همان.

^{۱۳۱}. مکاتبات مقرر فرماندهی آیساف با یوناما، ۱۵ فیبروری ۲۰۱۳.

در مناطق شمالی کشور تلفات ملکی در اثر جنگهای زمینی در سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۱ درصد افزایش یافته و این خود نشان دهنده تغییرات در ساحة جنگی می باشد. اکثر این افزایش ها در ولایت فراه رخ داده که از ۱۹ مورد (۴۱ تلفات ملکی) در سال ۲۰۱۱ میلادی به ۴۹ مورد در سال ۲۰۱۳ (۱۰۳ تلفات ملکی) افزایش یافته است. در طول سال ۲۰۱۲ یعنی بعد از روی دست گرفتن انتقال مسئولیت های امنیتی در ماه می، درگیری میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت افزایش یافته، زیرا طالبان سعی کردند تا نفوذ و کنترل خود بر مسیر های کلیدی را گسترش دهند^{۱۳۲}. از نظر درگیری های مسلح حالا فاریاب چهارمین ولایت نا امن در افغانستان بشمار میرود^{۱۳۳}.

در مناطق جنوب، شرق و جنوب شرقی شمار جنگهای زمینی کاهش یافته زیرا نیروهای نظامی از بعضی مناطق خارج شده و توجه خود را به مناطق دیگر معطوف ساختند که در نتیجه در تاکتیک جنگی نیز تغییر آمده است. در بعضی مناطق عملیات های نظامی توانسته تا شورشیان را از ولسوالی های کلیدی بیرون کند و به نیروهای امنیتی افغان و دولت اجازه کنترل همان مناطق را فراهم سازد. در مناطق دیگر کاهش عملیات ها توسط نیروهای بین المللی و ظرفیت کم نیروهای امنیتی افغان برای تأمین امنیت باعث گردیده تا شورشیان و قدرتمندان محلی کنترل خود را بر منطقه مستحکم کنند.

در مناطق جنوبی، شمار کلی تلفات ملکی ناشی از جنگهای زمینی از ۴۶۹ مورد در سال ۲۰۱۱ به ۱۲۳ مورد در سال ۲۰۱۲ رسیده و یا در مجموع ۷۴ درصد کاهش یافته است. بیشتر این کاهش ها در ولایت قندهار یعنی جایی بوده که تلفات ملکی ناشی از تاکتیک ها از تلفات ۳۱۷ فرد ملکی (۱۰۷ کشته و ۲۱۰ مجروح) در سال ۲۰۱۱ به تلفات ۴۷ فرد ملکی (۲۲ کشته و ۲۵ مجروح) در سال ۲۰۱۲ کاهش یافته است. در مقایسه با آن، تغییرات در سال ۲۰۱۲ در مناطق شرقی زیاد چشمگیر نبوده چون در سال ۲۰۱۲ با ۲۸۴ مورد جنگهای زمینی که منجر به تلفات ۵۰۳ فرد ملکی شده است، در سال ۲۰۱۱، با ۲۹۷ مورد جنگ های زمینی باعث تلفات ۵۷۸ فرد ملکی گردیده بود.

کاهش شمار تلفات ملکی در مناطقی مانند قندهار، لزوماً بازتاب دهنده کاهش سطح خشونت، حضور موثر نیروهای امنیتی ملی افغان برای حفظ امنیت در منطقه یا سرکوب شورشیان نیست. در بعضی مناطق کاهش تلفات ملکی ناشی از جنگهای زمینی می تواند به دلیل کاهش حضور نیروهای بین المللی و افزایش کنترل عناصر ضد دولتی در بعضی از ولسوالی ها باشد که به درگیری های کمتر رو در رو منجر شده است.

در طول سال ۲۰۱۲ خشونت هایی که در جنوب، جنوب شرق و شرق کشور به تلفات ملکی منجر شده ادامه داشته، اما در مقایسه با سال ۲۰۱۱ اندکی کمتر بوده است^{۱۳۴}. جنگهای زمینی میان عناصر ضد دولتی و

^{۱۳۲} مردم به یوناما گزارش دادند که مسئولین محلی و نیروهای امنیتی افغان در بعضی مناطق از گروه های مسلح خواسته اند تا در عملیات ها علیه شورشیان آنها را حمایت کنند. افزایش درگیری میان عناصر دولتی و نیروهای مسلح شامل بعضی از مواردی می گردد که در آن گروه های مسلح با دولت همکاری نموده اند و این خود پویایی یا تحرک جابجایی درگیری را در فاریاب نشان می دهد که تا حد وسیعی از انتقال امنیت و حضور گروه های مسلح محلی متأثر می باشد.

^{۱۳۳} دپارتمنت امنیت و مصنویت ملل متحد، ثبت اسناد، ۹ جنوری ۲۰۱۲.

^{۱۳۴} دپارتمنت امنیت و مصنویت ملل متحد، گزارش ۹ جنوری ۲۰۱۳.

نیروهای طرفدار دولت هنوز ادامه داشته، اما با تهاجم های کمتر علیه نیروهای بین المللی^{۱۳۵}. به نظر میرسد که دلیل این تغییر بیشتر به علت انتقال مسئولیت های امنیتی به نیروهای افغان باشد. حمله بر نیروهای پولیس بخصوص بر پوسته های پولیس ملی و پولیس محلی در مقایسه با سال ۲۰۱۱ در سطح ثابتی ادامه داشته است. کاهش در شمار عملیات های پاکسازی در مناطقی که جمعیت ملکی بیشتری زندگی می کند احتمالاً در کاهش تلفات ملکی در این مناطق سهم داشته است.

کاهش شمار جنگهای زمینی ممکن دلیلش ضعف طالبان در بخش هایی از جنوب کشور باشد. بخصوص به دنبال عملیات های مشترک آیساف و نیروهای افغان در جنوب که در سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲ صورت گرفت. هر چند کاهش در میزان تلفات ملکی ناشی از جنگهای زمینی میان عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت دلگرم کننده است، اما این کاهش به هیچگونه به حفاظت بهتر غیرنظامیان مرتبط نمی باشد. با آنکه مرگ و جراحت افراد غیر نظامی در نتیجه درگیری میان نیروهای نظامی در مناطق جنوب، جنوب شرقی و شرق در سال ۲۰۱۲ در مجموع ۳۹ درصد کاهش یافته، ولی کشتار هدفمند غیر نظامیان توسط عناصر ضد دولتی بخصوص افرادی که گویا از دولت حمایت می کنند، افزایش چشمگیری داشته (چنانچه قبلاً در این گزارش تذکر رفت). کشتار هدفمند در این مناطق به مرگ یا جراحت ۹۱۷ غیر نظامی منجر گردید که در مقایسه با سال ۲۰۱۱ میلادی ۳۳ درصد افزایش را نشان می دهد.

مثالهای از جنگهای زمینی ذیلاً بیان می گردد:

- به تاریخ ۱۴ اکتوبر طالبان در ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا نیروهای امنیتی افغان (پولیس و اردوی ملی) را کمین زدند. در نتیجه اولین درگیری چهار غیر نظامی که در یک موتر شخصی از کنار موتر پولیس عبور می کردند، زخمی شدند.
- به تاریخ ۲۴ اکتوبر، نیروهای آیساف و نیروهای امنیتی افغان (پولیس و اردوی ملی) یک عملیات را در ولسوالی چک ولایت میدان وردک علیه عناصر ضد دولتی به راه انداختند. درگیری و تبادل آتش (بشمول پرتاب هاوان) میان طرفین رخ داد که در نتیجه چندین خانه در روستای سیوک و صوفی خیل آسیب دید.
- به تاریخ ۳۰ نومبر، نیروهای امنیتی افغان یک عملیات را در ولسوالی غورماچ ولایت فاریاب علیه عناصر ضد دولتی به راه انداخت که به مرگ دو غیر نظامی و جراحت دو تن دیگر منجر گردید. تمام افرادی که در این حادثه تلفات دیدند در وسط درگیری یا تبادل آتش گیر افتاده بودند.

^{۱۳۵} گزارش داده های ماهیانه آیساف در ماه نومبر ۲۰۱۲، "حملات ابتکاری دشمن ماهیانه هر سال از سوی RC تغییر می کند" (۸ جنوری تا ۱۲ نومبر)، ۲۱ دسمبر ۲۰۱۲.

پولیس محلی افغان و حفاظت غیرنظامیان

پولیس محلی در کنار خانه من در ولسوالی دشت ارچی پوسته ایجاد نمودند. یک شب عده‌ای از آنها دروازه خانه من را زدند و گفتند که بخاطر جستجوی شورشیانی که اخیراً با آنها در این منطقه درگیر شده بودند، باید خانه‌ها را تلاشی کنند. در همان لحظه که قصد باز کردن در را داشتم که پولیس محلی بر در خانه من آتش گشود. مرمی به چشم من اصابت کرد و در حالیکه از چشمم خون میرفت مرا دستگیر و به پوسته خود بردند. من سند خود را که از طرف ریاست معارف بود و به عنوان نظافت چی در مکتب کار میکردم به آنها نشان دادم. اما به سند من توجه نکردند و اجازه ندادند تا نزد داکتر بروم. پولیس محلی اصرار داشت که من یک شورشی هستم. برادرم به پولیس محلی پیشنهاد کرد تا در عوض او را بندی کنند و به من اجازه دهند تا نزد داکتر بروم. پولیس محلی مرا آزاد کرد و مدتی بعدتر برادرم نیز آزاد شد. چشمم را در پاکستان عملیات کردم، ولی متأسفانه دیر بود و چشمم را از دست دادم.

-- یک فرد ملکی به تاریخ ۱۸ اگست ۲۰۱۲ در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز توسط پولیس محلی مجروح شد.^{۱۳۶}

مرور کلی

در سال ۲۰۱۲ میلادی، یوناما به نظارت خود بر برنامه پولیس محلی افغان ادامه داد.^{۱۳۷} یوناما گزارش‌های مختلفی را در ارتباط به اجرای برنامه پولیس محلی افغان و اثرات آن بر امنیت و حفاظت غیرنظامیان دریافت نموده است. اکثر مردم از بهبود امنیت در مناطقی که پولیس محلی حضور یافته گزارش داده اند.^{۱۳۸} هر چند یوناما گزارشاتی از عدم مطابقت با پیروی از پالیسی و طرزالعمل‌های لازم در پروسه استخدام و بررسی پولیس محلی را در چندین ولسوالی به ثبت رسانیده است.^{۱۳۹} یوناما بصورت خاص نگرانی خود را در مورد نبود روند بررسی در جریان انتقال یا ادغام گروه‌های دفاع محلی به پولیس محلی را که بعضاً سابقه نقض حقوق بشری داشتند، ثبت نموده است.^{۱۴۰} مردم محل هنوز هم نگرانی خود را در مورد ضعف در فرماندهی و کنترل پولیس محلی توسط پولیس ملی افغان بطور مستمر گزارش میدهند و می‌گویند که نظارت ضعیف و نامنظم و همچنان عدم حسابدهی اعضای پولیس محلی در گذشته و حال در برابر نقض حقوق بشر تا هنوز جریان دارد. یوناما شاهد بهبود در واکنش پولیس محلی در برابر تخلفات بوده است،

^{۱۳۶}. مصاحبه یوناما با قربانیان، ۱۱ سپتمبر ۲۰۱۲، شهر کندز.

^{۱۳۷}. به گزارش سالانه حفاظت غیرنظامیان در زمان درگیری، پاورقی صفحه‌های ۳۰ و ۳۱ مربوط به پولیس محلی مراجعه گردد.

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%20202012.pdf

^{۱۳۸}. مصاحبه یوناما با مردم محل در ولسوالی‌هایی که پولیس محلی حضور دارد. از اول جنوری ۲۰۱۲ تا ۱۸ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۳۹}. یوناما چندین مورد نقض جدی حقوق بشر را در ولسوالی‌های دشت ارچی، چهار دره و علی‌آباد ولایت کندز و ولسوالی ارزگان خاص ولایت ارزگان به ثبت رسانیده است.

^{۱۴۰}. بخش ابتکار لغو گروه‌های دفاع محلی و تغییر به پولیس محلی مراجعه کنید: نبود بررسی و خلع سلاح در این گزارش.

بخصوص زمانی که این تخلفات شکل جرایم جنایی را بخود گرفته است. هم چنان، ریاست پولیس محلی در وزارت امور داخله برای تحقیق و پیگیری اعضای متخلف پولیس محلی اقدام نموده است.

گسترش پروگرام پولیس محلی و بررسی مجدد اعضای آن:

در سال ۲۰۰۲ میلادی پولیس محلی بسرعت گسترش یافت و شمار آنها در ۹۴ ولسوالی به ۱۸۹۲۴ تن رسید. انتظار می رود تا پایان سال ۲۰۱۴ شمار آنها در ۱۱۳ ولسوالی به ۲۶۷۲۵ تن برسد. ایالات متحده اعلان نموده است که پلانهای خود را برای تمویل این پروگرام تا سال ۲۰۱۸ ادامه خواهد داد که در آن زمان شمار این نیروها ۴۵۰۰۰ تن خواهد رسید.^{۱۴۱}

هر چند گسترش پولیس محلی در نیمه سال ۲۰۱۲ میلادی به علت افزایش حملات (نیرو داخلی بر نیروهای خارجی) و شکایات بد رفتاری و فساد پولیس محلی کندتر شده بود.^{۱۴۲} در پاسخ به این موضوع نیروهای ویژه ایساف و وزارت امور داخله یک سلسله تغییرات را در روند بررسی روی دست گرفته و بنا به گزارش ها رویکرد فعال تری را در خصوص تحقیق بد رفتاری و تخلفات مشخص پیاده نموده اند. تا ماه جنوری سال ۲۰۱۳ نیروهای ویژه ایساف و وزارت امور داخله ۱۲۵۲۰ عضو پولیس محلی را مجدداً بررسی نموده اند.^{۱۴۳} در نتیجه این اقدام ۱۴۲ عضو (یک درصد) پولیس محلی اخراج و عده دیگر ترک وظیفه نموده اند که در نتیجه تعداد کل اعضای پولیس محلی بعد از پروسه بررسی مجدد شش درصد کاهش یافت.^{۱۴۴}

طرز العمل جدید پولیس محلی که در نیمه دوم سال ۲۰۱۲ روی دست گرفته شد شامل استخدام سه افسر امنیت ملی برای هر ۱۰۰ پولیس محلی میگردد تا بتوان فرمانده پولیس محلی ولسوالی را در اجرای نظارت ها و همچنان پیروی از قوانین و طرز العمل های عملیاتی یاری رساند. وزارت امور داخله و نیروهای ویژه ایساف علاوه بر تیم مشوره دهی ولسوالی را نیز ایجاد نموده تا بتوان حمایت های آموزشی و مشورتی را همراه با پوشش تمام ولسوالی ها به واحد های پولیس محلی ارائه نمود.^{۱۴۵}

تلفات ملکی و نقض حقوق بشر توسط پولیس محلی:

در سال ۲۰۱۲ یوناما ۵۵ رویداد را که در مجموع باعث تلفات ۶۲ غیر نظامی (۲۴ کشته و ۳۸ زخمی) گردیده و به پولیس محلی نسبت داده میشود به ثبت رسانیده است. ۱۳ مورد از تلفات ملکی در نتیجه درگیری های زمینی اتفاق افتاده، در حالیکه اکثر این تلفات ملکی در نتیجه نقض حقوق بشری توسط اعضای پولیس محلی میباشد.

اکثریت این ۵۵ واقعه در مناطق شمال شرقی و بعد از آن در مناطق شمالی افغانستان به ثبت رسیدند. در سال ۲۰۱۲، اعضای پولیس محلی افغان مستقیماً در تخلفات حقوق بشری به شمول رواج های بد دادن ("دادن")

^{۱۴۱}. ملاقات یوناما با نیروهای ویژه عملیاتی آیساف، ۱۴ جنوری ۲۰۱۳، مقرر فرماندهی آیساف کابل.

^{۱۴۲}. حمله نیروهای خودی بر نیروهای خارجی یا حمله اعضای نیروهای امنیتی افغان بر نیروهای نظامی بین المللی.

^{۱۴۳}. فرماندهی اجزای عملیات های ویژه ناتو، اطلاعات تازه در مورد پولیس محلی، ۷ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۴۴}. همان.

^{۱۴۵}. ملاقات یوناما با نیروهای ویژه آیساف، ۱۴ جنوری ۲۰۱۳، مقرر فرماندهی آیساف، کابل.

دختران و زنان به عنوان جبران یا غرامت برای اعمال مجرمانه، از قبیل تجاوز جنسی و قتل یا معافیت از مجازات)، تجاوز جنسی، شکنجه بازداشت شدگان، بدرفتاری، غصب دارایی و کار اجباری دخیل بوده اند. باوجود تدابیر اتخاذ شده از سوی وزارت امور داخله و نیروهای ویژه ایالات متحده برای رسیدگی به اینگونه تخلفات، جوابگویی برای تخلفات پولیس محلی در سطح محل تا حال ضعیف و ناچیز بوده است.

مثال هائی از نقض حقوق بشری توسط اعضای پولیس محلی افغان:

- به تاریخ ۱۳ می، نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی افغان یک عملیات مشترک را در ولسوالی ژیری ولایت کندهار انجام دادند و دو عضو مظنون عناصر ضد دولت را دستگیر نمودند. آنها این دو مظنون را تسلیم پولیس محلی افغان نمودند تا آنها را به مقامات در ولسوالی ژیری بسپارند. به اساس گزارش ها، فرمانده پولیس محلی همراه با دو عضو دیگر بازداشت شدگان را لت و کوب نمودند، آنها را در عقب موترشان بسته و کش نمودند و سپس آنها را کشتند. اعضای پولیس محلی به نیروهای نظامی بین المللی اطلاع دادند که بازداشت شدگان فرار کرده اند. در پی گزارش های این واقعه، ریاست پولیس محلی / وزارت امور داخله در اکتوبر ۲۰۱۲، یک تیم بررسی را به ولایت کندهار فرستادند که سپس هیئت مذکور خبر دادند که آنها بطور غیر قانونی از سوی پولیس محلی به قتل رسیده اند. به تاریخ ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۲، سه تن از مرتکبین مظنون به این واقعه بازداشت شدند و تسلیم خرنوال نظامی ولایت کندهار گردیدند.
- به تاریخ ۲۵ جولای، دو عضو مسلح پولیس محلی در ولسوالی غورماچ ولایت فاریاب یک مرد سوار بر یک موتر سایکل را مورد هدف قرار دادند و زخمی نمودند، و سپس پولهایش را از نزدش به سرقت بردند. به اساس شکایت متضرر، دو فرد مظنون پولیس محلی بعداً از سوی پولیس ملی افغان خلع سلاح و دستگیر شدند.
- به تاریخ ۳۰ سپتمبر، یک فرمانده پولیس محلی افغان در ولسوالی خاک سفید ولایت فراه مواد منفجره تعبیه شده را در نزدیکی یک منزل مسکونی در داخل قریه کشف نمود. فرمانده مذکور بالای صاحب خانه فشار آوردند تا مواد منفجره تعبیه شده را خنثی نماید که مواد پیش از موعد منفجر گردید و در نتیجه آن یک فرد ملکی کشته و دو تن دیگر زخم برداشتند.
- به تاریخ ۱۳ دسمبر، یک عضو پولیس محلی در ولسوالی ارچی ولایت کندز یک معلم لیسه شهید عبدالواحد را لت و کوب و دستش را شکستاند. همچنان، مردم محل گزارش دادند که پولیس محلی در یک پوسته تلاشی کارمندان و متعلمین مکتب را مورد آزار و اذیت قرار داده و از آنها غذا، پول و چوب آتش مطالبه کردند.

نظارت و حسابدهی پولیس محلی افغان

در ماه می ۲۰۱۲، وزارت امور داخله و نیروهای ویژه ایالات متحده یک واحد نظارتی و تحقیقاتی را در چهارچوب پولیس محلی افغان در شهر کابل ایجاد نمودند. طبق اظهارات جنرال احمدزی، رئیس پولیس محلی افغان، این واحد طبق معمول از ساحات دیدن به عمل میآورد تا از اجراات، ظرفیت عملیاتی و منابع

مورد نیاز نظارت نماید، پیرامون اعمال مجرمانه در پولیس محلی تحقیق به عمل آورد و در جای مناسب اقدامات جزایی را اتخاذ نمایند. واحد یادشده گزارش میدهد که آنها تا اکنون در مورد ۱۹ قضیه که اکثرشان در سال ۲۰۱۲ بوقوع پیوسته اند، تحقیق به عمل آورده اند و تدابیر جزایی اتخاذ نموده اند.^{۱۴۶}

ریاست پولیس محلی افغان و وزارت امور داخله یک هیئت بررسی را موظف نمود تا در واکنش به اتهامات متعدد شکنجه و بدرفتاری که در آگست و سپتمبر ۲۰۱۲ از سوی پولیس محلی در ولسوالی های چهار دره و دشت ارجی ولایت کندز صورت گرفته اند، بازدید به عمل آورد. گروه پولیس محلی افغان که مسئول این واقعه پنداشته می شد یک گروه محلی دفاعی تحت آیساف بود که در وسط سال ۲۰۱۲ به پولیس محلی افغان مدغم گردیده بودند.^{۱۴۷} هیئت ریاست پولیس محلی/وزارت امور داخله حکم بازداشت فرمانده مذکور (همراه با چهار عضو دیگر پولیس محلی و دو عضو پولیس ملی مظنون به این تخلفات) را صادر نمود که نخست در ۱۷ جنوری از سوی سرپرست قوماندانی امنیه ولایت کندز رد گردید، اما سرانجام مقامات ولایت آن را به اجراء درآوردند. هرچند در جنوری ۲۰۱۳، سارنوال نظامی ولایت همه این مظنونین را بطور مشروط از بند رها نمود و اظهار داشت که تیم بررسی وزارت امور داخله یافته های بررسی شان را در اختیار این دفتر قرار ندادند. هرچند یوناما از بررسی ابتدایی و بازداشت این افراد استقبال می نماید، اما رهایی نهایی این مظنونین نگرانی عمیق این نهاد را در مورد تعهد وزارت داخله مبنی پاسخگوئی به بارآورده است.

مثال های ولایات کندهار و کندز نشان میدهند که بررسی ها و تدابیر جزایی در مورد اکثریت قضایای نقض جدی حقوق بشری از سوی پولیس محلی افغان تنها پس از مداخله ریاست پولیس محلی در کابل و در برخی موارد، پس از فشار گروه های حقوق بشری، آغاز گردیده اند. این نشان میدهد که میکانیزم های نظارت و حسابدهی به سطح ولسوالی ظرفیت کافی نیافته اند. نیاز برای یک قدرت بالاتر تا یک رهنمود یا هدایت را صادر نماید، و بی میلی مقامات محلی برای انجام تحقیقات مستقل (بجز در مواردی که مداخله از سوی یک مقام بالاتر صورت گیرد) ممکن مرتبط به پویایی قدرت محلی شامل فرماندهان و پرسونل پولیس محلی افغان، وابستگی های تاریخی، و در برخی موارد وجود فرهنگ معافیت، همچنان روابط میان برخی فرماندهان پولیس محلی و فرماندهان مسلح محلی، باشد.

علیرغم تقویت میکانیزم های حسابدهی به سطح ملی که در ترویج حسابدهی برای تخلفات شدید در سطح محل کمک نموده است، یوناما بر نیاز مبرم و فوری میکانیزم های قویتر نظارتی در سطح ولسوالی ها تاکید می نماید. اینگونه میکانیزم ها میتواند در کاهش تخلفات کمک نماید، و راه حل های کافی، موثر، سریع و مناسب را برای قربانیان بوجود آورد. چنین میکانیزم ها باید محرکه های موجود قدرت شامل فرماندهان و اعضای پولیس محلی افغان را در نظر گیرند، و زمینه را برای باشندگان محل بوجود آورد تا تخلفات را در یک محیط مصئون و حفاظت شده گزارش دهند.

^{۱۴۶} . ملاقات های یوناما با اعضای ریاست پولیس محلی افغان، واحد نظارت و بررسی، کابل، دسمبر ۲۰۱۲ و جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۴۷} . برای جزئیات بیشتر، به بخش ابتکارات دفاع محلی این گزارش توجه نمایید.

انحلال نیروهای مربوط به ابتکارات دفاع محلی و ادغام آنها به پولیس محلی افغان: عدم بررسی و خلع سلاح

به تاریخ ۲۵ دسمبر ۲۰۱۱، رئیس جمهور کرزی امر انحلال نیروهای مربوط به ابتکارات دفاع محلی ایجاد شده توسط آیساف/نیروهای ویژه آیساف از قبیل نیروهای مربوط به برنامه زیرساخت حیاتی (CIP) که در سال ۲۰۱۱ در بخش های ولایات کندز، بلخ و فاریاب آغاز گردیدند، نیروهای مربوط به پروژه امنیت متوسط برای زیر ساخت حیاتی (ISCI) در ولایت هلمند و راه حل های امنیتی محلی در ولایات کنر، ننگرهار و نورستان را صادر نمود.^{۱۴۸} به تاریخ ۲۴ جنوری ۲۰۱۲، قوماندانی مشترک آیساف رهنمودی برای عزل و انتقال همه گروه های راه حل های امنیتی محلی (CBSS) را صادر نمود.^{۱۴۹}

طبق اظهارات نیروهای ویژه آیساف، الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۲، آیساف/نیروهای ویژه آیساف تمامی ابتکارات دفاع محلی را انحلال، و اکثریت آنها را به پولیس محلی افغان مدغم نموده اند.^{۱۵۰} در مناطق شمال شرقی و شمال، پنج گروه پروژه زیر بنایی حیاتی منحل و ۹۰۰ عضو آن شامل پولیس محلی گردیدند. در مناطق شرقی، هشت گروه پروژه راه حل های امنیتی محلی شامل ۱،۳۰۰ عضو منحل گردید که از جمله ۹۰۰ تن آنها به پولیس محلی افغان پیوستند. در ولایت هلمند، پنج پروژه امنیت متوسط برای زیرساخت های حیاتی با تقریباً ۱،۹۰۰ عضو منحل گردیدند که از آنجمله ۱،۶۲۵ عضو آن شامل ساختار پولیس محلی شدند.^{۱۵۱}

یوناما از نبود تدابیر مناسب بررسی در جریان پروسه ادغام نگران می باشد. در مناطق شمال شرقی، یوناما نقض های گسترده حقوق بشری توسط اعضای نیروهای پروژه زیر بنایی حیاتی در اوایل سال ۲۰۱۲ و قبل از انحلال و ادغامش به پولیس محلی افغان و همچنان تخلفات انجام شده از سوی این پروژه پس از انحلال شان را به ثبت رسانده است.

یوناما تخلفات شدیدی را که توسط دو عضو سابق پروژه زیر بنای حیاتی که در اپریل ۲۱۲ شامل پولیس محلی گردیدند، ثبت نموده است. در آگست و سپتمبر ۲۰۱۲، یک عضو سابق برنامه زیر بنای حیاتی و فرمانده فعلی پولیس محلی ولسوالی چهار دره، چندین عمل از قبیل شکنجه، تجاوز جنسی و رفتار نامناسب را انجام و یا دستور آن را صادر نموده اند. قربانیان این حوادث شامل کارگران خدمات صحی، شاگردان مکاتب و دیگر افرادی می شود که از سوی پولیس محلی افغان مظنون به فعالیت های مرتبط به درگیری می باشند. بطور مثال، فرمانده مذکور گوش یک بازداشت شده را برید و چندین تن دیگر را مورد شکنجه قرار داد،^{۱۵۲} به شمول تجاوز جنسی بالای یک پسر ۱۶ ساله. منابع محل گزارش دادند که این فرمانده ابتدا

^{۱۴۸}. ملاقات های یوناما با معاون نیروهای عملیاتی DCOS، مرکز آیساف، کابل جنوری ۲۰۱۲.

^{۱۴۹}. ماخذ قبلی.

^{۱۵۰}. ملاقات یوناما با نیروهای عملیاتی ویژه آیساف، ۱۴ جنوری ۲۰۱۳، مرکز آیساف، کابل.

^{۱۵۱}. ماخذ قبلی.

^{۱۵۲}. اعمال شکنجه شامل وضع محدودیت بر بازداشت شدگان، (پولیس محلی افغان صلاحیت قانونی برای بازداشت کسی را ندارد) و لت و کوب شدید آنها همراه با لوله و یا چوب، و ادامه شکنجه تا اینکه فرد مذکور به عمل ادعا شده یا جرم خویش اعتراف کند. یوناما همچنان مثال یک فرمانده پولیس محلی را که بالای یک بازداشت فشار می آورد تا یک وسیله منفجره تعبیه را دفع نماید، به ثبت رسانده است. همچنان، به گزارش یوناما در بخش رفتار با بازداشت شدگان مربوط به نبرد در

به حیث عضو یک گروه مسلح، سپس عضو برنامه زیر بنای حیاتی و بعداً به حیث عضو پولیس محلی افغان سال هاست که اینگونه تخلفات را با معافیت از مجازات انجام می دهد.

یوناما همچنان سه واقعه تخلف توسط یک فرمانده قبلی برنامه زیر بنای حیاتی و فرمانده فعلی پولیس محلی در ولسوالی علی آباد ولایت کندز، به شمول شلیک بر یک مراسم عروسی که در نتیجه آن سه طفل زخمی گردیدند و تهدید غیرنظامیان به مرگ را نیز ثبت نموده است. فرمانده مذکور همچنان متهم به شکنجه شخص "تحت توقیف"^{۱۵۳} به تاریخ ۱۱ سپتمبر ۲۰۱۲ پس از آنکه از پروژه زیر بنای حیاتی به پولیس محلی تبدیل گردید، می باشد^{۱۵۴}

با وجود آنکه تدابیر اتخاذ شده توسط قوماندانی پولیس محلی بیانگر تعهد آن اداره نسبت به رسیدگی به تخلفات و مبارزه با معافیت می باشد، اما استخدام ابتدائی اینگونه فرماندهان به پروژه زیربنایی و سپس به پولیس محلی ضعف و کوتاهی بررسی را در جریان پروسه ادغام برنامه زیر بنای حیاتی به نمایش میگذارد. یوناما به وزارت داخله پیشنهاد می نماید که این وزارت باید تدابیر بیشتر نظارتی در جذب سربازان پولیس محلی اتخاذ نماید که تدابیر مذکور اجرای بررسی های کامل سوابق، فعالیت ها و اجراء پروژه های زیربنایی و سایر گروهها و افراد مسلح که انتظار شمولیت در پولیس محلی را دارند، الزامی سازد.

ملاحظات در رابطه به پولیس محلی افغان

در حالیکه یوناما در سال ۲۰۱۲ شاهد پیشرفت و تعهد قابل ملاحظه ی در ترویج حسابدگی برای تخلفات توسط پولیس محلی بوده است، این نهاد همچنان نگرانی خود را از عدم تطبیق کامل پالیسی های موجود که موجب ضعف در بررسی، معافیت از مجازات و نبود میکانیزم ها نظارتی و حسابدگی پولیس محلی به سطح محل می گردد، ابراز میدارد. طرز العمل های متداوم و کامل بررسی باید در مطابقت با نورم و ستندرد های بین المللی حقوق بشری، به ویژه در جاهایی که گروههای مسلح از قبیل برنامه زیر بنایی حیاتی در واحدهای پولیس محلی افغان مدغم می گردند، پی ریزی گردند.^{۱۵۵} بررسی و استخدام ناقص فرماندهی سبب می شود که کنترل پولیس ملی بر بالای پولیس محلی را تضعیف نماید، ساختارهای قدرت غیر

توقیف افغان توجه نماید. گزارش که یک سال بعد در ۲۰ جنوری ۲۰۱۳ پخش گردید و بازداشت غیرقانونی و شکنجه ۸۰ طفل توسط مقامات افغان (ریاست امنیت ملی، پولیس ملی افغان و پولیس محلی) برای جرایم امنیت ملی را به ثبت رسانیده، در صفحه ذیل دریاید: <http://unama.unmissions.org>^{۱۵۳}. پولیس محلی افغان و پروژه زیر بنای حیاتی قانوناً صلاحیت این را ندارند تا افراد را بازداشت یا دستگیر نمایند. پولیس محلی یک صلاحیت نسبی برای نگهداری "موقت" مظنونین به عنوان بخش از مسئولیت شان جهت انجام ماموریت امنیتی در قریجات، دارند. به طرز العمل پولیس محلی افغان که در اگست ۲۰۱۰ اتخاذ گردید و در جنوری ۲۰۱۲ تعدیل گردید، مراجعه نماید. همچنان، به گزارش جنوری ۲۰۱۳ یوناما در مورد رفتار با بازداشت شدگان در توقیف نیروهای افغان مراجعه نماید. یک سال پس از دریافت اینکه از جمله ۱۲ بازداشت شده که با ایشان مصاحبه صورت گرفته، ۱۰ تن آنها که از سوی پولیس محلی نگهداری می شدند، مورد شکنجه قرار گرفته اند (دروایات، کندز، فاریاب، کندهار و ارزگان). این را در صفحه ذیل بدست بیاورید: <http://unama.unmissions.org>^{۱۵۴}. همانطوریکه در فوق ذکر گردیده، در جنوری ۲۰۱۳، واحد نظارتی و بررسی پولیس محلی یک ماموریت ویژه را در ساحه به منظور بررسی اتهامات و حصول اطمینان از اجرای تدابیری ابتدایی جزایی توسط مقامات ولایتی در برابر مرتکبین انجام دادند. یک مامور پولیس محلی اظهار نمود که فرمانده قبلی پروژه زیرساختاری و فعلی پولیس محلی سال ها است که اینگونه تخلفات را انجام می دهد اما توسط دیگر قدرتمندان محل حمایت می شود. هیئت پولیس محلی افغان/وزارت داخله حکم دستگیر فرمانده مذکور با چند تن دیگر را صادر نمود. مصاحبه های یوناما با مقامات سارنوالی، از افشای موقعیت و جزئیات این موضوع به دلایل امنیتی خودداری صورت می گیرد.

^{۱۵۵} نیاز برای طرز العمل های درست و متداوم در جریان پروسه ادغام پولیس محلی افغان همچنان مربوط می شود به سایر گروههای مسلح که در مناطق شمال و شمالشرقی کشور می باشد، به شمول گروههای مسلح که بعضی شان در ساختارهای پولیس محلی افغان مدغم گردیده اند.

رسمی و محلی را تقویت می نماید، و تداوم پروسه ها و میکانیزم های جوابگویی محلی را تضعیف می نماید. این نواقص حفاظت از غیرنظامیان و امنیت محلات را از بین میبرد.

وزارت امور داخله و نیروهای ویژه ایالات متحده باید رویکرد فعالی را که در سال ۲۰۱۲ برای بررسی مجدد بعضی واحدهای پولیس محلی افغان روی دست گرفته شد، ادامه دهند. چنین واحدها با رقم زیاد شکایات از تخلفات حقوق بشری باید برای بررسی مجدد یک اولویت باشد، به ویژه زمانی که این واحدها گروههای قبلی برنامه زیر بنایی و یا سایر گروههای مسلح که بدون بررسی کامل ساختار پولیس محلی گردیده اند، را با خود دارند.

افراد ملکی در معرض خطر: حفاظت از حقوق بشر در ساحات متاثر از جنگ

قیام های مردمی تحت حمایت دولت: ولسوالی اندر ولایت غزنی

یوناما چندین قضیه از قیام های محلی را در برابر طالبان و سایر عناصر ضد دولت در مناطق مرکزی، شمال، جنوب شرقی و شرق به ثبت رسانیده است. اکثریت این قیام ها یا برای یک مدت کوتاه بوده و یا هم تظاهرات عام مردم را به دنبال داشته اند. رهبری اینگونه قیام ها را عموماً گروه های مسلح به عهده داشتند که مردم محل را در مقاومت در برابر عناصر ضد دولت تشویق میکردند، حامیان خود را برای نبرد مسلحانه با عناصر ضد دولت سازماندهی می نمودند، و برای نیروهای امنیتی افغان حمایت نظامی فراهم می کردند.

مهمترین قیام در ولسوالی اندر ولایت غزنی صورت گرفت که در اوایل اپریل ۲۰۱۲ آغاز گردید. نخست، این حزب اسلامی بود که این قیام را رهبری می کرد که سرانجام حمایت وسیع از مردم را در پی داشت. رهبران محلی حزب اسلامی و ساکنین اندر این قیام را نسبت به مخالفت قوی شان با مداخله طالبان در امورشان، به شمول بستن مکاتب، کلینیک ها، مارکیت ها، محدودیت بالای گشت و گذار و نبود آزادی بیان آغاز نمودند.

در واکنش به این حرکت، در اکتوبر ۲۰۱۲، نیروهای امنیتی افغان، به شمول یک تشکیل قوی پولیس ملی و پولیس محلی به ولسوالی اندر اعزام گردید. باوجود تعهد روشن دولت در حفظ این دستاوردها که حاصل این قیام شمرده می شدند، مردم محل ناراضی خود را از حمایت نه چندان زیاد دولت، پروسه های استخدام پولیس محلی، و افزایش نیروهای طالب خارج از افغانستان در این ساحه در پی این قیام، ابراز نمودند.^{۱۵۶}

در این ارتباط، یوناما ۴۵ قضیه تلفات افراد ملکی را به ثبت رسانده، که اکثریت شان مستقیماً یا غیرمستقیماً به خیزش ولسوالی اندر مربوط بودند.^{۱۵۷} درحالیکه این حرکت مستقیماً غیرنظامیان را هدف قرار نمیداد، اما حضور یک نیروی جدید، افزایش بیشتر فعالیت های نیروهای امنیتی افغان در امر مبارزه با شورش، ایجاد پولیس محلی و نیز افزایش اعضای طالبان که غرض مبارزه با این قیام فرستاده می شدند، همه در تلفات افراد ملکی کمک کردند.

اقدامات تلافی جویانه طالبان در برابر غیرنظامیان در ولسوالی اندر خیلی شدید بوده، از جمله هدفگیری عمدی و مستقیم غیرنظامیان، را شامل می باشد. بطور مثال، مردم ولسوالی اندر به یوناما خبر دادند که یک

^{۱۵۶}. در جریان قیام، برخی از مردم محل به یوناما خبر دادند که دولت بطور فعال از این حرکت ها حمایت می نماید، درحالیکه برخی دیگر، به شمول گروه های شامل این قیام عدم وابستگی شان با دولت را رسماً اعلان نمودند. اطلاعات بدست آمده از منابع در قیام اندر در مورد نقش مقامات و نهادهای کلیدی دولت، قوماندان و ساختار حرکت و ساحه تحت کنترل آن نشان میدهد که این نیروها به عنوان طرفداران دولت شناسایی شوند.

^{۱۵۷}. این تلفات در بین اپریل و دسمبر ۲۰۱۲ به ثبت رسیدند، و شامل تلفات افراد تقسیم بندی شده به عنوان اشتراک کنندگان مستقیم در خصومت نمی باشند. بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی، غیرنظامیان باید از حملات مستقیم علیه شان محافظت گردند اما این حفاظت برای مدتی که آنها مستقیماً در نبردها اشتراک دارند، از دست می دهند. وضعیت زمانی به حالت ملکی بر میگردد که آنها بیشتر در نبردها عملاً اشتراک نوزند. اعضای گروه های مسلح سازمان یافته که مربوط به یک حزب غیردولتی درگیر در نبرد مسلحانه می شوند حالت ملکی خود را از دست می دهند و در برابر حملات مستقیم محافظت نمی گردند، زیرا آنها شامل یک گروه جنگی می باشند.

قاضی محلی گروه طالبان فتوایی را در برابر این قیام صادر نمود، به مجاهدین شان دستور دادند تا همه آنها را بکشند و خانم های شان را با خود ببرند.^{۱۵۸} اقدامات تلافی جویانه شکل قتل های هدفمندانه را به خود گرفتند. در این مرحله، پنج واقعه قتل های هدفمندانه به ثبت رسیده که در آن طالبان مردم محل را به ظن اشتراک در این قیام به قتل رسانیدند. بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی، مردم ملکی نباید هدف این اقدامات قرار گیرند.^{۱۵۹}

علاوه بر کشته شدن ۴۵ فرد ملکی که یوناما آن را ثبت نموده، حداقل ۲۰ قضیه دیگر تلفات ناشی از این قیام نیز به ثبت رسیدند. درحالیکه این تلفات مربوط به افرادی می شود که مستقیماً در خصومت ها دخیل بودند، اینگونه واقعات در حقیقت حد بالای خشونت ها میان قیام کنندگان و عناصر ضد دولت از اپریل ۲۰۱۲ به اینسو و تاثیر منفی آن بالای جامعه را نشان میدهد.

گروه های مسلح^{۱۶۰} در شمال و شمال شرق افغانستان

دروازه منزلم به صدا درآمد و پسر رفت تا در را باز کند. مردان مسلح بالای قفل شلیک کردند و در را باز کردند. همینکه داخل منزلم شدند، بالای پسر که خود را در پس دروازه پنهان کرده بود شلیک کردند. پسر دیگرم دوید تا برادر خود را نجات بدهد که او را نیز کشتند. پسرانم غرق در خون بودند. هر دوی آنها در مقابل خودم و خانمم کشته شدند. شما تصور کنید که این برای پدر و مادر چقدر غم انگیز و درد آور است که پسران جوان شان بدون کدام جرم در برابر چشمان شان کشته شوند. این خیلی دردناک است که پدر و مادر نتوانند پسران شان را از کشته شدن نجات دهند. خانمم کابوس می بیند. هیچ کس انسان ها را اینطور وحشیانه که آنها کشتند نمی کشد.

-- پدر دو فرزند که در حمله یک گروه مسلح در قریه خانم کلان، درولسوالی کندز ولایت کندز به تاریخ دوم سپتمبر ۲۰۱۲ که طی آن ۱۲ غیرنظامی کشته و هشت تن دیگر زخمی گردیدند، کشته شدند.

^{۱۵۸} این قاضی طالبان در نوامبر ۲۰۱۲ در یک عملیات جستجو و حمله توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای نظامی بین المللی کشته شد. بعد از این عملیات، طالبان در یک بیانیه عمومی در دسامبر ۲۰۱۲، کشتن این مرد را (که از او به عنوان امام مسجد در منطقه یاد کردند) توسط اربکی و نیروهای نظامی بین المللی محکوم کردند.

^{۱۵۹} دستور شماره ۱۴۶. انتقام علیه افراد حمایت شده، حقوق بشر دوستانه بین المللی عرفی، کمیته بین المللی صلیب سرخ. قابل دسترس در: http://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_rul_rule146، قابل دست رسی در تاریخ ۱۹ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۶۰} "گروه مسلح" به مثابه یک گروه غیر دولتی تعریف گردیده که مشغول نبرد، مجزا از نیروهای دولتی با یک ساختار در محدوده یک ملیشه تا شورشیان و جنایتکاران باشد. گروه های مسلح توانمندی این را دارند تا از اسلحه برای بکارگیری نیرو برای حصول اهداف سیاسی، ایدئولوژیکی و اقتصادی شان استفاده نمایند، شامل ساختارهای رسمی نظامی دولت، متحدین دولت یا سازمان های بین الحکومتی نمی باشند، و تحت کنترل دولت یا دولت های که در آن فعالیت می کنند، قرار ندارند. گروه های مسلح ممکن تحت فرمانده یا کنترل رسمی دولت یا دولت هایی که تحت آن فعالیت دارند، نباشند، اما ممکن است حمایت مستقیم یا غیر مستقیم دولت میزبان یا دولت های دیگر را با خود داشته باشند. این تعریف شامل گروه های ذیل می شود اما تنها به موارد زیر محدود نمی ماند: گروه های شورشی مخالف، ملیشه های محلی (به اساس نژاد یا قوم)، شورشیان، تروریستان، پارتیزان، و نیروهای دفاعی مدنی و گروه های شبه نظامی (زمانیکه این گروه ها خارج از کنترل دولت باشند). این گروه ها هیچ گونه مبنای حقوقی تحت قوانین افغانستان ندارند.

در سال ۲۰۱۲، یوناما نقض های فزاینده حقوق بشری را از سوی گروه های مسلح به ثبت رسانیده است.^{۱۶۱} حضور و ظهور مجدد اینگونه گروه ها بیشتر در شمال و مناطق شمال شرقی کشور به چشم می خورد. ظهور این گروه ها می تواند واکنشی باشد در برابر حضور فزاینده طالبان و عناصر ضد دولت، به خصوص در ولسوالی های دوردست، خلاء های امنیتی مربوط به انتقال نیروهای نظامی، عدم ثبات سیاسی، واقعات جنایی و ناامنی عمومی. در خیلی از ساحات دیده شده که نیروهای امنیتی دولت حضور و فعالیت گروه های مسلح را ظاهراً به مثابه مبارزه دولت در برابر عناصر ضد دولت پذیرفته اند.

یوناما فعالیت گروه های مسلح را در ۴۰ ولسوالی شمال و شمال شرقی افغانستان ثبت نموده است.^{۱۶۲} در برخی ساحات شمالی و شمال شرقی، مردم محل تایید نموده اند که این گروه ها کنترل، نفوذ محلی و تعداد افراد خود را در سال ۲۰۱۲ افزایش داده اند. در بعضی ساحات، این گروه ها نسبت به نیروهای امنیتی افغان حضور، قدرت و کنترل بیشتر داشته اند. مثلاً، در ولسوالی قلعه ذال ولایت کندز، رقم یک گروه مسلح ۲۳۰ نفری به مراتب بیشتر از نیروهای امنیتی افغان بودند و آنها را قادر می سازد تا کنترل بیشتر را در ساحه داشته باشند.^{۱۶۳} در بعضی ساحات دیگر، نفوذ گروه های مسلح ضعیفتر بوده است.

گروه های مسلح هیچ گونه جایگاه حقوقی در قوانین افغانستان ندارند و خارج از ساختارهای دولتی فعالیت می نمایند، با اینکه که در برخی نقاط مقامات حکومتی درجات متفاوت کنترل را بالای این گروه ها اعمال می نمایند. زمانیکه گروه های مسلح عملیات های امنیتی و مبارزه با شورش را تحت قومانده رسمی یک مقام دولتی مانند قوماندان امنیه، کارمند امنیت ملی یا ولسوال انجام می دهند، یوناما این گروه ها را بخش از نیروهای مسلح یک طرف از نبرد ارزیابی می نماید و از این جهت هر دو طرف مکلف هستند، و باید مسئول تخلفات از حقوق بشر دوستانه بین المللی پنداشته شوند.

در برخی ساحات، پیوند گروه های مسلح به دولت ضعیف تر بوده است و نسبت شمولیت شان در ساختارهای فرماندهی بیشتر به اساس روابط خانوادگی و وفاداریهای شخصی بوده است. در ساحات دیگر، رابطه قدرت بین گروه های مسلح و دولت به گونه ای بوده است که این گروه ها بالای تصمیم ادارات محلی دولت کنترل داشته اند.^{۱۶۴} سایر گروه های مسلح به مقامات حکومتی تعلق نداشتند.

^{۱۶۱}. زمانیکه گروه های مسلح به مقامات حکومتی یا دولتی نسبت داده می شوند، تخلفات که از سوی آنها در برابر افراد انجام می شود نقض ها و تخلفات حقوق بشری اند. تخلفات بشری زمانی بوقوع می پیوندند که دولت از طریق نمایندگان خود بر ضد افراد عمل نمایند. دولت مسئولیت قانونی دارد تا از اینگونه تخلفات جلوگیری به عمل آورد و آنها را جبران نماید.

^{۱۶۲}. طبق اطلاعات اداره امنیت و مصونیت ملل متحد و یوناما، در مناطق شمالی، گروه های مسلح از جمله ۵۴ ولسوالی در ۲۱ ولسوالی فعالیت دارند که این ولسوالیها عبارتند از: ولسوالی چهاربولک ولایت بلخ، ولسوالیهای سوزما قلعه، گوسفندی، کوهستانات، سانچارک، بلخاب و سرپل ولایت سرپل، ولسوالیهای فیض آباد، مردیان، کویش تپه، درزاب، خواجه دوکه در ولایت جاوزجان، دره صوف پایان و دره صوف بالا در ولایت سمنگان، و ولسوالیهای پشتون کوت، بلجراغ، شیرین تگاب، قیصار، غورماچ، دولت آباد، و المار در ولایت فاریاب. در شمالشرق، گروه های مسلح غیرقانونی از جمله ۶۷ ولسوالی در ۱۸ ولسوالی آن فعال اند و در ولسوالیهای خان آباد، کندز، قلعه ذال، و تا حدود در ولسوالی علی آباد ولایت کندز، ولسوالیهای بنو، ده سلاح، پل اینار، جلگه، دوشی، بغلان جدید، خوست، پلخمری و دهنه غوری ولایت بغلان، ولسوالیهای خواجه بهاو الدین، خواجه غار و ینگه قلعه در ولایت تخار و ساحه خومبک، ولسوالی کشم ولایت بدخشان صاحب نفوذ و قدرت می باشند.

^{۱۶۳}. رقم پولیس ملی افغان در این ولایت ۲۵ تا ۳۵ نفر گزارش شده در حالیکه نفرات گروه مسلح بالاتر از آن است.

^{۱۶۴}. مصاحبه یوناما با مقامات محل، ۹ جنوری ۲۰۱۳، ولایت فاریاب.

گروه‌های مسلح و حفاظت از غیرنظامیان

حضور و ظهور مجدد گروه‌های مسلح اکثراً حفاظت از افراد ملکی را کاهش و تخلفات حقوق بشری را افزایش داده است. غیرنظامیان بطور فزاینده در خط آتش میان گروه‌های مسلح و عناصر ضد دولتی گیر مانده اند و متحمل نقض حقوق بشری از سوی گروه‌های مسلح شده‌اند.

در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۸ واقعه را به ثبت رساند که در آن گروه‌های مسلح ۴۲ تن را کشته و ۳۲ تن دیگر را زخمی نموده‌اند. از جمله این ۲۸ واقعه، ۲۲ واقعه آن شامل تخلفات حقوق بشری بوده است.^{۱۶۵} این تخلفات عبارتند از کشتارهای هدفمندانه، آدم ربایی‌ها، تهدیدات، ارباب، ازار و اذیت، اخذی مالیه، نقض حق آموزش به شمول اشغال مکاتب و تهدید آموزگاران و تجاوز جنسی. یوناما همچنان عدم حسابدهی برای تخلفات حقوق بشری در جاهایی که این گروه‌ها نفوذ قابل ملاحظه را اعمال می‌نمایند و مقامات محلی حکومت از آنها حمایت می‌نماید، مشاهد نموده است.

یوناما شش واقعه تلفات افراد ملکی را به ثبت رسانده که در اثر نبرد زمینی میان گروه‌های مسلح و عناصر ضد دولت و حملات گروه‌های مسلح بر یک دیگر بوجود آمده‌اند. یک واقعه جدی در ۲ سپتمبر زمانی بوقوع پیوست که یک گروه مسلح بالای قریه کنان کلان در ولایت کندز حمله نمودند و ۱۲ غیرنظامی را کشته و ۸ تن دیگر را زخمی نمودند. بنابر گزارش‌ها، این حمله به مثابه یک عمل انتقام جویانه در واکنش به کشته شدن یک تن از حامیان یک گروه مسلح که در همان قریه اتفاق افتاده بود، انجام شده است.

گروه‌های مسلح در ولایت فاریاب - بر ساختن خلاءهای امنیتی

یک تن از بزرگان با نفوذ محلی که پسرش افسر پولیس ملی می باشد یک تعداد از افراد مسلح را تحت فرمان خود دارد و خود فرمانده یک گروه مسلح می باشد. او در یک موقعیت استراتژیک در ولسوالی پشتون کوت که پولیس دسترسی کمتر به آن دارد، مستقر می باشد. این گروه مسلح نقش مهمی را در عملیات‌ها بر ضد شورشیان در این ساحات داشته است.... در حال حاضر، پولیس ولسوالی قادر نیست تا هر کدام این ادعاها را مورد بررسی قرار دهند (ادعاهای نقض حقوق بشری از جانب اعضای این گروه). چون در غیر آن، گروه یاد شده ممکن به شورشیان بپیوندد و در آنصورت دولت کنترل خیلی از ساحه را از دست خواهد داد.

-- مقام ارشد در ولایت فاریاب، ۹ جنوری ۲۰۱۳، ۱۶۶.

در ولسوالی‌های المار، قیصار، غورماچ و پشتون کوت ولایت فاریاب، رقم و قوت گروه‌های مسلح در سال ۲۰۱۲ بگونه قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. پس از آغاز روند انتقال امنیت در برخی ساحات ولایت

^{۱۶۵} یوناما در سال ۲۰۱۱، تخلفات بشری از سوی گروه‌های مسلح را ثبت و گزارش نکرده است.

^{۱۶۶} مصاحبه یوناما با مقام ارشد یک ولسوالی ولایت فاریاب، مورخ ۹ جنوری ۲۰۱۳، مزار شریف.

فاریاب،^{۱۶۷} مقامات محلی و نیروهای امنیتی افغان خواستار حمایت گروههای مسلح در عملیات های شان در برابر شورشیان گردیدند.^{۱۶۸}

آغاز روند انتقال، بوجود آمدن خلاهای امنیتی و کمبود حضور تشکیل نیروهای امنیتی افغان مقامات امنیتی محل را واداشته تا از گروههای مسلح که افراد مسلح زیاد و نفوذ قوی را در این ساحات در اختیار دارند، کمک بخواهند. در ساحه سرحوض، ولسوالی پشتون کوت، ولایت فاریاب، نیروهای امنیتی افغان از یک فرمانده محل خواست تا افراد خود را در برابر عناصر ضد دولت تجهیز نماید. طبق اظهارات مقامات محلی به یوناما، نیروهای امنیتی محل و مقامات باور داشتند که فرمانده مذکور می تواند تا ۳۰۰ نفر را تجهیز نماید.^{۱۶۹}

یوناما این نکته را واضح می سازد که گسترش بدون کنترل یا حمایت فعال از این گروهها مستقیماً بر حفاظت غیرنظامیان اثر میگذارد، توانایی اداره محلی برای استفاده قانونی از نیرو را تضعیف ساخته و حکومتداری و امنیت را در یک محل از هم می پاشد.^{۱۷۰}

ادغام گروههای مسلح در ساختارهای نیروهای امنیتی افغانستان

نیروهای تحت نام پروژه زیربنای حیاتی (Critical Infrastructure Project) که در سال ۲۰۱۱ توسط آیساف و نیروهای امنیتی افغانستان در بخش هایی از ولایات کندز، بلخ و فاریاب آغاز گردید ممکن به گسترش توانایی گروههای مسلح در مناطق شمال و شمال شرقی کمک کرده باشد.^{۱۷۱} در برخی ساحات، این پروژه ها ساختارهای فعلی گروههای مسلح را استحکام و تقویت نموده، اعضای آنها را یکجا ساخته، زمینه آموزش را برایشان مساعد و رقمشان را تحت یک ائتلاف با نیروهای طرفدار دولت افزایش داده اند. در پی انحلال رسمی پروژه زیربنای حیاتی در سال ۲۰۱۲، در اکثر ساحات، اعضای قبلی پروژه مذکور رسماً شامل ساختارهای دولتی، پولیس ملی و اردوی ملی گردیدند.^{۱۷۲}

همچنین اکثر اعضای دیگر ابتکارات دفاعی محلی مانند نیروهای تحت نام امنیت متوسط برای پروژه زیربنای حیاتی در ولایت هلمند و راه حل های مبتنی بر امنیت جامعه در مناطق شرقی، منحل شده و جذب پولیس محلی افغان گردیدند.^{۱۷۳} قبلاً در این گزارش، یوناما نگرانی های خود را در مورد بررسی قبل از ادغام به پولیس محلی و سایر گروهها در ساختارهای پولیس محلی ابراز نموده است.

^{۱۶۷} .مرحله سوم انتقال مسئولیت های امنیتی به کنترل کامل نیروهای امنیتی افغان در ولسوالیهای اندخوی، بالچراغ، دولت آباد، گرزوان، خانه چهارباغ، خواجه سبزپوش، کوهستان، میمنه، قرمقل، قرغان و شیرین تگاب که در می سال ۲۰۱۲ اعلان گردید، اندک پس از آن آغاز گردید. پروسه یاشده در ولسوالی های المار، غورماچ، پشتون کوت، و قیصار که قرار اند در مرحله چهارم روند انتقال آغاز گردند، به تاریخ ۳۱ دسمبر ۲۰۱۲ اعلان گردید.

^{۱۶۸} .اطلاعات جمع آوری شده و تحلیل شده از سوی دفتر یوناما در ولایت فاریاب، مورخ جون ۲۰۱۲ تا جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۶۹} .ماخذ قبلی.

^{۱۷۰} .به تحلیل ها و گزارش ها در مورد پدیده ملیشه نظر اندازید. بطور مثال، Jones, S.G., منطق استراتژیک ملیشه، مقاله انستیتوت تحقیقاتی ملی دفاعی، مورخ جنوری ۲۰۱۲، WR-913, SOCOM, p.5-6.

^{۱۷۱} .باوجودیکه اکثریت اعضای پروژه مهم زیربنایی (Critical Infrastructure Project) در اواسط تا اواخر ۲۰۱۲ به پولیس ملی افغان مدغم گردیدند، خیلی از آن های که تا اکنون مدغم نگردیده اند هنوز هم توانایی های شان را در محلات اعمال می نمایند و بعضی از این گروههای مدغم شده مرتکب تخلفات در برابر غیرنظامیان قبل و بعد از ادغام شدن، شده اند.

^{۱۷۲} .برای جزئیات در مورد جذب اعضای پروژه مهم زیربنایی به پولیس محلی افغان، به بخش از گزارش در مورد پولیس محلی افغان بنگرید.

^{۱۷۳} .ماخذ قبلی.

طی سال ۲۰۱۲، گروه‌های مسلح، به شمول اعضای قبلی پروژه زیربنای حیاتی، در تشکیلات دولت به ویژه پولیس محلی قرار گرفتند. در برخی ساحات، کل اعضای یک گروه مسلح به پولیس محلی عوض گردیدند و انتظار می رود تا رسماً شامل گردند و آموزش ببینند.^{۱۷۴}

استخدام کامل گروه‌های مسلح در پولیس محلی نگرانی‌های موجود در مورد قابلیت هم پذیری و چگونگی رفتار نیروهای امنیتی دولت با آنها با توجه به چگونگی وفاداریهای واقعی آنهاست که آنجا خدمت می‌نمایند را بیشتر می‌سازد.^{۱۷۵} مردم محل در مناطق شمالشرقی به یوناما گزارش داده‌اند که برخی از اعضای این گروه‌های مسلح که اخیراً به پولیس محلی پیوسته‌اند به فعالیت‌ها و ارتباطات قبلی‌شان ادامه می‌دهند. این موضوع بیشتر مشابه به فرماندهان قدرتمند که به حیث اعضای پولیس محلی گماشته شدند و یا زمانیکه اعضای کامل یک گروه مسلح جذب پولیس محل گردیدند، بوده است. یک کارگر صحنی محل از ولایت تخار این وضعیت را اینگونه توضیح کرد: "از طرف روز پولیس محلی و از طرف شب همیشه".^{۱۷۶}

در چند ساحه دیگر، گروه‌های قبلی مربوط به ابتکارات دفاعی محلی حتی پس از انحلال هم به فعالیت-هایشان به حیث گروه‌های مسلح ادامه می‌دهند. مردم محل اکثراً این گروه‌ها را بنام "اربکی" یاد می‌کنند. بطور مثال، در ولسوالی بلچراغ ولایت فاریاب، گروه‌های قبلی پروژه زیربنای حیاتی هنوز هم فعالند و از غیر نظامیان بطور متواتر مالیه غیر قانونی اخذ می‌نمایند. در اکتوبر ۲۰۱۲، تعدادی از بزرگان این ولسوالی به دفتر یوناما مراجعه نمودند و از یک فرمانده قبلی پروژه زیربنایی مذکور که وابسته به یک حزب سیاسی می‌باشد، شکایت نمودند. این بزرگان به یوناما اطلاع دادند که پس از انحلال گروه زیربنایی، فرمانده مذکور به گرفتن مالیه از مردم محل آغاز نموده و این را اظهار می‌نماید که این مالیه را برای تامین امنیت این ساحه اخذ می‌نماید.^{۱۷۷}

^{۱۷۴} در این وضعیت، برخی گروه‌های مسلح خود را به حیث اعضای پولیس محلی افغان معرفی نموده (که بنام پولیس محلی یکجانبه، یاد می‌گردند) بطور مثال، گروه‌های مسلح در ولسوالی‌های خواجه غار و درقد ولایت تخار از سال ۲۰۱۱ به اینسو یعنی زمانیکه ولسوالی‌های یادشده تشکیل رسمی پولیس محلی را دریافت نمودند، خود را به حیث پولیس محلی معرفی می‌نمایند. این بود جریان قضیه هرچند که جذب رسمی شان در پولیس محلی در مارچ ۲۰۱۲ آغاز گردید. به گزارش وسط سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی بنگرید: پولیس محلی افغان و حفاظت غیرنظامیان، در صفحه <http://unama/unmissions.org/Default.aspx?tabid=122658&language=en-US>.

^{۱۷۵} به گزارش‌های سالانه و وسط سال ۲۰۱۱ یوناما در مورد حفاظت غیرنظامیان در نبرد‌های مسلحانه، و گزارش وسط سال ۲۰۱۲ در مورد حفاظت افراد ملکی در نبرد‌های مسلحانه مراجعه نمایید.

<http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20ReportFinalFeb%202012.pdf>

^{۱۷۶} مصاحبه یوناما با کارگران صحنی محل ولایت تخار، مورخ دسمبر ۲۰۱۲، ولایت کندز.

^{۱۷۷} به بخش پولیس محلی افغان و حفاظت از غیرنظامیان در این گزارش توجه نمایید.

عدم حسابدگی گروه‌های مسلح برای تخلفات حقوق بشری

در آغاز، ریاست ما در مداخله و دستگیری پنج مظنون مرتکب خیلی علاقمندی داشت. هرچند، تحقیقات ما نشان داد که این فقط یک اتهام غلط در برابر اربکی‌ها (گروه‌های مسلح) می‌باشد و دختر خود یک فاحشه است. شورشیان از این دختر برای آسیب رساندن به اعتبار دولت سوء استفاده نمودند.

-- اظهارات رئیس واحد جندر و حقوق بشر پولیس ملی افغان در شهر شبرغان ولایت جوزجان مبنی بر تلاش‌های پولیس برای دستگیری پنج عضو یک گروه مسلح مظنون به تجاوز جنسی بر یک دختر ۱۷ ساله.^{۱۷۸}

۲۴ قضیه را که یوناما به ثبت رسانده نشان می‌دهد که مقامات، اعضای گروه‌های مسلح را برای نقض حقوق بشری بازداشت و تعقیب ننموده‌اند.^{۱۷۹} در اکثر این قضایا، مقامات به یوناما گزارش داده‌اند که آنها ظرفیت، دسترسی یا اراده آن را ندارند تا درباره اعضای این گروه‌ها تحقیق و آنها را بازداشت نمایند.

در بعضی ساحات، مقامات محل از تعقیب و بررسی جنایی با گفتن اینکه تخلفات مذکور خصومت شخصی میان فرماندهان محل بوده، خودداری نموده‌اند. بطور مثال، در اکتوبر ۲۰۱۲، مقامات به پیگیری یک حمله در یک کلینیک صحنی در ولسوالی گرزویان ولایت فاریاب نپرداختند و به یوناما اطلاع دادند که آنها قضیه متذکره را به حیث یک خصومت شخصی میان دو فرمانده تلقی می‌نمایند.^{۱۸۰}

در ساحات دیگر، گروه‌های مسلح مستقیماً در مقابل اقدامات علیه اعضاء یا حامیان شان مداخله نمودند و مانع طی مراحل قانونی گردیده‌اند. بطور مثال، در جنوری ۲۰۱۳، مقامات در ولایت کندز حکم بازداشت دو فرمانده یک گروه مسلح را صادر نمودند که مظنون به شلیک و قتل ۱۲ غیرنظامی در قریه کتان کلان ولایت کندز بودند، اما اشخاص مذکور به دلیل مداخله مستقیم گروه‌های مسلح دخیل محاکمه نگردیدند.^{۱۸۱}

همزمان با این، در ۸ اکتوبر ۲۰۱۲، یک هیئت پولیس ملی متشکل از یک سارنوال و افسران ریاست تحقیقات جنایی خواستند تا سه شخص وابسته به یک گروه مسلح مشهور متهم به قتل یک شخص در ساحه نالارغی ولسوالی کندز را بازداشت نمایند که با ۵ عضو یک گروه مسلح مواجه شدند. هیئت مذکور بدون اجراء حکم بازداشت دوباره به کندز برگشتند.^{۱۸۲}

^{۱۷۸}. مصاحبه یوناما با رئیس واحد جندر و حقوق بشر پولیس ملی، مورخ ۹ جنوری ۲۰۱۳، شهر شبرغان.

^{۱۷۹}. یوناما بازداشت و تعقیب مرتکبین توسط مقامات را در چهار قضیه دیگر تخلفات توسط گروه‌های مسلح در مناطق شمالی به ثبت رسانده است.

^{۱۸۰}. مصاحبه یوناما با ولسوال و قوماندان پولیس گرزویان در ولایت مزار، مورخ ۸ جنوری ۲۰۱۳.

^{۱۸۱}. مصاحبه یوناما با سخنگوی پولیس کندز، مورخ ۹ جنوری ۲۰۱۳ ولایت کندز.

^{۱۸۲}. مصاحبه یوناما با یک شاهد عینی و برادر یک تن از قربانیان، مورخ ۱۱ نومبر ۲۰۱۲، ولایت کندز.

بزرگترین چالش برای ایجاد حاکمیت قانون و حقوق بشر در این ولسوالی وجود گروه‌های مسلح می‌باشد. بطور مثال، زمانیکه من دو حکم بازداشت را برای یک قضیه ی که در آن یک دختر در بدل پول به یک فرمانده ملیشه به ازدواج داده شده بود، صادر نمودم هیچ گونه اجراءات از طرف پولیس صورت نگرفت چون فرمانده مذکور خیلی قدرتمند است. من تنها توانایی قلم دارم؛ در زمینه بازداشت اشخاص مسلح قلم من چندان کارگر نمی‌باشد.

-- سارنوال یک ولسوالی مناطق شمالشرقی، جنوری ۲۰۱۳.^{۱۸۳}

جایی که که مقامات می‌توانستند مظنونین را دستگیر یا بازداشت نمایند، قضایای یاد شده اکثراً به تاخیر افتاده‌اند. در پی تجاوز گروهی بر یک دختر ۱۷ ساله از سوی هشت عضو یک گروه مسلح به تاریخ ۸ می ۲۰۱۲ در ولایت جوزجان، تنها دو تن از این هشت مظنون بازداشت گردیدند و حالا انتظار محاکمه را دارند. طبق اظهارات مقامات محل، اجراءات روی این قضیه به دلیل مشکل بوجود آمده میان محکمه شهری و سارنوال نظامی که هر کدام از عدم صلاحیت قضایی در مورد تخلفات مرتکب شده از سوی گروه‌های مسلح سخن می‌گفتند، به تاخیر افتاده است. این قضیه تا زمانیکه از سوی ستره محکمه در رابطه به موضوع صلاحیت قضائی روی آن فیصله صورت می‌گیرد، به حالت تعلیق در آمده است.^{۱۸۴}

یوناما از دولت می‌خواهد تا گروه‌های مسلح را انحلال و خلع سلاح نماید، و تلاش هایش را برای ایجاد و گسترش نیروهای امنیتی آموزش دیده با منابع کافی در تمامی ساحات متأثر از جنگ و دور دست افزایش دهد. بررسی لازم و مناسب از هر فرد در جریان انحلال ابتکارات دفاعی محلی و روند جذب آنها به ساختارهای پولیس محلی باید صورت گیرد. تمامی گروه‌های مسلح نباید بدون بررسی افراد به ساختارهای امنیتی دولت مدغم گردند. اینگونه گروه‌های مسلح باید تفکیک گردند و نباید مشروعیت بدست آورند.

اطفال و نبرد مسلحانه

یوناما به تعداد ۱۳۰۲ قضیه تلفات پسران و دختران افغان را در سال ۲۰۱۲ به ثبت رسانده (۴۸۸ کشته و ۸۱۴ زخمی) که کاهش نسبی را نسبت به سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد. تلفات افراد ملکی ناشی از همه تاکتیک‌ها می‌باشد، با اینکه اکثر این تلفات از مواد منفجره تعبیه شده و نبردهای زمینی بوجود می‌آید.

عناصر ضد دولت مسئول ۷۸۸ کل تلفات اطفال شناخته شده‌اند (۲۸۳ کشته و ۵۰۵ زخمی). نیروهای طرفدار دولت مسئول تلفات ۱۷۴ طفل با ۹۰ کشته و ۸۴ زخمی شناخته شده‌اند. ۳۴۰ مورد تلفات اطفال تا حال به طرف مشخص نسبت داده نشده است.

اطفال هنوز هم آسیب پذیرترین قشرند که از مواد منفجره باقی مانده از جنگ (EWR) متحمل خسارات شده‌اند، و از جمله ۲۰۸ قضیه تلفات افراد ملکی ناشی از واقعات مواد منفجره باقی مانده از جنگ، ۱۶۰ تن

^{۱۸۳}. مصاحبه یوناما با سارنوال یک ولسوالی در یک ولایت شمالشرقی، جنوری ۲۰۱۳.
^{۱۸۴}. مصاحبه یوناما با سارنوال نظامی در ولایت جوزجان، ۹ جنوری ۲۰۱۳، شهر شبرغان.

آنها اطفال بودند که ۷۷ درصد از مجموع تلفات ناشی از این مواد را نشان می دهد. در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۰۸ قضیه تلفات افراد ملکی (۷۳ فرد ملکی کشته و ۱۳۵ فرد دیگر زخمی) ناشی از واقعات مواد منفجره باقی مانده از جنگ را به ثبت رسانده، همان سطح تلفات که در سال ۲۰۱۱ به ثبت رسیده است (۶۹ کشته و ۱۳۹ زخمی).

همانطوریکه در سال‌های قبل به ثبت رسیده است، اکثر تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره باقی از جنگ را پسران تشکیل می دهند. تقریباً در تمامی واقعات که در آن‌ها به اطفال صدمه رسیده است در هنگام پیشبرد فعالیت های روزمره شان بوده است.

استخدام و استفاده از اطفال

در سال ۲۰۱۲، یوناما گزارشات ۳۹ واقعه استخدام اطفال در نیروهای مسلح را دریافت نموده که ۱۱۶ طفل شامل آن بوده است.^{۱۸۵} عناصر ضد دولت از اطفال برای انجام حملات، محافظت و یا دیده‌بانی، و در برخی موارد برای بهره برداری جنسی استفاده نموده‌اند. حقوق بین الملل استفاده جنسی و استخدام اطفال برای اشتراک در خصومت ها را با صراحت از جمله جرایم جنگی تلقی می کند.^{۱۸۶}

اکثر گزارشات واقعات استخدام اطفال از مناطق جنوبی افغانستان بدست آمده است. در شمال کشور، تنها نه واقعه استخدام اطفال در ولایت فاریاب ثبت گردیده است.^{۱۸۷}

با وجود پیشرفت در تطبیق پلان کاری ملی برای جلوگیری از استخدام اطفال زیر سن توسط نیروهای امنیتی افغان که در جنوری ۲۰۱۱ به امضاء رسید، گروه کشوری نظارت و گزارش دهی ملل متحد مشاهده نموده که استخدام اطفال زیر سن و استفاده آنها توسط نیروهای امنیتی افغانستان، به ویژه پولیس ملی تا حال بطور کامل متوقف نشده است. از این جهت، در یازدهمین گزارش سالانه شورای امنیت در مورد اطفال و مخاصمات مسلحانه که انکشافات سال ۲۰۱۱ را تحت پوشش خود دارد و در اپریل ۲۰۱۲ به نشر رسیده، از

^{۱۸۵} طبق اطلاعات که از سوی گروه کاری افغانستان برای نظارت و گزارش دهی در مورد اطفال و نبرد مسلحانه (CTFMR) جمع آوری و بازبینی گردیده است. گروه کاری افغانستان برای نظارت و گزارش دهی در مورد اطفال و نبرد مسلحانه متشکل از ادارات ملل متحد و دیگر سازمان های مربوطه می باشد و قطعنامه ۱۶۱۲ شورای امنیت ملل متحد آنها را موظف نموده تا تخلفات شدید را که در برابر اطفال در شرایط نبرد مسلحانه بوقوع می پیوندد به گونه سیستماتیک نظارت و گزارش دهند.

^{۱۸۶} ماده ۸ (۲) (ب) (۲۶)، (ت) (۷) اساسنامه روم خدمت اجباری، سربازگیری یا استفاده از اطفال زیر ۱۵ سال را در خصومت ها در نبرد های مسلحانه ملی و بین المللی جرم می پندارد. فرمان ۲۳۱۲ ریاست جمهوری استخدام اطفال زیر سن در نیروهای امنیتی را صریحاً منع نموده است. باوجودیکه نیروهای امنیتی افغان در تطبیق پلان کاری ملی برای جلوگیری از استخدام اطفال زیر سن که در جنوری ۲۰۱۱ به امضاء رسیده، پیشرفت های داشته است، اما نیروی کاری کشوری برای نظارت و گزارش دهی مشاهده نموده که استخدام و استفاده اطفال زیر سن توسط نیروهای امنیتی افغان، به ویژه پولیس ملی تا حال بطور کامل متوقف نگردیده است. از این جهت، در یازدهمین گزارش سالانه شورای امنیت در مورد اطفال و نبرد مسلحانه که انکشافات سال ۲۰۱۱ را تحت پوشش دارد و در اپریل ۲۰۱۲ به نشر رسیده، از پولیس ملی افغان برای استخدام اطفال زیر سن در ضمایم گزارش با یک عطف اضافی به پولیس محلی، نام برده شده است. در مارچ ۲۰۱۲، دولت نخستین گزارش خود را که مسئولیت اش را با اقدامات توافق شده در پلان کاری نشان میدهد، ارائه نمود.

^{۱۸۷} در نه واقعه که از ولایت فاریاب بدست آمده، نیروهای امنیتی افغان ۱۱ طفل را برای وابستگی شان با عناصر ضد دولت بازداشت نموده، چهار تن آنها در پولیس محلی استخدام گردیده بودند و یک پسر دیگر حمله انتحاری انجام داده بود. اطلاعات تایید شده از سوی تیم کاری کشوری در مورد اطفال و نبرد مسلحانه (CAAC) در سال ۲۰۱۲.

پولیس ملی افغان برای استخدام اطفال زیر سن در ضمایم گزارش با یک عطف اضافی به پولیس محلی، یاد گردیده است.^{۱۸۸} هر چند که یوناما از پیشرفت های دولت در این گزارش یاد نموده است.

در نومبر ۲۰۱۲ یوناما گزارش هایی را دریافت نمود که یک فرمانده پولیس محلی در ولایت بغلان پنج پسر را برای دو سال بازداشت نموده و از آنها به حیث محافظین و رقاچه استفاده می نمود. به اساس گزارش ها، از این پسران سوء استفاده جنسی نیز صورت گرفته است. در یک واقعه دیگر به تاریخ ۸ نومبر در ولایت زابل، دو پسر در ساحه بازار ولسوالی شاه جوی پس از آنکه یک وسیله تعبیه شده از مواد منفجره خود را منفجر نمود، کشته شدند. بنابر گزارش ها، پولیس محلی از این پسران خواسته بود تا یک بکس مشکوک مملو از وسیله منفجره تعبیه شده را بازرسی نمایند که در جریان بازرسی منفجر گردید.^{۱۸۹}

استخدام اطفال برای انجام حملات و بعضی اوقات کشته شدن آنها در هنگام اجرای این حملات به قربانی شدن مضاعف آنها انجامیده است. طی سال ۲۰۱۲، یوناما سه قضیه را به ثبت رسانده که در آن سه طفل در هنگام انجام حمله انتحاری به هلاکت رسیدند و ۴۸ طفل دیگر از سوی نیروهای امنیتی افغان به ظن انجام حملات انتحاری بازداشت گردیدند. نیروهای امنیتی افغان همچنان تعداد زیادی از اطفال را به ظن وابستگی شان به عناصر ضد دولت بازداشت کرده اند. بطور مثال، در ۸ سپتمبر، یک طفل ۱۶ ساله در شهر کابل یک حمله انتحاری را انجام داد که در نتیجه آن نه فرد ملکی کشته و ۱۱ تن دیگر زخم برداشتند. اکثر قربانیان این حمله انتحاری اطفال بودند، به شمول چهار طفلی که شاگرد موسسه غیر دولتی سکا تیستان بودند.

زنان و دختران و نبرد مسلحانه

زنان و دختران بیشتر از اثرات نبرد مسلحانه متحمل خسارات شده اند. رقم تلفات طبقه اناث ۸۶۴ بوده (۳۰۱ کشته و ۵۶۳ زخمی)،^{۱۹۰} که یک افزایش ۲۰ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۱ نشان میدهد. اکثریت این قربانیان زن در هنگام فعالیت های روزمره خود و کار در خانه و کاشانه شان کشته و یا زخمی گردیده اند. بطور مثال، در ۱۳ جولای عناصر ضد دولت یک پسته پولیس سرحدی افغان را در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار با اسلحه ثقیل و خفیف مورد آماج قرار دادند. در جریان این حمله، از اثر اصابت یک راکت در یک منزل نزدیک به آن پسته یک زن کشته و دو طفل دیگر زخم برداشتند.

زنان و دختران از اثر واقعات کشتارهای هدفمند که بیشتر از سه برابر در سال ۲۰۱۲ بوقوع پیوسته است کشته و زخمی شده اند و در مقایسه به تلفات ۱۶ نفر در سال ۲۰۱۱، ۵۱ نفر تلفات داشته اند. هدفگیری

^{۱۸۸} در ۳۰ جنوری ۲۰۱۱، دولت افغانستان (وزارت های امور داخله، عدلیه و دفاع و ریاست امنیت ملی) و ملل متحد یک پلان کاری را میان دولت اسلامی افغانستان و نیروی کاری کشوری ملل متحد برای نظارت و گزارش دهی در پیوند با اطفال وابسته با نیروهای امنیت ملی در افغانستان برای جلوگیری از استخدام و استفاده اطفال زیر سن توسط نیروهای افغان، به شمول خشونت جنسی و کشتن و ضرب و جرح که با حقوق بشر دوستانه بین المللی در تضاد می باشد، به امضاء رسانیدند. یک گروه کاری متشکل از نمایندگان وزارت ها ایجاد گردید تا در مورد تطبیق پلان کاری از سوی دولت گزارش دهد. دولت نخستین گزارش مربوطه خود را در اوایل سال ۲۰۱۲ به نماینده خاص در امور اطفال و نبرد مسلحانه تقدیم نمود. دفتر نماینده خاص سر منشی در امور اطفال و نبرد مسلحانه، افغانستان، <http://childrenandarmedconflict.un.org/countries/afghanistan/>

^{۱۸۹} طبق اطلاعات که از سوی نیروی کاری کشوری در مورد اطفال و نبرد مسلحانه در سال ۲۰۱۲ جمع آوری و بازبینی گردیده است.

^{۱۹۰} ارقام تلفات برای دختران افغان در هر دو بخش زنان و دختران و اطفال این گزارش به دلیل آسیب پذیری دو برابرشان بازتاب میابد، هر چند که ارقام دختران تنها یک بار در دنیایس یوناما و در مجموع کل ارقام تلفات افراد ملکی ثبت و شمار گردیده اند.

زنان در سال ۲۰۱۲ همچنان ادامه داشته است. نمونه بارز آن کشته شدن دو رئیس ریاست امور زنان ولایت لغمان از سوی عناصر ضد دولت در جولای و دسمبر می باشد. هر دو قتل از جمله تهدیدات عناصر ضد دولت بودند که در برابر زنان در پیوند با کار و فعالیت شان با دولت در مورد مسایل مربوط به زنان اتفاق افتاده است. در ۱۳ جولای، عناصر ضد دولت یک وسیله منفجره تعبیه شده را در برابر موتر رئیس ریاست امور زنان منفجر ساختند که در نتیجه آن خانم مذکور با شوهر و یک دخترش کشته شدند. همزمان با این، در ۱۰ دسمبر، دو طالب مسلح سرپرست ریاست امور زنان ولایت لغمان را نیز به قتل رساندند.

در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۱۷ قضیه تلفات زنان و دختران را در اثر انفجار مواد منفجره تعبیه شده به ثبت رسانده است که نه درصد کل تلفات ناشی از مواد تعبیه شده در سال ۲۰۱۲ را نشان میدهد.

نبرد مسلحانه و حق بر آموزش

در سال ۲۰۱۲، خشونت های مربوط به نبرد در تمامی مناطق افغانستان مستقیماً بر دسترسی به آموزش اثر گذاشته است. یوناما ۷۴ واقعه حمله بر مراکز آموزشی، به شمول سوختاندن مکاتب، ارباب و تهدید معلمین و کارمندان، مواد منفجره تعبیه شده در مجاورت مکاتب، حملات راکتی، نبرد زمینی، حملات و اشغال مکاتب را شناسایی نموده است. در حالیکه عناصر ضد دولت مسئول اکثریت حملات شناخته می شوند، گروه های مسلح مسئول چهار واقعه و پولیس محل مسئول نه واقعه دیگر فقط در مناطق شمال و شمالشرقی افغانستان پنداشته شده اند. یوناما دریافته است که آیساف و نیروهای امنیتی افغان در ۱۱ واقعه که اثرات مستقیم را بر مکاتب گذاشته است، دخیل بوده اند و اکثر این واقعات را اشغال مکاتب تشکیل می دهند.

اشغال مکاتب

در سال ۲۰۱۲، برخی مکاتب برای مقاصد نظامی اشغال و مورد استفاده قرار گرفتند که وضعیت مصئون مکاتب را به چالش کشیده و اطفال را به خطر انداخته است. یوناما گزارش ۱۴ واقعه اشغال یا تصرف مکاتب را دریافت نموده است.^{۱۹۱} اکثر طرفین درگیر مکاتب را موقتاً برای مقاصد انجام عملیات های ویژه نظامی تصرف نموده اند. بطور مثال، در ولسوالی السای ولایت کاپیسا بزرگان محل به یوناما خبر دادند که اردوی ملی برای چهار سال اخیر ساختمان یک مکتب را در اختیار داشتند، و اطفال خارج از آن درس می خواندند. در می ۲۰۱۲ در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان، پولیس دو مکتب را به اشغال در آوردند و در جریان این اشغال به معلمین و شاگردان اجازه داخل شدن را ندادند. عناصر ضد دولت یکی از مکاتب را هدف یک موشک آر پی جی قرار دادند که به محوطه مکتب اصابت و خسارات قابل ملاحظه را برای این مکتب ببار آورد. عناصر ضد دولت همچنان به مقامات محل در وردوج هشدار دادند که آنها مکاتب را مورد هدف قرار خواهند داد اگر از آنها برای مقاصد نظامی استفاده به عمل آید. در ماه جون، در نتیجه یک سری تلاش ها، نیروهای امنیتی افغان هر دو مکتب را تخلیه نمودند.

^{۱۹۱}. اطلاعات که از سوی نیروی کاری کشوری در سال ۲۰۱۲ در مورد اطفال و نبرد مسلحانه جمع آوری و مورد بازبینی قرار گرفته است.

یوناما مجدداً اظهار می‌دارد که اشغال نظامی مکاتب، وضعیت ملکی مکاتب را به چالش می‌کشد، و این کار به موجب حقوق بشر دوستانه بین المللی یک عمل غیرقانونی پنداشته می‌شود و شدیداً بر مصئونیت، امنیت و دسترسی به آموزش اثر می‌گذارد.

حملات و مداخلات در آموزش که به عناصر ضد دولتی نسبت داده می‌شود

امارت اسلامی افغانستان در کل مخالف آموزش نیست. البته امارت اسلامی نصاب تعلیمی را که تحفه ناپاک استعمارگران است حمایت نمی‌کند. این یک کار است که متجاوزین و مزدوران داخلی شان می‌خواهند تا ارزش‌های اسلامی و ملی ما را از میان بردارند و فرهنگ غربی را جایگزین آن نمایند. در حقیقت این کار به معنی مخالفت با آموزش و مراکز آموزشی نیست. این فقط یک پیشنهاد برای جابجایی این نوع نصاب می‌باشد.

-- اعلامیه طالبان در مورد تعلیم و تربیه که در ۷ مارچ ۲۰۱۲ انتشار یافت.^{۱۹۲}

طالبان در اعلامیه‌های رسمی شان در سال ۲۰۱۲ اکیداً بر حمایت شان از آموزش تاکید ورزیده و مسئولیت حملات علیه مکاتب را نپذیرفته‌اند. در اعلامیه که به تاریخ ۷ مارچ ۲۰۱۲ انتشار یافت، طالبان اظهار داشتند که آنها آموزش را به مثابه یک "نیاز برای نسل جدید" می‌پندارند.

یوناما دریافته است که اکثر زیاد واقعات ثبت شده حملات و مداخله در برابر آموزش از سوی عناصر ضد دولت، به شمول طالبان صورت گرفته‌اند. در ساحاتی که آزادی گشت و گذار به دلیل ناامنی و کنترل آن ساحات توسط عناصر ضد دولت محدود بوده، دسترسی به آموزش با مشکلات مواجه شده است و اکثراً مکاتب غیر مصئون و غیر فعال بوده‌اند. یوناما گزارشات زیادی از حملات، کشتارهای هدفمند و اختطاف کارمندان، ازار و اذیت و تهدیدات در برابر معلمان و اطفال، بسته شدن مکاتب، وجود "کنترل کننده‌های" تعیین شده از سوی طالبان و کارمندان نام نهاد تعلیمی و پخش رهنمودهای تعلیمی طالبان را به ثبت رسانده است.

در جون امسال، عناصر ضد دولت نامه‌های تهدیدآمیز را در ولسوالی‌های میدان شهر، نرخ و چک ولایت میدان وردک پخش نمودند و به دختران هشدار دادند که رفتن به مکاتب را متوقف سازند. یک مقام محلی در یک ولسوالی ولایت لوگر که تحت کنترل طالبان قرار دارد، به یوناما خبر داد که هیچ مکتب دخترانه در این ولسوالی وجود ندارد. بر علاوه آن، رئیس نام نهاد تعلیم و تربیه تعیین شده از سوی طالبان رئیس تعلیم و تربیه تعیین شده از سوی دولت را اجازه می‌دهد تا کار خود را انجام و در چهار اطراف ولسوالی سفر نماید. طبق اظهارات همان منبع، رئیس تعلیم و تربیه نام نهاد بیشتر حضری معلمان و استادان را نظارت می‌نماید.

^{۱۹۲}. اعلامیه طالبان ها: "ترویج آموزش در داخل کشور یکی از اهداف عمده امارت اسلامی می‌باشد"، مورخ ۱۳ ربیع الآخر ۱۴۳۳، مصادف با ۷ مارچ ۲۰۱۲ گرفته شده از صفحه انترنتی طالبان. ترجمه منبع.

در حالیکه این مثال از نفوذ عناصر ضد دولت بر آموزش در برخی ساحات پرده بر میدارد، خیلی از این حملات در برابر تأسیسات تعلیمی یا کارمندان آن ممکن از سوی عناصر ضد دولت در حمایت از اهداف وسیع سیاسی شان صورت گرفته باشد، همانطوری که در گزارش وسط سال ۲۰۱۲ در مورد حفاظت غیرنظامیان در نبرد مسلحانه به جزئیات روی آن صحبت شده است.^{۱۹۳}

نبرد مسلحانه و حق دسترسی به صحت: بررسی وضعیت ولایت میدان وردک

نبرد مسلحانه در افغانستان در چندین بخش بر دسترسی به مراکز صحتی به خصوص از طریق حملات مستقیم و غیر مستقیم بالای تأسیسات مراقبت صحتی، اثر گذاشته است. همزمان با آن، ناامنی عمومی مانع از دسترسی به تأسیسات مراقبت صحتی شده است، به خصوص در ساحاتی که تحت نفوذ و کنترل عناصر ضد دولت قرار دارد.

در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۱ واقعه حملات مستقیم در برابر تأسیسات صحتی را ثبت نموده که تلفات ۱۲ غیرنظامی را در پی داشته است.^{۱۹۴} این واقعات ناشی از مواد منفجره تعبیه شده، کشتارهای هدفمند، آدم ربایی ها، تهدیدات، ارباب و آزار و اذیت بوده اند. این ۲۱ واقعه شامل حملات عمدی هدفگیری تأسیسات مراقبت صحتی یا کارمندان آن بوده اند. حملات غیر مستقیم در این رقم بازتاب نیافته است. بر علاوه آن، خراب شدن وضعیت امنیتی در برخی ساحات، تغییرات مشخص در عملیات های آیساف و نیروهای امنیتی افغان و نفوذ و کنترل عناصر ضد دولت بر بعضی ساحات نیز دسترسی به مراقبت صحتی را محدود نموده است.

در ولایت میدان وردک، یوناما چندین حمله بر تأسیسات مراقبت صحتی و پرسونل آن و افزایش محدودیت ها بر دسترسی به تأسیسات صحتی را به ثبت رسانده است. نیروهای مسلح بعضی اوقات حملات مستقیم را بالای تأسیسات مراقبت های صحتی انجام داده اند و بعضی اوقات آنها را اشغال نموده و یا ایجاد ناامنی نموده یا ایجاد پوسته های جدید در سرک های مسیر کلینیک ها ایجاد نمودند و سرانجام پرسونل نیروهای امنیتی افغان که از برخی کلینیک ها آب می گرفتند را در تأسیسات صحتی محافظت شده، مورد هدف قرار دادند.

حملات عناصر ضد دولت

حملات عناصر ضد دولت در برابر افراد ملکی منجر به خسارات مستقیم و صدمه به فراهم نمودن مراقبت های صحتی گردیده، حتی زمانیکه هدف اصلی آنها ظاهراً افراد ملکی نبوده است. در سال ۲۰۱۲، حداقل دو تأسیسات صحتی در ولسوالی سیدآباد و ولسوالی میدان شهر در اثر حملات انتحاری که توسط طالبان در مرکز شهر صورت گرفت، تخریب گردیدند. در ۱ سپتمبر، اعضای گروه طالبان دو حمله جداگانه انتحاری را با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در بدن و مواد منفجره تعبیه شده در وسایط نقلیه در مرکز ولسوالی

^{۱۹۳} به گزارش وسط سال ۲۰۱۲ یوناما در مورد حفاظت غیرنظامیان در نبرد مسلحانه بنگرید. "مداخله و حملات بر مراکز آموزشی: حملات تایید شده"، صفحه ۳۱

در صفحه انترنیتی: <http://unama.unmissions.org>

^{۱۹۴} در مقایسه با سال ۲۰۱۱، میتوان گفت که ۱۰ حمله در آن سال به ثبت رسیده بود که تلفات افراد ملکی را در پی داشته است.

سیدآباد انجام دادند. این حمله منجر به تخریب یک کلینیک و جراحات شدید شش تن از میزبانی که انتظار مداوی را داشتند، گردید.

حمله انتحاری دیگر به تاریخ ۲۳ نوامبر در میدان شهر یک مرکز قابلگی را بطور کامل ویران کرد. در این حمله، دو تن از محافظین این مرکز زخمی شدند. هر دو حمله علاوه بر تخریب تاسیسات مراقبت صحتی، تلفات صدها تن از افراد ملکی و خسارت به ساختمان های عامه و خصوصی را در پی داشته است.^{۱۹۵} در حالی که این حملات ظاهراً به قصد تخریب تاسیسات صحتی نبوده است، اما خسارات را بیار آورده و برنامه آموزشی برای قابله های آینده و خدمات صحتی برای مردم را در هر دو ساحه مختل کرده است.

پوسته های تلاشی نیروهای امنیتی افغان در حومه کلینیک های صحتی

یوناما فعالیت های دیگری را که مستقیماً بر دسترسی به مراقبت های صحتی در میدان وردک، به ویژه ایجاد پوسته های امنیتی در حومه تاسیسات صحتی اثر گذاشته، مشاهده نموده است. طبق اظهارات مقامات دولتی، این پوسته ها در واکنش به تهدیدات فزاینده در برابر کارمندان و تاسیسات صحتی و نیاز حفاظت کارمندان و قادر ساختن شان برای فراهم آوری مراقبت های صحتی به مردم، ایجاد گردیده اند.^{۱۹۶}

بطور مثال، به تاریخ ۲۸ جولای، انفجار یک مواد منفجره تعبیه شده در یک کلینیک ولسوالی نرخ، یک سرباز اردوی ملی را در هنگام آوردن آب از چاه کلینیک زخمی نمود. اردوی ملی کلینیک را برای یک روز بسته نمودند تا اینکه کارمندان کلینیک برای بازگشایی آن با مقامات اردوی ملی مذاکره نمودند. پس از آن واقعه، اردوی ملی بازهم برای گرفتن آب داخل آن کلینیک می شدند. همزمان با این، در ۱ نوامبر، یک سرباز پولیس محلی زمانیکه میخواست از چاه یک کلینیک در ولسوالی جلریز آب آورد، مورد هدف قرار گرفت و کشته شد.

اشغال مؤقت یک کلینیک در ولسوالی چک از سوی آیساف و نیروهای امنیتی افغان

به تاریخ ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۲، نیروهای خاص امریکایی و اردوی ملی یک کلینیک یک نهاد غیر دولتی را که در سیوک ولسوالی چک میدان وردک واقع بود برای مدت سه روز اشغال نمودند. یک نرس و شوهرش جبراً از کلینیک اخراج گردیدند. در جریان سه روز اشغال، کلینیک یادشده بسته باقی ماند و نیروهای طرفدار دولت آن را به حیث یک توقیفگاه مؤقتی استفاده نمودند. نظامیان مذکور تعداد زیادی از مردم ساحه را بازداشت کردند که سپس همه آنها آزاد گردیدند.^{۱۹۷}

یک فرمانده اردوی ملی افغان از ولایت میدان وردک به یوناما اظهار داشت که فرماندهان اردوی ملی به سربازان خود دستور داده اند تا در جریان عملیات های نظامی شان از مراکز صحتی، تعلیمی و مذهبی دور

^{۱۹۵} حملات ۱ سپتمبر منجر به مرگ نه فرد ملکی و جراحات ۶۸ تن دیگر گردید، و حمله انتحاری ۲۳ نوامبر مرگ چهار غیرنظامی و جراحات ۱۶۷ تن دیگر را در پی داشته است.

^{۱۹۶} ملاقات یوناما با وزارت امور خارجه، مورخ ۱۸ فبروری ۲۰۱۳، کابل.

^{۱۹۷} نظر به شکایت واصله از کمیته سویدن برای وزارت صحت عامه افغانستان، مورخ ۸ نوامبر ۲۰۱۲، در پی اشغال یک کلینیک صحتی. بعداً، یوناما این واقعه را مورد بررسی قرار داد و جزئیات مشابه را شناسایی نمود.

باشند. هرچند، فرمانده مذکور اظهار داشت که برخی از سربازان در میدان نبرد از این هدايات، به خصوص در ساحات دوردست طی عملیات های شبانه سرکشی نموده اند. در حالی که او در مورد کدام حادثه مشخص اشاره ننمود، فرمانده اردوی ملی نیز اقرار نمود که بعضی اوقات "ضرورت شدید لوژستیکي" منجر به این می شود که سربازان داخل مراکز صحتی گردند.^{۱۹۸}

آیساف به یوناما اطلاع داد که واقعه ولسوالی چک یک حادثه استثنائی بوده و سربازان خبر نداشتند که آنها داخل یک مرکز صحتی گردیده اند زیرا مرکز متذکره نشانی نداشته است.^{۱۹۹} زمانیکه آنها دریافتند که داخل یک مرکز صحتی شده اند، از آنجا خارج شدند و عملیات های خود را دورتر از آنجا آغاز نمودند. یک بررسی ابتدائی آیساف نشان میدهد که نیروهای مذکور به دلیل فعالیت شورشیان و موقعیت استراتژیک کلینیک داخل مرکز یاد شده گردیده بودند. نیروهای ویژه ایالات متحده به یوناما اظهار داشت که سربازان مذکور به این منظور داخل محوطه شده بودند تا خود را از آتش شورشیان محافظت نمایند.^{۲۰۰}

یوناما به دو وجیه با هم مرتبط به موجب حقوق بشر دوستانه بین المللی اشاره می نماید: کارمندان و واحدهای صحتی که برای فعالیت های صحتی اعزام می شوند باید همیشه مورد احترام و محافظت قرار گیرند. آنها که یک حمله را سازماندهی می نمایند باید هر کار ممکن را انجام دهند تا نه به غیرنظامیان و نه به اهداف ملکی صدمه برسد، بلکه تنها اهداف نظامی مورد حمله قرار گیرد.^{۲۰۱}

با وجود آنکه نیروهای دخیل در این عملیات در زمان داخل شدن به آن محوطه نمی دانستند که آن یک مرکز صحتی بود، این باید برایشان روشن می بود و آنها را موظف می ساخت تا آن حمله را فسخ و یا به تعلیق درمی آوردند. با باقی ماندن در آنجا، اشغال آن برای سه روز و بازداشت افراد ملکی در داخل آن، آنها حقوق بشر دوستانه بین المللی قابل اجراء را عملاً نقض نموده اند. برعلاوه، تحت حقوق بشر دوستانه بین المللی، نظامیان باید تا حد امکان از جا دادن اهداف نظامی (مانند یک گروه از سربازان) در یک ساحه مملو از غیرنظامیان، خودداری ورزند و هر کار ممکنه را برای دور ساختن افراد و اشیای ملکی (از قبیل تجهیزات صحتی) از محوطه عملیات های نظامی انجام دهند.^{۲۰۲}

بیجا شدن افراد ملکی از اثر نبرد مسلحانه

در سال ۲۰۱۲، غیرنظامیان افغان در اثر نبرد مسلحانه از محلات مسکونی شان بیجا شدند. در جریان سال ۲۰۱۲، طبق گزارشات کمیشنر عالی ملل متحد در امور مهاجرین، ۹۴۲۹۹ فرد ملکی اخیراً در افغانستان

^{۱۹۸}. ملاقات یوناما با قوماندان (OCCP)، مورخ ۱۰ دسمبر ۲۰۱۲ میدان شهر ولایت میدان وردک.

^{۱۹۹}. آیساف گزارش می دهد که آنها یک بررسی کامل را انجام داده اند و این نتیجه را بدست آورده اند. ملاقات یوناما با ادم فیندلی آیساف، Dcomm/IJC مورخ ۷ جنوری ۲۰۱۳، و قوت های خاص ایالات متحده، دگروال دونالد بولدک، DCG,SOJT-A/NSOCC-A، مورخ ۱۴ جنوری ۲۰۱۳.

^{۲۰۰}. ماخذ قبلی.

^{۲۰۱}. تبادلہ ایمیل میان یوناما و داکتر کین جان هیلر، اسوشیت پروفیسور & تصحیح کننده، فاکولته حقوق ملبورن، مورخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۳.

^{۲۰۲}. ماخذ قبلی.

آواره اند. رقم کل آوارگان داخلی در افغانستان به ۴۸۶۲۹۸^{۲۰۳} نفر، با بیشترین بیجاشده داخلی در مناطق جنوبی افغانستان و بعد از آن مناطق غربی و شرقی می رسد.

در جریان سال ۲۰۱۲، کمیشنر عالی ملل متحد در امور مهاجرین آواره شدن داخلی به تعداد ۱۰۹۱۵۸ فرد را که قبل از سال ۲۰۱۲ صورت گرفته بود، به ثبت رساند. رقم کلی آوارگان ثبت شده در سال ۲۰۱۲ به (۲۰۳۴۵۷ نفر) میرسد که یک افزایش ۲۰ درصدی را نسبت به سال ۲۰۱۱ که طی آن ۱۸۵۶۲۵ نفر به ثبت رسیده بود، نشان میدهد.^{۲۰۴}

از جمله ۹۴۲۹۹ آواره در سال ۲۰۱۲، ۳۸ درصد آن در مناطق مرکزی، ۲۲ درصد به مناطق غربی، ۱۳ درصد به مناطق شمالی و ۱۱ درصد به مناطق جنوبی بیجا شده اند. طی سال ۲۰۱۲، کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین بیجاشدن مکرر ۱۰۹۱۵۸ آواره داخلی که قبل از سال ۲۰۱۲ آواره بودند را به ثبت رسانده است.^{۲۰۵}

طبق اظهارات کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین، دلایل عمده برای آواره شدن افراد ملکی در سال ۲۰۱۲، نبردهای مسلحانه و خصومت ها و خراب شدن اوضاع امنیتی تقریباً به عنوان عامل دوم بوده است. سایر عوامل شامل ارعاب و تهدیدات عناصر ضد دولت، عملیات های نظامی و تعقیب های هدفمندانه بوده است.

ارزیابی کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین نشان می دهد که برخلاف سال های قبل که آوارگان داخلی در پایان نبردها دوباره به جاهای اصلی بر میگشتند، اما این بار احتمال آن می رود که این آوارگان در همانجا به دلیل ناامنی و تهدیدات بیشتر و ارعاب عناصر ضد دولت، همراه با تلف شدن اموال و معشیت شان، باقی بمانند.^{۲۰۶}

پرتاب راکت ها از مرز

در سال ۲۰۱۲، یوناما ۲۰۶ واقعه پرتاب راکت از مرز را در مناطق شرقی افغانستان که منجر به کشته شدن ۱۲ و زخمی شدن ۶۳ غیر نظامی گردید، به ثبت رسانده است.^{۲۰۷} به استثنای هفت واقعه که در ولایات ننگرهار و نورستان اتفاق افتاد،^{۲۰۸} تمامی واقعات در ولایت کنر، اکثراً در ولسوالی دانگام، بوقوع پیوستند.^{۲۰۹}

^{۲۰۳} اطلاعات کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین در ۱۷ جنوری ۲۰۱۳.

^{۲۰۴} یادداشت کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین در مورد آوارگان داخلی افراد ملکی ناشی از نبرد در سال ۲۰۱۲ که به تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۳ در دسترس یوناما قرار گرفت.

^{۲۰۵} همان.

^{۲۰۶} همان.

^{۲۰۷} یوناما پرتاب راکت ها از مرز را با جستجوی چندین منبع تاییدی برای هر واقعه، به شمول قربانیان، بزرگان محل، داکتران، پولیس ملی، پولیس سرحدی افغان و ریاست عمومی امنیت ملی نظارت می نماید. یوناما رقم تلفات افراد ملکی، ۱۲ کشته و ۶۳ زخمی را تایید می نماید چون این دفتر با قربانیان و خویشاوندان قربانیان گفتگو نموده است. زمانیکه منابع اولیه قابل دسترس نبودند، یوناما تلفات افراد ملکی را با مقامات محل و منابع دست دوم تایید نمود.

^{۲۰۸} ۷ واقعه که بوقوع پیوست ۵ آن در ولسوالی کامدیش ولایت نورستان و ۲ آن در لال پور ولایت ننگرهار صورت گرفته است.

^{۲۰۹} از جمله ۲۰۶ واقعه، ۱۶۱ آن از ولسوالی دانگام گزارش شده است.

برعلاوه تلفات افراد ملکی، یوناما گزارشات تخریب منازل و مساجد، سوختاندن جنگلات، از بین رفتن خرمن، و آواره شدن خانواده‌ها را نیز دریافت نموده است.

طبق گزارش کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین، مجموع ۷۷۴ خانواده (۶۲۵، ۴ فرد) در اثر پرتاب راکت‌ها از آنطرف در داخل و خارج مناطق شرقی آواره‌اند. کمیشنر ملل متحد گزارش می‌دهد که از جمله ۷۷۴ خانواده آواره شده، ۷۶۰ خانواده آن (۵۳۳، ۴ نفر) از ولسوالی دانگام ولایت کنر بوده‌اند. اکثر این خانواده‌ها در داخل کنر و ۴۰ خانواده دیگر (۲۲۸ نفر) در ولایت ننگرهار آواره‌اند.

واقعات پرتاب راکت‌ها اعتراضاتی را میان مردم افغانستان، دولت و رهبران سیاسی بوجود آورد.^{۲۱۰} به تاریخ ۴ آگست، پارلمان افغانستان به وزرای دفاع ملی و امور داخله آقای عبدالرحیم وردک و بسم الله محمدی را برای اینکه نتوانستند به پرتاب موشک از آنطرف مرز پاسخ بدهند، رای عدم اعتماد داد.^{۲۱۱}

عمق تاثیرات مواد منفجره تعبیه شده و کارگذاری شده بالای افرادی ملکی

زندگی برای مردم ملکی در این ولسوالی خیلی مشکل شده است. از یک طرف مردم ملکی از ترس طالبان نمی‌توانند مواد منفجره جاگذاری شده را خنثی نمایند. اگر چنین کار را انجام دهند، طالبان آنها را خواهند کشت. از سو دیگر، دولت بالای آنها فشار می‌آورد که برای شان بگویند که طالبان این ماین‌ها را در کجا و چرا در قریه جات شان کار گذاشته است. مردم نه به دولت و نه به طالبان میتوانند جواب بدهند. آنها در میان هر دو گیر مانده‌اند و همیشه دچار مشکل می‌شوند. منبع سوم وجود ندارد تا به آنها گوش فرا دهد و مشکل شان را حل نماید.

--یک ولسوال از یکی از ولسوالی‌های ولایت کندهار که واقعات زیاد مواد منفجره تعبیه شده در آن شایع است.^{۲۱۲}

مواد منفجره بزرگترین تهدید مرتبط با جنگ برای اطفال، زنان و مردان افغان باقی میماند که مسئول کشته و زخمی شدن ۳۳ درصد افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ پنداشته می‌شود. در ماه‌های نومبر و دسامبر ۲۰۱۲، یوناما با بزرگان محل، مقامات ولسوالی و اداره محل در ولسوالیهای مناطق جنوبی و جنوب شرقی که بیشترین

^{۲۱۰} . پاکستان اینگونه اظهارات را نیز نموده و نیروهای افغان را به پرتاب راکت‌ها از مرز متهم می‌سازد. بنابر گزارش‌ها شلیک راکت از سوی نیروهای افغان که در وزیرستان اصابت نموده چهار غیرنظامی را کشته است. محمد طاهر، پرتاب راکت‌ها در مرز میان افغانستان و پاکستان میتواند گفتگوهای صلح میان این دو کشور را به چالش بکشد. Xinhua، ۱۳ نومبر ۲۰۱۲.

http://news.xinhuanet.com/English/indepth/2012-11/13/c_131971408.htm, accessed 10 January 2013.

^{۲۱۱} . به. <http://edition.cnn.com/2012/08/04/world/asia/afghanistan-ministers-sacked/index.html>, accessed 20 January 2013. بنگرید.

^{۲۱۲} . مصاحبه یوناما با یک ولسوال از ولایت کندهار (از افشای هویتش بدلائیل امنیتی خودداری نمود)، مورخ ۱۲ دسامبر ۲۰۱۲.

میزان مواد منفجره و تلفات در آنجا می باشد، مشورت نمود،^{۲۱۳} تا وجود این مواد را در محلات شان و تاثیر آن را بالای حفاظت شان به بحث بگیرد.^{۲۱۴}

مردم آن محلات بطور متواتر گزارش داده اند که بر علاوه تهدید مواد منفجره در زندگی شان، آثار مواد منفجره تعبیه شده،^{۲۱۵} کارگذاری شده و خنثی نشده محیط پر از ترس و ناامنی را بوجود آورده، مردم محل را تحت تهدیدات دوامدار مرگ قرار داده، آنها را معیوب و معلول نموده و جراحت و تخریب شدید را برای اموال مردم ببار آورده است مواد منفجره تعبیه شده برخوردار شدن از حقوق اساسی، به ویژه آزادی گشت و گذار، حق معیشت، اشتراک سیاسی، تعلیم و حق دسترسی به مراکز صحتی را در بعضی ساحات شدیداً با محدودیت مواجه نموده است. ضمناً، با آنکه این مواد منفجره تعبیه شده در بسیاری از ساحات افغانستان طی سال ۲۰۱۲ کشف گردیده، دور شده و یا دفع شده است، منابع موجود برای برداشتن آن نتوانستند این کار را ادامه دهند. مردم ولسوالی هایی که بیشتر با خطر این مواد مواجه اند در صورتی افشای موقعیت های این مواد به نیروهای امنیتی افغان با واکنش های شدید عناصر ضد دولت روبرو می گردند..

بحث با عناصر دخیل این دید عمومی را برملا می سازد که در حال حاضر نیروهای امنیتی افغان ظرفیت این را ندارد تا بطور مؤثر تمامی دسته های مواد منفجره را پاکسازی نمایند، به خصوص آنهاییکه از نبردهای قبل باقی مانده اند. بقایا یا فعالیت این مواد در ساحات تحت نفوذ و کنترل عناصر ضد دولت یک نگرانی عمده به شمار می رود. مردم محل به یوناما اطلاع دادند که نیروهای امنیتی افغان این مواد را پاکسازی می نمایند، اما عناصر ضد دولت اکثراً آنها را دوباره جابجا می نمایند و مردم محل در یک وضعیت شدید قرار می گیرند.

این منابع همچنان خبر میدهند که آیساف و نیروهای امنیتی افغان بر دفع این مواد در مسیرهای مهم نظامی، بدون توجه به دسته های مواد منفجره تعبیه شده در موقعیت های ملکی، تمرکز دارند. پاسخ نیروهای امنیتی به هشدارها نسبت به مواد تعبیه شده در ساحات ملکی نظر به تعداد محدود تیم های دفع مواد منفجره (EOD) و تقاضای زیاد برای از بین بردن آنها، کند بوده است. بطور مثال، یک منبع محلی در ولسوالی نهر سراج ولایت هلمند به یوناما خبر داد که از اینکه یک مدت طولانی را در بر می گیرد تا آیساف و اردوی ملی اینجا بیایند و این مواد را دفع نمایند، معمولاً اعضای آموزش ندیده پولیس ملی (بعضی اوقات با کمک پولیس محلی) این مواد را دفع می نمایند.

^{۲۱۳} در ولایات هلمند، کندهار و خوست، در سال ۲۰۱۲ وسیله منفجره تعبیه شده جان ۹۵۷ فرد ملکی را گرفته است. در مقایسه آن، در سال ۲۰۱۱ این مواد تعبیه شده در این ولایات جان ۸۵۸ تن را گرفته بود. درحالیکه این ارقام یک افزایش ۱۲ درصدی را در تلفات ناشی از این مواد در این ولایات نشان می دهد، ارقام یک سنجش از آسیب های جسمی را ارائه می نماید و دامنه وسیع از مسایل دیگری حقوق بشری مربوط به وجود این مواد در این ساحات را بازتاب نمی دهد.

^{۲۱۴} طبق اطلاعات عمومی آیساف از سپتامبر ۲۰۱۲، پنج ولسوالی که بالاترین فعالیت و واقعات تلفات را دارد عبارتند از ولسوالیهای نهر سراج، ژیری، خوست، کندهار و پنجوایی ولایات هلمند، کندهار و خوست. آیساف: برنامه آگاهی از مواد منفجره تعبیه شده: تمرکز تلفات، سپتامبر ۲۰۱۲. پروسه انتقال مسئولیت های امنیتی به نیروهای افغان در ولسوالی های نهر سراج، خوست و کندهار در بخش سوم انتقال صورت گرفته (در ماه مارچ ۲۰۱۲ آغاز گردید)، ولسوالی های پنجوایی و ژیری در مرحله ۵ انتقال قرار دارند. مرحله چهارم در ۳۱ دسامبر ۲۰۱۲ اعلان گردید... مرحله پنجم تا حال اعلان نگردیده است.

^{۲۱۵} مواد منفجره تعبیه شده و جاسازی شده عبارتند از مواد منفجره تعبیه شده فشاری (PPIEDs)، مواد منفجره که توسط سیم منفجر می شود (Command-wire)، مواد منفجره کنترل از راهی دور که ممکن فعال گردند یا نگردند.

مردم محل به یوناما اطلاع داده اند که دستاوردهای بدست آمده از عملیات های پاکسازی مواد اکثراً ثابت نبوده و عناصر ضد دولت در بسیاری از موارد آنها را دوباره جاسازی نموده اند. بزرگان محل در ولسوالی ژیری ولایت کندهار به دفتر یوناما اطلاع می دهد که توجه کافی برای جلوگیری از جاسازی دوباره این مواد صورت نمی گیرد. برعلاوه آن، طرز رفتار شبانه و روزانه عناصر ضد دولت در ساحات تحت نفوذشان به آنها اجازه میدهد تا از طرف شب زمانیکه نیروهای امنیتی در آن ساحات کمتر حضور دارند این مواد را دوباره جاسازی نمایند، یعنی زمانیکه کدام مزاحمت برای شان وجود ندارد.^{۲۱۶} وضعیت مشابه در چندین قریه در ولسوالی های پنج وایی و میوند ولایت کندهار نیز گزارش شده است.

صحبت های یوناما با مردم محل این را واضح می سازد که در ساحات تحت نفوذ و کنترل قوی عناصر ضد دولت یک شبکه خوب ارتباطی میان این عناصر و مردم محلی در مورد وجود و موقعیت این مواد وجود دارد. درحالیکه عناصر ضد دولت اکثر افراد ملکی را در مورد وجود این مواد هشدار میدهند، یک سلسله ملاحظات دیگر، صرف نظر از کاهش تلفات افراد ملکی وجود دارد که این استراتژی را حمایت می نماید. نشان دادن علنی حفاظت از مردم برای حفظ حمایت مردم محل به مثابه بخش عمده کنترل عناصر ضد دولت از یک ساحه و ولسوالی پنداشته می شود.^{۲۱۷} در ساحاتیکه قسماً تحت کنترل عناصر ضد دولت قرار دارند یا کنترل آنها کاهش یافته است، آنها مردم محل را کمتر در مورد موقعیت های این مواد اطلاع میدهند به این دلیل که احتمالاً مردم به نیروهای امنیتی اطلاع ندهند و یا این مواد را قبل از رسیدن به هدف پاکسازی نمایند.^{۲۱۸}

یوناما تاکید می نماید که تلاش ها برای تطبیق کامل استراتژی مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده که به تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۲ توسط شورای امنیت ملی افغانستان به تصویب رسید، افزایش یابند. از ماه جولای ۲۰۱۲ به اینسو، نیروهای امنیتی افغان با حمایت آیساف دستاوردهای خوبی در تدارک و توزیع تجهیزات و بهبود فرماندهی و کنترل داشته اند. نیروهای امنیتی افغان یک تعهد روشن را در بالا بردن ظرفیت کنترل مواد منفجره تعبیه شده و تیم های دفع این مواد از خود نشان داده اند. تشکیل فعلی این نیروها منابع و وظایف را برای ۲۳۰ تیم دفع مواد تعبیه شده اردوی ملی و ۸۸ تیم پولیس ملی در سراسر کشور اختصاص داده اند. باوجود آنکه یک تشکیل کامل آموزش دیده و دارای منابع از این نوع نیروها برای مبارزه با تهدیدات فعلی این مواد کافی می باشد، اما هیچکدام یعنی نه از اردوی ملی و نه از پولیس ملی در آستانه رسیدن به این هدف قرار ندارند.

^{۲۱۶}. اثرات مواد منفجره تعبیه شده در جریان جنگ مسلحانه مربوط به مواد منفجره تعبیه شده می شود که ممکن فعال گردند یا نگرند، بطور مثال، وقت باطری برای وسیله ماشه ممکن به پایان رسیده باشد یا اینکه فعال نگردیده است.

^{۲۱۷}. به گزارش وسط سال ۲۰۱۲ در مورد حفاظت از غیرنظامیان در نبرد مسلحانه-حقوق بشر در ساحات که از سوی عناصر ضد دولت کنترل می گردند، توجه نماید.

^{۲۱۸}. تفاوت میان ساحاتی که تحت نفوذ و کنترل نیروهای مخالف دولت قرار دارند و ساحاتی که توسط حکومت افغانستان کنترل می گردد، در تعداد تلفات افراد

ملکی که توسط مواد انفجاری تعبیه شده صورت گرفته است، آشکار می گردد. بطور مثال، در سال ۲۰۱۲ در ولسوالی خوست ماتون ولایت خوست که توسط حکومت به شکل وسیعی کنترل می گردد، تلفات ۱۵۳ فرد ملکی در ۳۶ حادثه انفجاری تعبیه شده به ثبت رسیده است. در حالیکه در ولسوالی صبری ولایت خوست که که تحت کنترل نیروهای مخالف دولت می باشد، یوناما فقط تلفات ۱۹ فرد ملکی را در ۱۱ حادثه انفجار مواد انفجاری به ثبت رسانیده است.

الی جنوری ۲۰۱۳، اردوی ملی ۴۸ و پولیس ملی ۸ تیم عملیاتی دفع این مواد را داشته اند. نیروهای امنیتی افغان به تلاش هایشان برای آموزش، تمویل و اعزام تیم اردوی ملی و پولیس ملی ادامه داده اند اما با یک سلسله چالش ها، به ویژه در ساحه آموزش و حفظ نیروهای امنیتی در دفع این مواد مواجه اند. بطور مثال، میزان ریزش محصلین در مکتب تعلیمی مواد منفجره تعبیه شده / مواد منفجر نشده مربوط به وزارت دفاع در ولایت مزار شریف ۱۵ درصد می باشد. آیساف کمک های خود را برای حمایت و توسعه برنامه های این مکتب ادامه می دهد و اینگونه تلاش ها الی سال ۲۰۱۴ برای تقویت ظرفیت نیروهای امنیتی افغان ادامه خواهد یافت.^{۲۱۹}

یوناما یک بار دیگر پیشنهاد می نماید که نیروهای امنیتی افغان باید انکشاف آموزش و رهبری را به مثابه اولویت ادامه دهند. دولت باید منابع اضافی را جهت تامین یک مدیریت مؤثر و مرکزی برای مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده و عملیات های دفع این مواد بوجود بیاورد.

کنترول غیر رسمی بعضی ساحات توسط عناصر ضد دولتی و محافظت از افراد ملکی: ولسوالی جانی خیل ولایت پکتیا

با آنکه تلفات ملکی و خشونت های مرتبط با جنگ بین نیروهای امنیتی و مخالفین در سال ۲۰۱۲ کاهش اندکی داشته، این کاهش لزوماً با حضور نیرومند دولت ارتباط نداشته و یا در محافظت از افراد ملکی کدام بهبودی را نشان نمیدهد. حالات متغییر جنگ و اثرات آن بالای افراد ملکی در ساحات تحت کنترول عناصر ضد دولتی مثل ولسوالی جانی خیل ولایت پکتیا به وضوح دیده شده است. یوناما تحقیق متمرکزی را بالای ولسوالی های مختلفی که تحت کنترول و یا نفوذ قوی عناصر ضد دولتی قرار داشت از طریق مشورت با افراد ملکی، بزرگان محل، مقامات دولتی و نهادهای امنیتی انجام داد. یافته های این تحقیق نشان می دهد که در این ساحات بعضی از گروپ ها بصورت فزاینده ای بالای مناطق کنترول داشته و حکومت داری و وظایف امنیتی را به عهده گرفتند که محافظت از افراد ملکی را کاهش بخشیده است.

با آنکه تلفات افراد ملکی در این ولسوالی در سطح پایین باقی مانده^{۲۲۰}، وضعیت حاکم فقدان جدی محافظت از افراد ملکی را آشکار می سازد. از اواسط ۲۰۱۱ بدینسو، عناصر ضد دولتی کنترول شان را بالای ولسوالی جانی خیل افزایش داده اند. در جون ۲۰۱۱ نیروهای ویژه، مکتب جانی خیل را برای سه هفته اشغال نمودند و در عین حال نیروهای نظامی بین المللی که از قرارگاه سالارنو در ولایت خوست عملیات می کردند علیه مخالفین در کوه های مجاور حمله کردند. این عملیات باعث کشته شدن

^{۲۱۹} یوناما مشاهد نموده که در ساحات که عناصر ضد دولت نتوانسته اند حمایت بخش وسیع از مردم را برای حضور و فعالیت های شان بدست بیاورند، امکان این وجود داشته که افراد ملکی با آیساف یا دولت افغانستان همکاری نمایند، یا با کنترول عناصر ضد دولت از طریق وسایل خشن مقاومت می نمایند. این سرانجام باعث کم شدن کنترول عناصر ضد دولت از این ساحات شده است. مثال بارز این وضعیت در قیام اهالی ولسوالی اندر ولایت غزنی در سال ۲۰۱۲ می باشد که قبلاً در این گزارش از آن یاد شده است.

^{۲۲۰} در ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲، یوناما شش واقعه را مستند سازی نمود (چهار آن جنگ زمینی، یک واقعه ی آن مابین تعبوی و یک اختطاف)، که منتج به کشته شدن دو فرد ملکی و زخمی شدن پنج تن دیگر گردید.

جنگجویان محلی و افراد ملکی گردیده که در نتیجه طبق گزارش اهالی منطقه، این امر باعث خشم مزید مردم نسبت به نیروهای دولتی گردید.

در سطح محلات، نیروهای ضد دولتی محلی و مسئولین دولتی قراردادهای صلح یا تقسیم قدرت را بوجود آورده اند که اساساً باعث شده که عناصر ضد دولتی کنترل بخشی یا تمام ساحات را در اختیار خود داشته باشند. با آنکه چنین قراردادها، احتمالاً سطح خشونت ها را در همان زمان کاهش داده، قراردادهای کوتاه مدت بین معامله گران قدرت، مردم را در وضعیت ناامنی همیشگی یعنی عدم موجودیت حاکمیت قانون قرار داده است.

ولسوالی جانی خیل یکی از ولسوالی های ولایت پکتیا می باشد که از جهت حضور و کنترل کامل شبکه حقانی و خانواده ملا منصور بیشترین آسیب پذیری را دارا می باشد. عناصر ضد دولتی کنترل سرتاسر ولسوالی متذکره را در اختیار داشته و تیم های سیار خود را از طریق این ولسوالی به ولسوالی های همجوار اعزام داشته اند. حضور دولت ضعیف و محدود به مرکز ولسوالی بوده است. ولسوال این ولسوالی که در اوایل نومبر ۲۰۱۲ تعیین بست گردیده در ولسوالی چمکنی باقی مانده و نظر به ناامنی و فقدان امکانات دفتری قادر به احراز پست خود نبوده است.^{۲۲۱}

قاضی و سارنوال ولسوالی در ولسوالی حاضر نبوده و عدالت توسط سران قبایل و بعضی اوقات توسط عناصر ضد دولتی در موازات ارگان های قضایی تطبیق می گردد. در جانی خیل مردم به یوناما گزارش دادند که احساس می کنند که والی آن ها را بدست فراموشی سپرده است؛ آنها والی را شخص رشوت خور و غیر موثر می دانند.^{۲۲۲} فقدان کنترل دولت قسمی که توسط مردم گزارش می گردد مستقیماً بر بهره‌مندی مردم از حقوق بشری شان در این ولسوالی بویژه حق بر تعلیم و تربیه، حق آزادی از تهدید و یک سلسله حقوق سیاسی و مدنی اثر گذار بوده است.

اگر چه مکاتب در این ولسوالی به فعالیت خود ادامه دادند اما شاگردان و معلمان با ارباب و اذیت و آزار عناصر ضد دولتی روبرو بوده اند. در سپتمبر ۲۰۱۲، رئیس نام نهاد تعلیم و تربیه گروه حقانی از یک لیسه دیدن کرده و به یک مقام ارشد تعلیم و تربیه اخطار داد که به جای نصاب تعلیمی رسمی دولتی باید نصاب طالبان را تدریس کنند.^{۲۲۳} در جون ۲۰۱۲، نیروهای وابسته به گروه حقانی از نزد معلمی که مسوولیت پرداخت معاشات معلمان را به عهده داشت، پول معاشات را به سرقت بردند. شاگردان، غالباً توسط عناصر ضد دولتی متوقف و بازرسی می‌شوند که تنظیمات موبایل هایشان آهنگک مورد نظر طالبان را دارد یا خیر؟

^{۲۲۱}. اخیراً نیروهای نظامی بین المللی ده کانتینر را تهیه نمودند که باید بحیث دفتر مورد استفاده قرار گیرند و با تأسیس پولیس محلی افغان با گزارش های که ولسوال به زودی به جانی خیل خواهد رسید.

^{۲۲۲}. طور مثال سران قومی به یوناما خبر داد که در فبروری ۲۰۱۲ مخالفین یک شورای قومی را انحلال نمودند و دولت هیچ پاسخی نداد.

^{۲۲۳}. گزارش نیمه ساله ۲۰۱۲ یوناما را در محافظت از افراد ملکی در مناقشات مسلحانه را ببینید، صفحه ۳۴ انتشار امریه طالبان که دستوری را در مورد نصاب مکاتب در سرتاسر افغانستان می دهد.

http://unama.unmissions.org/portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20POC%202011%20Report_Final_Feb%202012.pdf

سران قبایل به یوناما اطلاع دادند که عناصر ضد دولتی به مکاتب اجازه دادند تا به فعالیت خود ادامه دهند تا از این طریق توانسته باشند بخشی از معاشات معلمان را برای منافع خود به زور بگیرند.

حضور نیروهای امنیتی افغان در جانی خیل بسیار محدود می باشد. ریاست امنیت ملی فعالیت های خود در جانی خیل را از مرکز ولسوالی در چمکنی اداره می کند؛ اردوی ملی در این ولسوالی حضور ندارد. نیروهای ویژه امریکایی، برنامه پولیس محلی را در ماه نومبر ۲۰۱۲ با تشکیل ۲۵۰ نفری راه اندازی نمودند. از مجموع این ها، ۱۰۰ نفر کاندید استخدام شده است و ۳۵ نفر آن تحت آموزش قرار دارند. مردم قریه جات که با خوست هم مرز می باشند ابراز نگرانی نمودند که تشکیل پیشنهاد شده جهت محافظت مطمئن از آنها در برابر شبکه حقانی کافی نبوده و در عوض، آنها را در معرض خطر جدی تری قرار خواهد داد.

بر علاوه، پولیس ملی به جای حضور در مرکز ولسوالی، از یک پوسته تلاشی بر فراز تپه ای که نزدیک مرکز ولسوالی می باشد فعالیت می نماید و این مسئله مردم را در ارائه مشکلات شان به دفتر پولیس دچار مشکل ساخته است. در ولسوالی متذکره پولیس ملی گزیده نمی توانست ولی آنها بعضی اوقات، پوسته تلاشی را ترک کرده به دکان های مجاور میرفتند. مردم، همچنان شکایت می نمایند که پولیس ملی با فرهنگ و عنعنات محلی مردم آشنایی نداشته بخاطر آنکه همه آنها باشندگان ولایت بغلان می باشند. بر علاوه، سران محلی به یوناما گزارش دادند که پولیس ملی بخشی از مهماتی را که بدست می آورند به شبکه حقانی جزیه می دهند تا حملات را علیه شان انجام ندهد.^{۲۲۴}

وضعیت نظر به گزارش مردم در جانی خیل در ۲۰۱۲ نشان دهنده کنترل محدود دولت و قدرت فزاینده امنیتی و حکومتداری عناصر ضد دولتی و تأثیر آن بر محافظت از افراد ملکی می باشد. افراد ملکی سنگینی بار این تغییر را با تحمل ارباب و اذیت و آزار بدوش می کشند و می کوشند تا بین زنده ماندن، تهدیدات مخالفین مسلح و کنترل بی ثبات دولت، تعادلی را بوجود بیاورند.

^{۲۲۴} در جون ۲۰۱۱ گروه حقانی بالای ولسوالی جانی خیل حمله ور گردیده و پاسخ پولیس ملی افغان سه نفر را زخمی نمود، که این موضوع مسافه را بین مردم محل و پولیس زیاد نمود.

ضمیمه اول

رویداد های تخطی از محافظت افراد ملکی طبق اعلامیه مورخ ۱۰ آگست ۲۰۱۲ طالبان در واکنش به گزارش شش ماهه ی یوناما^{۲۲۵} و مقایسه آن با دیتابیس و ارقام یوناما

یافته های یوناما	واقعه طبق اعلامیه طالبان	
یوناما نتوانست وقوع این رویداد را تأیید کند.	در ۶ جنوری از اثر بمباردمان نیروهای امریکایی در قریه دو آب گوبار ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند ۸ فرد ملکی کشته و تعدادی هم زخمی گردیدند. نظر به اظهارات باشنده-گان محل بم متذکره خسارات سنگینی را بر ملکیت های مردم نیز بیار آورد.	۱
یافته های یوناما در مطابقت کامل با اعلامیه طالبان قرار دارد. یوناما تأیید کرد که هفت فرد ملکی کشته شده است.	در ۱۸ جنوری در قریه اندرچک ساحه دیوه گال ولسوالی چوکی ولایت کنر، از اثر عملیات شبانه نیروهای اشغالگر زمانیکه خانه های مسکونی را هدف قرار دادند، هفت فرد ملکی را که دو تن آن اطفال، یک زن و یک مرد کهن سال بودند به شهادت رسانیدند، مقامات دست نشانده کابل و کنر، همین تعداد تلفات افراد ملکی را تأیید نموده و تیم بررسی را جهت تحقیقات بیشتر به ساحه فرستادند.	۲
یوناما تثبیت کرد که هشت فرد ملکی که هفت تن شان اطفال می باشد بتاريخ ۸ فبروری از اثر یک حمله هوایی به قتل رسیدند. در حالیکه تاریخ آن فرق می کند یوناما در زمینه تحقیق کرد و باور دارد که اینها قضایای مشابه می باشد.	در ۱۳ فبروری رسانه ها گزارش دادند که کمیسیون های فرستاده شده به کنر و کاپیسا دریافتند که قربانیان حملات اخیر ناتو در این ولایات افراد ملکی بودند. طاهر صافی رییس هیئت کاپیسا گفت که از اثر حمله نیروهای فرانسوی در نجراب هشت طفل به شهادت رسیدند.	۳
یوناما این گزارش را تأیید کرده نتوانست.	بتاریخ ۱۳ فبروری شهزاده شاهد رییس هیئت کنر گفت که ۹ فرد ملکی شهید شده بودند. هیئت عکس های قربانیان را نشان داد و اکثریت شان اطفال زیر سنین ۱۶ سال بودند. هیئت تأیید کرد که در جریان حمله هیچ طالبی در ساحه حاضر نبوده است.	۴
یوناما این قضیه را تأیید کرده و زخمی شدن ۱۳ فرد ملکی به شمول ۱۲ طفل را در این قضیه ثبت کرده است. در این مورد، یوناما تلفات بیشتر افراد ملکی را نسبت به آمار مندرج اعلامیه طالبان ثبت کرده است.	بتاریخ ۲۲ فبروری نیروهای امریکایی مکتبی را در ولسوالی خیوه ولایت ننگرهار بمباران کردند که در نتیجه ۸ طفل و نامه رسان مکتب زخمی گردیدند. بمبارد ساختمان مکتب را شدیداً خسارمند ساخته است.	۵
یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین	بتاریخ ۲۲ فبروری در ولسوالی شینوار ولایت پروان پولیس ۸ مظاهره کننده را به شهادت رسانید و ۱۵ تن دیگر را که به خاطر آتش زدن قرآن مجید توسط امریکایی ها در بگرام مظاهره نموده بودند زخمی نمود.	۶

^{۲۲۵} <http://point.un.org/UNAMA/Document%20List/UNAMA%20Mid%20Year%20Report2012.pdf>

	نظم تلقی می کند.	
۷	یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین نظم تلقی می کند.	بتاریخ ۲۲ فیرووری در شهر جلال آباد شاگردان و مردم عادی تظاهرات نموده و شعار ضد اشغالگران سردادند و خواستار به محاکمه کشانیدن کسانی شدند که قرآن مجید را سوختانده بودند، مگر تحت حمله پولیس قرار گرفتند که یک فرد ملکی شهید و شش نفر دیگر زخمی گردید.
۸	یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین نظم تلقی می کند.	به همین گونه بتاریخ ۲۲ فیرووری در ساحه برکی لاجان ولسوالی برکی برک ولایت لوگر شاگردان مکاتب و مردم عادی در پاسخ به سوختاندن قرآن مجید اعتراضات سردادند و پولیس بالای شان آتش گشود که در نتیجه باعث شهید شدن یک شاگرد مکتب و زخمی شدن هفت تن دیگر گردید و ۱۲ تن دیگر از طرف اشغالگران توقیف گردیدند.
۹	یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین نظم تلقی می کند.	بتاریخ ۲۳ فیرووری پولیس بالای تظاهر کنندگان در ولسوالی بگرام ولایت پروان حمله ور گردید و چهار نفر از مظاهره کنندگان را به شهادت رسانیده و پنج تن دیگر را زخمی نمود.
۱۰	یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین نظم تلقی می کند.	بتاریخ ۲۳ فیرووری هزاران مسلمان در بازار ولسوالی دهاوود ولایت ارزگان علیه آتش زدن قرآن مجید توسط اشغال گران تظاهرات سرد دادند و تظاهرات کنندگان قصد داشتند به قرارگاه نظامی منطوقی رفته و از آنها بخواهند تا به مقدسات اسلامی احترام گذاشته و عساکر دخیل در قضیه را باید مجازات نمایند مگر پولیس ملی بالای شان حمله کرده و پنج تن شان را شهید و ۱۵ تن دیگر شان را زخمی ساختند. مقامات ولسوالی همین تعداد تلفات افراد ملکی را تأیید کردند.
۱۱	یوناما تلفات ناشی از این اعتراضات را نظارت، تحقیق و تأیید کرد مگر این تلفات را در دیتابیس مربوط به محافظت افراد ملکی ثبت نکرد. یوناما تظاهرات را یک مسئله حاکمیت قانون و تأمین نظم تلقی می کند.	بتاریخ ۲۴ فیرووری هزاران مسلمان بعد از نماز جمعه در بازار ولسوالی ادرسکن ولایت هرات علیه هتک حرمت به قرآن مجید شعار های ضد امریکایی و ضد اداره کابل سرداده و خواهان به محاکمه کشاندن مرتکبین آن گردیدند و شاه راه کابل کندهار را به ساعت ها مسدود ساختند مگر پولیس بالای تظاهرات کنندگان آتش گشوده و ۱۵ نفر آن ها را شهید و زخمی نمود.
۱۲	یوناما آمار نقل شده در اعلامیه طالبان را قسماً تثبیت کرد؛ یوناما تثبیت کرد که در این حادثه سه فرد ملکی کشته و دو تن دیگر زخمی شدند.	بتاریخ ۹ مارچ منابع رسانه یی به نقل از عبدالحکیم آخوند زاده از ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا نقل قول کردند که ناتو قریه ابراهیم خیل را در ولسوالی بمباران کرد که چهار نفر ملکی به شمول طفل به شهادت رسید و دو فرد ملکی دیگر

	زخمی شدند.	
۱۳	بتاریخ ۱۱ مارچ به نقل از مردم محل و شاهدان عینی در دو قریه ساحه زنگوات ولسوالی پنج وایی ولایت کندهار عساکر امریکایی ۱۷ نفر افراد ملکی را بیرحمانه به قتل رسانیده و بعداً اجسادشان را در اطاقی جمع کرده و آتش زده و پنج تن دیگر را زخمی نموده اند.	یافته های یوناما در مطابقت کامل با اعلامیه طالبان قرار دارد. یوناما کشته شدن ۱۷ فرد ملکی را و زخمی شدن پنج تن دیگر را تثبیت کرد.
۱۴	بتاریخ ۲۷ مارچ در پچیراگام ولایت ننگرهار، نیروهای امنیتی افغانستان ۳ فرد ملکی را به شهادت رسانیده و دو نفر دیگر را زخمی نمودند.	یوناما تأیید می کند که دو طفل کشته شده و دو تن دیگر زخمی گردیده است. تبادل آتش که منجر به تلفات افراد ملکی شد پس از انفجار مواد منفجره تعبیه شده در برابر یک تیم ماین پاکی نیروهای امنیتی افغانستان بوقوع پیوست.
۱۵	بتاریخ ۲۷ مارچ عساکر امریکایی مرد هفتاد ساله‌ای را بدون کدام دلیل در ساحه شازادی سروان قلعه ولسوالی سنگین ولایت هلمند به شهادت رسانید.	یوناما وقوع این حادثه را تأیید نموده نتوانست.
۱۶	در ۵ اپریل در قریه ادیزو مالیانو، ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا نیروهای اشغالگر سلاح های ثقیله را بکار گرفته و یک سر گلوله به منزل لطف الرحمن اصابت نمود که سه طفل را به شهادت رسانید.	یافته های یوناما قسماً با اعلامیه ی طالبان مطابقت دارد. یوناما وقوع رویداد مشابهی را بتاريخ ۴ اپریل تأیید می نماید و ارزیابی یوناما این است که این عین قضیه است. یوناما تأیید می نماید که در آن رویداد دو طفل کشته شده است.
۱۷	بتاریخ ۱۷ اپریل در ساحه قلعه شامیر ولسوالی میوند کندهار نیروهای امنیتی افغان و اربکی محلی چهار عضو یک خانواده را به قتل رسانیدند.	یوناما وقوع این رویداد را تأیید نموده نتوانست.
۱۸	بتاریخ ۱۰ اپریل در بازار باری گل ولسوالی ناد علی ولایت هلمند نیروهای اشغالگر از سلاح ثقیل استفاده کردند که یک سر گلوله به خانه‌ای اصابت کرده و چهار طفل و دو زن مسن را به شهادت رسانید.	یوناما تأیید نمود که دو طفل در این رویداد به قتل رسید. طبق یافته های یوناما رویداد مشابهی بتاريخ ۸ اپریل اتفاق افتاد و ارزیابی یوناما این است که این عین رویداد می باشد.
۱۹	بتاریخ ۱۱ اپریل در قریه های بالزی و حسن زی ولسوالی جانی خیل ولایت پکتیا نیروهای اشغالگر منازلی را مورد حمله قرار داده و آن ها را تلاشی نمودند و سرانجام ساحه را بمباران کردند که در نتیجه پنج فرد ملکی به شهادت رسید.	یوناما تثبیت کرد که افراد کشته شده مربوط به عناصر ضد دولتی بودند نه افراد ملکی.
۲۰	بتاریخ ۱۴ اپریل در قریه تباتاش ولسوالی روستاق ولایت تخار نیروهای اشغالگر به منزل یک تاجر (آمر عزیز) یورش بردند؛ علاوه بر وارد آوردن خسارات هنگفت مالی، دو عضو خانواده ی وی نورالله و عتیق الله را کشته و چهار تن دیگر را توقیف کردند.	یوناما وقوع این رویداد را قبل از اعلامیه طالبان تثبیت نکرده بود. یوناما وقوع این رویداد را حالا تأیید میکند که در آن دو فرد ملکی کشته شدند. این تلفات افراد ملکی در گزارش سالانه محافظت افراد ملکی در سال ۲۰۱۲ درج گردیده است.

<p>یوناما رویدادی را که بتاريخ ۱۴ و ۱۵ اپریل اتفاق افتید تأیید کرد که در آن سه فرد ملکی (بشمول دو طفل و یک زن) کشته شدند.</p>	<p>۲۱ بتاريخ ۱۴ اپریل در ولسوالی کامدیش ولایت نورستان مجاهدین با نیروهای اشغالگر درگیر شدند و اشغالگران منازل مسکونی را در ساحات آغاسی و سایر نقاط مورد بمبارد قرار دادند که باعث کشته شدن ۲۱ نفر فرد ملکی که اکثریت شان را زنان و اطفال تشکیل می داد، گردید. بمباردمان منازل سایر اهالی را هم ازین برد.</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تأیید نموده نتوانست.</p>	<p>۲۲ بتاريخ ۱۶ اپریل در ساحه کاریز زمیندارو، ولسوالی کجکی ولایت هلمند، امریکایی ها منازل مسکونی را بمبارد کردند که شش زن و طفل را به قتل رسانیدند. سه منزل مسکونی نیز از اثر این بمباردمان ویران گردید.</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تأیید نموده نتوانست.</p>	<p>۲۳ بتاريخ ۲۷ اپریل در قریه مرغوی ولسوالی ارغنداب ولایت زابل امریکایی ها ۴ فرد ملکی به شمول امام مسجد را کشتند.</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تأیید کرد ولی تثبیت کرده نتوانست که افراد کشته شده افراد ملکی بودند زیرا منابع متعددی اظهار داشتند که افراد کشته شده جنگجویان بودند.</p>	<p>۲۴ بتاريخ ۳۰ اپریل در ساحه بولان، اشغالگران منازل مسکونی را از طرف شب مورد حمله قرار دادند و بعد از تلاشی خانه ها دو برادر را به شهادت رساندند و پدر و برادر دیگر مقتولین و چهار نفر دیگر از اهالی قریه را توقیف نمودند.</p>
<p>یوناما این واقعه را تأیید و تثبیت کرد که در آن سه طفل کشته و سه تن دیگر زخمی گردیدند.</p>	<p>۲۵ بتاريخ ۳۰ اپریل در ساحه شوبار ولسوالی شاه جوی ولایت زابل اشغالگران چهار طفل را به شهادت رساندند.</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تأیید نتوانست.</p>	<p>۲۶ بتاريخ دوم می در حوالی ولسوالی شاه جوی ولایت زابل اشغالگران چهار طفل را به شهادت رسانیدند.</p>
<p>یوناما این قضیه را تأیید کرده مگر به این نتیجه رسید که مرتکبین آن نیروهای طرفدار دولت نبودند بلکه به احتمال قوی بخشی از گروپ های مسلح غیر قانونی می باشند. مردم شایعاتی را گزارش می کنند که این گروپ از طرف دولت افغانستان حمایت می شود مگر این موضوع تأیید نشده است و نیز در این واقعه مشخص، تأیید شده نمی تواند که حمله به جنگ مسلحانه در افغانستان ارتباط داشته است و یا خیر.</p>	<p>۲۷ بتاريخ ۳ می در ساحه دوکان های کوماسا، شهر کندز افراد میرعلم قوماندان ملیشایی محلی طرف دار دولت سه فرد ملکی (امام مسجد و دو مقتدی وی) را کشتند.</p>
<p>یوناما وقوع این رویداد را تأیید کرد مگر آنرا در دیتایس ثبت نکرد زیرا یوناما به این نتیجه رسید که این تلفات ناشی از جنگ مسلحانه نه، بلکه ناشی از خصومت های شخصی بوده است.</p>	<p>۲۸ بتاريخ ۴ می در ساحه بابا صاحب دگ مهترلام ولایت لغمان عساکر اشغالگر چهار فرد ملکی را که در راه روان بودند، به شهادت رسانیدند.</p>
<p>یوناما این واقعه را در تاریخ متفاوتی تأیید کرد و تثبیت نمود که از اثر این واقعه دو فرد ملکی کشته شده و دو تن دیگر زخمی شدند.</p>	<p>۲۹ بتاريخ ۶ می در حوالی ولسوالی السای ولایت کاپیسا اشغالگران ساحه را بمبارد کرده و چهار فرد ملکی را به شهادت رساندند.</p>

۳۰	بتاریخ ۶ می رسانه ها گزارش دادند که در ساحه نوبر ولسوالی مرغاب ولایت بادغیس عساکر امریکایی ساحه را بمبارد کردند که از اثر آن ۱۴ فرد ملکی کشته و ۱۸ تن دیگر زخمی شدند که اکثریت آن ها را زنان و اطفال تشکیل میدهد. شاهدان عینی به منابع رسانه ی گفتند که تمام قربانیان این رویداد افراد ملکی بودند.	یوناما این واقعه را تأیید کرد و تثبیت کرد که از اثر این واقعه هشت فرد ملکی کشته و ۱۰ تن دیگر زخمی گردیدند.
۳۱	بتاریخ ۷ می رسانه ها گزارش داد که نیروهای خارجی در ساحه فتح محمد، پیچ ولسوالی سنگین ولایت هلمند یک زن را بر علاوه پنج طفلش (سه دختر و دو پسر) کشتند.	یوناما این قضیه را تأیید کرده و تثبیت کرد که در این واقعه شش فرد ملکی کشته شده اند با تفاوتی در تاریخ یعنی ۴ می. یوناما موضوع را تحقیق کرده و به این نتیجه رسید که این همان واقعه می باشد.
۳۲	بتاریخ ۱۲ می نیروی های مزدور امنیتی افغان چهار فرد ملکی را در ولسوالی البرز ولایت بلخ که در تشییع جنازه اشتراک داشتند به قتل رسانید.	یوناما این قضیه را تحقیق کرده و به این نتیجه رسیده که تلفات مربوط به عناصر ضد دولتی بوده نه افراد ملکی.
۳۳	بتاریخ ۱۳ می رسانه ها گزارش دادند که نیروهای خارجی قریه ده واز ولسوالی واته پور ولایت کنر را بمبارد کرده هشت فرد ملکی را کشتند که اکثریت شان زنان و اطفال بودند. شاهدان عینی به رادیو بی بی سی گفتند که قربانیان در راه خود بطرف کوه جهت جمع آوری هیزم بودند که قربانی این واقعه گردیدند. سخنگوی ناتو این واقعه را تأیید کرد مگر ادعا کرد که قربانیان افراد مسلح بودند.	یوناما این قضیه را تأیید کرده و تثبیت نمود که ۵ فرد ملکی در نتیجه این واقعه کشته و دو تن دیگر زخمی گردیدند.
۳۴	بتاریخ ۱۳ می در ساحه مسلمانی ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند سه طفل توسط آتش اشغالگران کشته شد.	یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.
۳۵	بتاریخ ۱۴ می در ساحه کنجان ولسوالی بوغنی هلمند نیروهای اشغالگر در ساحه حین عملیات تلاشی شبانه حمله ور گردیده ۵ فرد ملکی را کشته و سه تن دیگر را زخمی نمودند.	یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.
۳۶	بتاریخ ۱۵ می سه فرد ملکی به شمول یک زن و دو طفل در نتیجه ی بمباردمان نیروهای خارجی در ساحه آدم خان ولسوالی گرشک ولایت هلمند به قتل رسیدند.	یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.
۳۷	بتاریخ ۱۸ می در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل محافظین قطار تدارکاتی امریکایی شش فرد ملکی را بعد از یک مشاجره لفظی به قتل رسانیدند.	یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.
۳۸	بتاریخ ۱۸ می اشغالگران سه فرد ملکی را در جریان حمله بالای ساحه شینی نوا، خاص ارزگان ولایت ارزگان به قتل رسانیدند.	یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.

<p>یوناما این قضیه را بتاريخ متفاوتی تأیید کرده و تثبیت کرد که هفت عضو یک خانواده کشته شده و دو طفل دیگر زخمی گردیده بودند.</p>	<p>۳۹ بتاريخ ۲۷ می، اسوشیتت پرس گزارش داد که شب گذشته نیروهای اشغالگر منزل یک فرد ملکی، شفیع الله را در ساحه سورخیل ولسوالی کرده سری ولایت پکتیا بمبارد کردند که در نتیجه بر علاوه رئیس خانواده هشت عضو خانواده اش شهید شدند که تمام شان زنان و اطفال بودند و فقط یک طفل زنده مانده بود. اشغالگران واقعه را تأیید کردند مگر ادعا کردند که عناصر ضد دولتی را هدف قرار داده اند.</p>
<p>یوناما این قضیه را بتاريخ متفاوتی تأیید کرده و تثبیت کرد که ۱۸ فرد ملکی کشته و دو تن دیگر زخمی گردیده بودند.</p>	<p>۴۰ بتاريخ ۷ جون رسانه ها گزارش دادند که نیروهای اشغالگر دو منزل را در ساحه سچوند ولسوالی برکی برک ولایت لوگر بمبارد کردند که در آن منازل محفل عروسی جریان داشت که در نتیجه به شمول عروس ۲۶ نفر فرد ملکی کشته شدند که اکثریت شان را زنان و اطفال تشکیل می دادند. قوماندان پولیس لوگر سمونوال رئیس خان واقعه را تأیید کرده و افزود که بدون هماهنگی با نیروهای افغان نیروهای ائتلاف عملیات را از میدان هوایی بگرام راه اندازی نموده بودند.</p>
<p>یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.</p>	<p>۴۱ بتاريخ ۱۰ جون در ساحه باغکی ولسوالی خاکریز کندهار نیروهای اشغالگر دست ها و پاهای دو مرد مسن را قطع کرده و بعد به شفاخانه میرویس جهت تداوی انتقال دادند.</p>
<p>این قضیه قبل از اعلامیه طالبان به ثبت نرسیده بود و شامل گزارش نیمه ساله نگردیده بود. به تعقیب اعلامیه طالبان یوناما این قضیه را تأیید کرده و تثبیت کرد که سه فرد ملکی در این رویداد کشته شدند که با معلومات طالبان یکسان می باشد.</p>	<p>۴۲ بتاريخ ۱۰ جون ساحه تمنی ولسوالی چمکنی ولایت پکتیا نیروهای اشغالگر منزل مسکونی یک فرد ملکی را غرض تلاشی مورد حمله قرار دادند بعد از تلاشی اثاثیه و ظروف سفالی خسارمند شده و سرانجام سه فرد خانواده این فرد ملکی را به قتل رساندند.</p>
<p>یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.</p>	<p>۴۳ بتاريخ ۱۷ جون در ساحه کراوی ولسوالی شاه ولی کوت اشغالگران منازل افراد ملکی را مورد حمله قرار داده و دو فرد ملکی را به قتل رساندند و دو موتر سایکل را در آن منازل به آتش کشیدند.</p>
<p>یوناما این قضیه را تأیید می کند. بعد از تحقیق یوناما تثبیت کرد که مرتکبین این عمل عناصر ضد دولتی بودند، نه نیروهای امنیتی افغانستان. یوناما تثبیت کرد که در این حادثه یک نفر کشته و یک نفر زخمی گردید در حالیکه طالبان گزارش دادند که تنها یک نفر کشته شده بود.</p>	<p>۴۴ بتاريخ ۲۲ جون در قریه تارت ولسوالی المار ولایت فاریاب نیروهای امنیتی افغان یک دانشمند مشهور مذهبی، مولوی فیض محمد را به شهادت رسانیدند.</p>
<p>یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.</p>	<p>۴۵ بتاريخ ۲۴ جون در ولسوالی نوبهار ولایت زابل عساکر محلی دو کوچی (نیاز محمد فرزند فیض محمد و حسین) را کشتند قربانیان روز قبل از واقعه توقیف شده بودند.</p>

یوناما این قضیه را تأیید نموده نتوانست.	۴۶ بتاریخ ۲۵ جون در بازار قریه فیا سنگ ولسوالی باگران ولایت هلمند نیروهای اشغالگر ۱۰ فرد ملکی را در جریان یک عملیات تلاشی شبانه به قتل رسانیدند. پول نقد و اشیای گران بهای اهالی و دوکانداران را نیز به غارت بردند.
---	--

ضمیمه دوم

رویداد های مربوط به محافظت افراد ملکی طبق اعلامیه مورخ ۱۶ دسامبر ۲۰۱۲ طالبان که در واکنش به گزارش ربع وار^{۲۶} یوناما منتشر شد.

مقایسه اعلامیه طالبان با دیتابیس و ارقام یوناما

شماره	رویداد ها مطابق اعلامیه طالبان	یافته های یوناما
۱	بتاریخ ۱۱ جولای، در ساحه کوندلانو، ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار، از طرف شب اشغالگران بالای منازل مسکونی حمله نموده آن ها را تلاشی کرده و ۵ فرد ملکی را به قتل می رسانند.	یوناما تأیید کرد که سه فرد ملکی در جریان تبادل آتش بین عناصر ضد دولتی و نیروهای طرفدار دولت بتاریخ ۱۲ جولای به قتل رسیده است.
۲	بتاریخ ۲۲ جولای رسانه ها گزارش دادند که بعد از اینکه تانک اشغالگران با یک ماین تعبیه شده در قریه سره شخ، ساحه نهر سراج ولسوالی گرشک ولایت هلمند هدف قرار گرفت ساحه بمباران شد که در نتیجه چهار فرد ملکی شهید گردید.	یوناما این قضیه را بررسی کرد و هیچ مورد قتل افراد ملکی را تثبیت کرده نتوانست.
۳	بتاریخ ۲۷ جولای در ساحه قلعه خور، ولسوالی خاص روزگان ولایت ارزگان، از طرف شب اشغالگران بالای یک منزل افراد ملکی یورش بردند. سه فرد ملکی را شکنجه کرده و بعد آن ها را به شهادت می رسانند.	یوناما این قضیه را بررسی کرد و هیچ مورد قتل افراد ملکی را تثبیت کرده نتوانست.
۴	بتاریخ ۲ اگست در چندین ساحه ی شهلای ناوه، سیرو، متک زو و سکانو، ولسوالی خاص ارزگان ولایت ارزگان افراد اربکی بالای منازل افراد ملکی یورش برده و ۱۸ تن شان را کشته و منازل شان را چور و چپاول کردند. به اساس اظهارات شاهدان عینی قوماندان اربکی که اسمش شجاعی بود بعضی از افراد ملکی زنده را به چاه پرتاب کرد. شاهدان عینی به رسانه ها گزارش دادند که پولیس محلی ۸ موتور سایکل را حریق کرده و پول های نقد و اجناس شان را چپاول کردند. قبلاً پولیس محلی همینگونه تخطی را انجام داده بود ولی رسانه ها آن را تحت پوشش قرار نداده بودند. این بار که گزارش داده شد دلیلش احتمالاً اثرات مخرب این وقایع باشد به خاطر آنکه این وقایع منحصر به فرد می باشند. این موجب نگرانی است که بیشترین رسانه ها وقایع ناگوار که توسط اشغالگران بوقوع میرسد را انعکاس نمیدهند مگر اینکه آن را اشغالگران بپذیرند و یا اینکه این وقایع	یوناما این قضیه را بررسی کرد و تأیید کرد که ۱۱ فرد ملکی کشته شده و حد اقل ۹ مورد اتهام قتل علیه شجاعی وجود دارد.

	<p>رسوایی مردمی را بیار آورده باشد. با آنکه افراد ملکی در باره روش ناگوار اشغالگران، پولیس و اردو سر و صدا راه می اندازند و شکایت می نمایند مگر رسانه ها در برابر این شکایات خاموشی اختیار می نمایند.</p>	
۵	<p>بتاریخ ۷ اگست در ساحه شش آبه، ولسوالی خاشرود، ولایت نیمروز، از طرف شب حمله ی صورت گرفت. بر علاوه، در حمله دیگری نیروهای اشغالگر بالای منازل مسکونی یورش بردند منازل را تلاشی کرده و چهار فرد ملکی را شهید به شمول یک زن و دو طفل را زخمی نمودند. ولسوال خاشرود این وقایع را تأیید کرده و خاطر نشان ساخت که نیروهای خارجی عملیات را بدون در جریان گذاشتن ما راه اندازی نموده اند.</p>	<p>یوناما این قضیه را بررسی کرد و تأیید کرد که افراد ملکی به قتل رسیده است: یک زن کشته و دو طفل زخمی گردیدند (یوناما دریافت که که بر علاوه سه فرد دیگر هم کشته شده مگر آنها را افراد ملکی حساب نمی کند).</p>
۶	<p>بتاریخ ۱۰ اگست ساحه ده زک ولسوالی ده راوود ولایت اروزگان نیروهای اشغالگر حمله شبانه را راه اندازی کرده و چهار فرد ملکی را شهید و یک تن دیگر را گرفتار کردند فرد بازداشت شده را به موقعیت نامعلومی انتقال دادند.</p>	<p>یوناما تأیید می کند که چهار فرد ملکی کشته شده است.</p>
۷	<p>بتاریخ ۱۵ اکتوبر در ساحه تانکانو گدر ولسوالی ناوه ولایت هلمند هلیکوپترهای امریکایی یک تراکتور فرد ملکی را هدف قرار داده و تمام راکبین آن را که ۱۵ نفر می شدند شهید کردند مردم محل گفتند که تراکتور مذکور افراد بی جا شده و اسباب منازل شان را انتقال می داد.</p>	<p>یوناما این قضیه را بررسی کرد و دریافت که بتاریخ ۱۴ اکتوبر آیساف راکت بالای عناصر ضد دولتی پرتاب کرد که ماین های تعبیه شده را در ساحه جاسازی می نمودند. یک راکت از هدف انحراف کرده و منتج به کشته شدن سه طفل گردید.</p>
۸	<p>بتاریخ ۲۴ اکتوبر در ساحه زمین داور ولسوالی کجکی ولایت هلمند نیروهای اشغالگر سه مشر قبيله را شهید کردند. گزارش می افزاید که حاجی سیف الدین، ۸۵ ساله مسکونه ساحه لکن نو و سعدالدین، ۹۰ ساله از قریه هوادار و غفار آغا از قریه مزار در جمع قربانیان بودند.</p>	<p>یوناما این قضیه را بررسی کرد و هیچ مورد قتل افراد ملکی را تثیت کرده نتوانست.</p>
۹	<p>بتاریخ ۶ نومبر، در ساحات شاه کاریز و لندی کاریز ولسوالی کجکی ولایت هلمند نیروهای اشغالگر بالای ساحات یورش برده و پنج فرد ملکی را شهید کردند.</p>	<p>یوناما این قضیه را بررسی کرد و هیچ مورد قتل افراد ملکی را تثیت کرده نتوانست.</p>
۱۰	<p>بتاریخ ۲۰ نومبر در ساحات مختلف ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار نیروهای اشغالگر منازل مسکونی را تلاشی نموده مردم را لت و کوب و سرانجام پنج فرد ملکی را شهید ساختند به شمول افراد جوان و پیر و بر علاوه یک فرد ملکی را توقیف نمودند.</p>	<p>این رویداد ثبت نشده است. در دیتابیس گزارش دیگری در مورد وقوع حمله ای بتاریخ ۳ سپتمبر ۲۰۱۲ درج است که در آن حمله سه فرد ملکی کشته شدند.</p>

<p>یوناما این واقعه را بررسی کرد و دریافت که چهار تولید کننده مواد مخدر و قاچاق بران کشته شده اند.</p>	<p>بتاریخ ۶ اگست قریه عادل خیل ولسوالی اچین ولایت ننگرهار از طرف شب نیروهای اشغالگر بالای منازل افراد ملکی یورش برده، آن ها را غارت کرده و خساراتی را به ملکیت ها وارد نمودند قبل از فرار از ساحه پنج فرد ملکی را شهید کردند. ساکنین محل گزارش دادند که تمام قربانیان افراد ملکی بودند و با هیچ حزبی وابستگی نداشتند.</p>	<p>۱۱</p>
<p>یوناما تأیید کرد که هشت فرد ملکی کشته و هشت فرد دیگر زخمی گردیدند. این رقم با آمار تلفاتی که در اعلامیه طالبان آمده است، (۲۰ نفر کشته و زخمی) قابل مقایسه می باشد.</p>	<p>بتاریخ ۱۶ سپتمبر رسانه ها ثبت کردند که در ساحه نور لم ولسوالی علینگار ولایت لغمان اشغالگران امریکایی ۲۰ فرد ملکی که هشت زن هم شامل آنها می شد را کشته و زخمی کردند در حالیکه زنان و اطفال بطرف مزرعه می رفتند تا برای آتش هیزم جمع نمایند که دفعتهاً طیارات امریکایی ساحه را بمباران نمود. طبق معمول اشغالگران گفتند که شورشیان (مجاهدین) هدف قرار گرفتند و هیچ فرد ملکی مشمول تلفات نبوده است. مگر مقامات ولایتی لغمان تأیید کردند که تمام قربانیان این واقعه افراد ملکی بودند. شاهدان عینی به رسانه ها گزارش دادند که تمام قربانیان افراد ملکی بودند که جهت جمع آوری چوب برای آتش بیرون شده بودند.</p>	<p>۱۲</p>
<p>یوناما دریافت کرد که ۱۰ فرد ملکی کشته شده و هفت نفر دیگر زخمی شدند. در مقایسه با آمار تلفات افراد ملکی که در اعلامیه طالبان ادعا شده است، یعنی پنج فرد ملکی کشته و هفت نفر دیگر زخمی.</p>	<p>بتاریخ ۳۰ اگست در (شهر) بازار ولسوالی برکی برک ولایت لوگر دو هاوان بالای بازار پرتاب شد یکی این هاوان ها به یک منزل مسکونی اصابت کرد و دیگرش به یک ایستگاه موتر برخورد نمود که در نتیجه هردو محل آتش گرفت پنج فرد ملکی شهید و ۱۰ تن دیگر زخمی شدند. قوماندان امنیه لوگر هم واقعه متذکره و هم تلفات افراد ملکی را تأیید کرد و افزود که از جزئیات خبر ندارد. مردم محل گفتند که هر دوی این هاوان ها از قرارگاه نظامی اشغالگران پرتاب شدند. بهر صورت اشغالگران در مورد این واقعه هیچ تبصره ی نداشتند.</p>	<p>۱۳</p>
<p>این وقایع توسط یوناما ثبت و مرگ چهار فرد ملکی بررسی شد. قابل ذکر است که نام های افراد ملکی در پایگاه اطلاعاتی یوناما با نامهای مندرج اعلامیه طالبان مطابقت ندارد.</p>	<p>بتاریخ ۲۱ اکتوبر در قریه شیخ خیل ولسوالی برکی برک ولایت لوگر نیروهای امریکایی چهار هاوان را بالای قریه متذکره پرتاب کردند که شش طفل را کشته و دو طفل را زخمی نمود. اسامی شهید شدگان و زخمی شدگان قرار ذیل است: حمیم فرزند مرجان، عمر جان فرزند عبدالغفار، رحمت الله فرزند نواب، ظاهر فرزند شمس، یارگل فرزند صالح و همایون فرزند غزنی (تمام شان از</p>	<p>۱۴</p>

	<p>قریه شیخ خیل) که مشمول زخمی شدگان اند؛ عبدالجبار فرزند میران و ظفر فرزند حسن از قریه نوآباد بودند.</p>	
<p>یوناما این واقعه را بررسی و دریافت کرد که تمام قربانیان (۵ کشته و ۸ نفر زخمی) اعضای گروه های مسلح بودند که بعد از درگیری با نیروهای بین المللی کشته شدند. لذا آنها افراد ملکی تلقی نمی شوند.</p>	<p>بتاریخ ۳۱ اگست تلویزیون پرس تی وی گزارش داد که نیروهای اشغالگر ولایت غور را بمبارد کرده و ۱۲ فرد ملکی را به شهادت رسانید.</p>	<p>۱۵</p>
<p>یوناما تأیید کرد که در نتیجه تبادل آتش بین عناصر ضد دولتی و اردوی ملی افغانستان یک نفر کشته و چهار نفر زخمی شدند.</p>	<p>بتاریخ ۸ سپتمبر رسانه ها گزارش دادند که در قریه مهران زو، ولسوالی بالامرغاب ولایت بادغیس اشغالگران بیشتر از ۲۰ فرد ملکی به شمول زنان و اطفال را زخمی نمودند که بعضی از زخمی ها بعداً فوت کردند. باشنده های محل به رسانه ها از طریق تیلیفون همراه گزارش دادند که بعد از اینکه واسطه پولیس به یک ماین تعیبه شده برخورد کرد واقعه رخ داد بطوریکه پوسته تلاشی پولیس واکنش نشان داده و شروع به گشودن آتش بالای افراد ملکی نمود زخمی ها به کلینیک محلی و به شفاخانه هرات منتقل ساخته شدند.</p>	<p>۱۶</p>
<p>یوناما واقعه را بررسی کرده و تأیید کرد که ۱۲ فرد ملکی کشته و هشت تن دیگر زخمی گردیدند.</p>	<p>بتاریخ ۲ سپتمبر در قریه کانم ولایت کندز، پولیس محلی افغان ۱۵ فرد ملکی را به شهادت رسانیده و بعضی دیگر را زخمی نمودند و تعدادی از افراد ملکی را توقیف نمودند. مردم محل به رسانه ها گزارش دادند که یک جنگ سالار به اسم قدیر که فعلاً قوماندان پولیس محلی می باشد و افراد مسلح وی بالای قریه کانم حمله ور شده و افراد ملکی را که از خانه های شان در هنگام صبح بیرون می شدند قتل عام کردند این هنگامی رخ داد که یک فرد مسلح قدیر توسط افراد ناشناس به قتل رسید. مگر جنگ سالار انتقام آن را از مردم محل گرفت.</p>	<p>۱۷</p>
<p>این قضیه یک قضیه محافظت از افراد ملکی نیست (بخشی از جنگ مسلحانه نیست)، قضیه جنایی: یوناما قضیه را بررسی و تأیید کرد که یک زن کشته شده است مگر قاتل عضو پولیس محلی نبوده است.</p>	<p>بتاریخ ۶ اکتوبر در قریه اندوجان نزدیک مرکز ولایت کندز پولیس محلی یک زن را به ضرب چاقو به شهادت رسانید. مردم محل به رسانه ها گزارش دادند که عضو پولیس محلی نخست کوشش کرده بود که بالای زن مذکور تجاوز جنسی نماید که با مقاومت روبرو شده و بعداً زن مذکور را به قتل می رساند.</p>	<p>۱۸</p>

<p>یوناما تأیید کرد که از اثربادل آتش بین عناصر ضد دولتی و آیساف ۴ فرد ملکی به شمول یک زن و سه طفل کشته شدند. این واقعه زمانی رخ داد که گروهی از عناصر ضد دولتی در منزل یک فرد ملکی با آیساف در گیر شدند.</p>	<p>بتاریخ ۱۲ اکتوبر در قریه زرین ولسوالی شلگر ولایت غزنی نیروهای اشغالگر بالای منازل افراد ملکی یورش برده، منازل متذکره را تلاشی و به آن ها خساراتی وارد نموده و هفت فرد ملکی به شمول سه طفل و زن را به قتل رساندند. سخنگوی والی غزنی واقعه مذکور را تأیید کرده و گفت که هیئتی به ساحه اعزام شده تا واقعه را بررسی نماید. و افزوده که نیروهای خارجی این عملیات را بدون اطلاعیه ما راه اندازی نموده اند.</p>	<p>۱۹</p>
<p>یوناما این واقعه را تحقیق کرد و در یافت که قربانیان این واقعه افراد ملکی نبودند.</p>	<p>بتاریخ ۱۸ نومبر سال جاری گروهی از پولیس اربکی افغان که توسط تانک های امریکایی حمایت می شدند شب هنگام به قریه شیلی ولسوالی گیرو داخل شدند. در سپیده دم همینکه امام مسجد مولوی صاحب ذبیح الله مردم محل را امامت می کرد عساکر اربکی بالای مسجد یورش برده مولوی متذکره را با تعدادی از شاگردان وی و مردم قریه دستگیر کرده بعد از اینکه نیروهای امریکائی گیرو را ترک کردند، آنها را به ولسوالی شیلگر بردند. دو روز بعد، جسد مولوی ذبیح الله در قریه ابراهیم خیل ولسوالی شیلگر کشف گردید؛ جسد در حالتی بود که تمام استخوان های بدنش شکسته شده بود و روی و چشمهای او تیرباران شده بود. انالله و انا الیه راجعون.</p>	<p>۲۰</p>